

dere, med henvisningen til § 239, stk. 3 og 4, gældende § 271, stk. 3.

Stk. 3 gengiver gældende § 271, stk. 4.

Stk. 4 indeholder en generel henvisning til de processuelle regler omkring fondens oprettelse og fordeling i kapitel 15.

Stk. 5 svarer til gældende § 271, stk. 5, idet dog ordene »en dansk domstol« er ændret til »sø- og handelsretten i København«.

Til § 279, stk. 3.

Ændringen af § 279, stk. 3 er affødt af forslaget specielle værnetingsregel i lovudkastets § 280, stk. 1, hvorefter søgsmål i anledning af krav, der er omfattet af ansvarskonventionen samles ved sø- og handelsretten i København. Dette har nødvendiggjort en omformulering af den gældende § 279, stk. 3, idet den gældende affattelse af bestemmelsen (»sag om fordeling af og udbetaling af den i § 271 nævnte begrænsningsfond kan kun anlægges ved dansk domstol, når fonden er oprettet ved dansk domstol«) ikke i tilstrækkelig grad gengiver den foreslåede kanalisering til sø- og handelsretten. Da bestemmelsen allerede i dag fungerer som en international værnetingsregel, vil den foreslåede præcisering ikke medføre nogen realitetsændring af bestemmelsen.

Til § 280.

Gældende § 280 fastsætter visse specielle nationale værnetingsregler. Det foreslås, at stk. 1 ændres, således at sager om krav, der er omfattet af ansvarskonventionen, altid skal anlægges ved sø- og handelsretten i København. Forslaget har baggrund i, at der altid skal oprettes begrænsningsfond, såfremt den ansvarlige vil begrænse ansvaret for de her omhandlede krav, og en sådan begrænsningsfond skal oprettes ved sø- og handelsretten i København, jfr. lovudkastets § 271, stk. 1 og § 350, stk. 2. Bestemmelsen sonderer ikke mellem de tilfælde, hvor der oprettes begrænsningsfond, og de tilfælde, hvor be-

grænsningsretten ikke påberåbes, da den ansvarliges stilling til dette spørgsmål formentlig først vil foreligge oplyst efter sagens anlæg.

En tilsvarende enkel værnetingsregel er ikke foreslået for så vidt angår sager om krav omfattet af kapitel 10, dels fordi det i disse sager ikke er en betingelse for at påberåbe sig begrænsningsret, at der oprettes en begrænsningsfond, dels fordi kapitel 10 omfatter så mange forskellige typer krav, at en sådan regel ville indebære, at hovedparten af de sager, der i dag behandles som søsager, ville skulle anlægges ved sø- og handelsretten.

Gældende stk. 2 foreslås ophævet, da bestemmelsen er dækket af lovudkastets kapitel 15.

Den ændrede affattelse af gældende stk. 3, der herefter bliver *stk. 2*, er en konsekvens af, at sager om krav omfattet af ansvarskonventionen kanaliseres til sø- og handelsretten i København.

Til § 282, stk. 2.

Som nævnt i de indledende bemærkninger til dette kapitel blev der ved sølovsændringen i 1974 fastsat et særligt ansvarsgrundlag for visse typer af olieforureningsskade, som ikke er direkte omfattet af 1969-konventionen. Det drejer sig om forurening med bunkersolie (»bestandig olie«, jfr. § 267, stk. 2) fra skibe, der ikke sejler med olie som last i bulk.

Sådanne krav falder ikke ind under undtagelsesbestemmelsen i 1976-konventionens artikel 3, litra b, og vil derfor være omfattet af 1976-konventionens begrænsningsbeløb. For at tydeliggøre dette, foreslår udvalget indsat en udtrykkelig henvisning til begrænsningsreglerne i kapitel 10. Opmærksomheden henledes på, at efter lovudkastets kapitel 10 vil ejeren ikke kunne kræve egne udgifter til forebyggende foranstaltning m. v. medregnet ved fordelingen af begrænsningsbeløbet.

Udvalgets bemærkninger til lovudkastet om begrænsningsfonde

I kapitel 15 er samlet reglerne om fremgangsmåden ved oprettelse af en begrænsningsfond, herunder om fondens størrelse, samt fordelingen af fonden.

Kapitlet vedrører også begrænsningsfonde, der er oprettet i medfør af kapitel 12 om ansvar for skade ved olieforurening. Baggrunden herfor er dels, at visse bestemmelser i gældende kapitel 12 foreslås ændret, f. eks. den i gældende § 271, stk. 2, indeholdte regel om præklusiv proklama, dels at udvalget har fundet det naturligt, at de processuelle regler for henholdsvis kapitel 10- og kapitel 12-fonde tilpasses hinanden i videst muligt omfang.

Til § 350

I stk. 1 er det fastsat, at reglerne i kapitel 15 gælder for »globalbegrænsningsfonde« oprettet i medfør af forslagens § 240, og »olieskadedefonde« i medfør af gældende § 271.

I stk. 2 er det anført, at en begrænsningsfond skal oprettes ved sø- og handelsretten i København. Tilsvarende bestemmelse findes i forslagens § 240, stk. 1, og § 271, stk. 1.

Denne specielle værnetingsregel for begrænsningsfonde er for så vidt angår globalbegrænsningsfonde efter kapitel 10 suppleret med regler i § 241 a, der kanaliserer en række afgørelser, som ikke er direkte forbundet med fondens oprettelse og fordeling til sø- og handelsretten. I overensstemmelse hermed foreslås det i udkastets § 280, stk. 1, at sager om ansvar for forureningsskade af den i sølovens § 267 nævnte art, der er indtruffet i Danmark, skal anlægges ved sø- og handelsretten i København.

Til § 351

Bestemmelsen fastsætter størrelsen af en begrænsningsfond, »fondsbeløbet«. Det bemærkes, at de i henholdsvis kapitel 10 og kapitel 12 angivne retsvirkninger af en fondsoprettelse er betinget af, at der udover

fondsbeløbene efter § 351 tillige indbetales et tillægsbeløb efter § 353, stk. 2, jfr. forslagens § 353, stk. 3.

I stk. 1 er det angivet, at en begrænsningsfond efter § 240 skal svare til det fulde begrænsningsbeløb efter § 238 for de krav med hensyn til hvilke ansvarsbegrænsningen gøres gældende, og som er opstået ved samme hændelse. Som nævnt i bemærkningerne til § 240 skal fondsbeløbet efter § 351, stk. 1, ikke nødvendigvis omfatte begrænsningsbeløbene for alle de kategorier af krav, som kan være opstået i anledning af den samme ansvarspådragende hændelse; er det klart for den ansvarlige, at de samlede krav i anledning af passagerskade eller anden personskade, jfr. henholdsvis § 238, stk. 1 og stk. 2, ikke vil overstige de her nævnte ansvarsgrænser, kan han vælge alene at oprette en begrænsningsfond for tingsskadekravene, jfr. § 238, stk. 3. Den omstændighed, at der kun indbetales begrænsningsbeløb svarende til én af de i § 238, stk. 1-3, nævnte tre kategorier af krav, vil dog ikke afskære den sagsøgte fra i medfør af § 242 at påberåbe sig begrænsningsretten også i forhold til de skadestyper, for hvilke der ikke er oprettet begrænsningsfond.

Det følger af stk. 1, 2. sætning, at fondsbeløbet udover begrænsningsbeløbet eller begrænsningsbeløbene efter § 238 også skal omfatte renter af begrænsningsbeløbet eller begrænsningsbeløbene fra den ansvarspådragende hændelse og indtil oprettelsen af fonden. Bestemmelsen, der gengiver konventionens artikel 11, stk. 1, 2. sætning, gælder uanset, om der efter de almindelige regler ville tilkomme fordringshaver rente regnet fra et så tidligt tidspunkt.

Baggrunden for bestemmelsen i stk. 1, 2. sætning, er, at man ønsker at opmuntre den ansvarlige til at oprette begrænsningsfond på et så tidligt tidspunkt som muligt fremfor at afvente det tidspunkt, hvor der i anledning af en række enkeltstående arrestbegæring

er stillet sikkerhed for beløb, der sammenlagt svarer til fondsbeløbet.

Ved beregningen af den enkelte fordrings andel i fondsbeløbet tages der ikke hensyn til, om vedkommende fordring efter almindelige regler er blevet rentebærende inden fondsoprettelsen. En sådan kreditor må antages ikke at kunne rejse krav om renter for tiden indtil fondsoprettelsen ved siden af det rentebeløb, der indgår i fondsbeløbet.

I *stk. 2* er det fastsat, at en begrænsningsfond efter § 271 skal svare til begrænsningsbeløbet efter § 270. Fondsbeløbet for en § 271-fond omfatter således i modsætning til en § 240-fond ikke renter indtil fondsoprettelsen. Skulle en fordring, der kan anmeldes i en § 271-fond i medfør af de almindelige renteregler, være rentebærende inden fondsoprettelsen, vil domstolen skulle tage dette i betragtning ved fastsættelsen af tillægsbeløbet i medfør af § 353, *stk. 2*.

Til § 352

Bestemmelsens *stk. 1*, der bygger på konventionens artikel 11, *stk. 1*, 1. sætning, og *stk. 2*, fastsætter, at fonden enten kan bestå i en kontant indbetaling eller have form af en sikkerhedsstillelse. Sikkerhedsstillelsen kan f. eks. være en bankgaranti, jfr. herved gældende § 271, *stk. 1*, 3. sætning, eller en forsikringsgaranti fra en P&I-klub, et såkaldt »klubbrev«.

Selve sikkerhedsstillelsen eller indbetalingen af fondsbeløbet kontant konstituerer ikke en fondsoprettelse, da fonden først anses for oprettet, når retten har afsagt kendelse herom, eventuelt senere, jfr. forslaget § 353, *stk. 3*. Dette fremgår også af formuleringen i § 352, *stk. 1*, »den, der fremsætter begæring om ...«. Sikkerhedsstillelsen bestemmer heller ikke tidspunktet for omregningen fra SDR til dansk valuta, jfr. udkastets § 366. Sikkerhedsstillelsen kan endvidere efter omstændighederne skabe grundlag for, at arresten i det konkrete tilfælde ophæves. Den person, i hvis navn begrænsningsfonden begæres oprettet, behøver ikke at være identisk med den person over for hvem, det retlige skridt foretages, som udløser adgangen til fondsoprettelse, jfr. herved udkastets § 240, *stk. 1*, men kan f. eks. være en medansvarlig eller et forsikringselskab.

I *stk. 2* er det fastsat, at den, der fremsætter begæring om fondsoprettelse, også skal give retten meddelelse om alle, der må antages at ville gøre krav gældende mod fonden, samt en redegørelse om baggrunden for fondens oprettelse. Denne redegørelse skal give retten grundlag for at beregne størrelsen af fondsbeløbet. Der skal derfor gives oplysninger om størrelsen af det skadevoldende skib, om dets nationalitet, om ejere og forsikringselskab. Oplysningen om fordringshaverens identitet vil retten bl. a. skulle bruge ved underretning om fondsoprettelsen samt ved indkaldelsen efter forslaget § 354.

Til § 353

I *stk. 1* er det fastsat, at beslutningen om fondsoprettelse træffes ved kendelse. I kendelsen skal der tages stilling til fondsbeløbets størrelse samt til, om den sikkerhed, der eventuelt tilbydes i stedet for en kontant indbetaling, er tilstrækkelig efter sin størrelse og beskaffenhed.

I kendelsen skal der derimod ikke tages stilling til, hvorvidt ansvaret for de krav, der har givet anledning til fondsoprettelsen, kan begrænses, altså om kravet er af en sådan art, at det er omfattet af § 236, eller om begrænsningsretten er bortfaldet efter § 237. Der henvises herved til bemærkningerne til udkastets § 240, *stk. 1*. Selv uden en udtrykkelig regel om, at der skal tages stilling til adgangen til at oprette begrænsningsfond, må det dog antages, at retten vil kunne afslå en begæring om at oprette en begrænsningsfond, såfremt det er åbenbart, at det krav, der foranlediger fondsoprettelsen, ikke er undergivet ansvarsbegrænsning; dette følger forudsætningsvis af, at det i udkastets § 240, *stk. 1*, er angivet, at der kun kan oprettes begrænsningsfond i anledning af krav, der efter deres art kan begrænses.

Bestemmelsen om, at beslutninger efter § 353, *stk. 1*, skal træffes ved kendelse, indebærer for så vidt angår beslutningen om fondsbeløbets størrelse i overensstemmelse med retsplejelovens § 218, at beslutningen skal ledsages af grunde.

Kendelsen vedrørende fondsbeløbets størrelse vil kunne kæres til højesteret af enhver, over for hvem kendelsen indeholder en afgørelse, jfr. retsplejelovens § 393, *stk. 1*. Retten til at kære denne afgørelse tilkommer således

enhver, der sandsynliggør, at han vil kunne gøre krav gældende mod fonden; men efter kærefristens udløb vil senere tilkomne kreditorer være afskåret fra at få spørgsmålet taget op til bedømmelse, før det behandles på et fondsmøde, jfr. § 359.

Ved bedømmelsen af, om sikkerheden er tilstrækkelig, må man kunne følge den praksis, der foreligger ved fogdens afgørelse af, om en sikkerhed efter retsplejelovens § 615 efter sin art og størrelse er tilstrækkelig til, at arrest kan ophæves eller afværges. Der henvises endvidere til bemærkningerne herom i betænkning nr. 694/1973 angående ansvar for olieskader, s. 18 in fine.

I stk. 2 er det bestemt, at der tillige skal stilles sikkerhed for et tillægsbeløb til dækning af omkostningerne ved administration af fonden samt til dækning af eventuelle rentekrav. Også gældende § 237 indeholder en bestemmelse om sikkerhedsstillelse for et efter rettens skøn fastsat beløb til dækning af renter og omkostninger.

En fond anses først for oprettet, når ikke alene fondsbeløbet, men også tillægsbeløbet, er indbetalt, eller der er stillet sikkerhed herfor, jfr. stk. 3. En sådan bestemmelse findes hverken i 1969-konventionen eller 1976-konventionen. Hverken 1976-konventionen eller 1969-konventionen kan antages at være til hinder for, at der i national lov sker en regulering af de processuelle regler omkring godkendelse af en fond i forbindelse med en regulering af ansvaret for omkostninger og for renter af de enkelte krav, jfr. herved udtrykkeligt 1976-konventionens artikel 14, udkastets § 236, nr. 6, og gældende § 270, stk. 3. Gældende § 272, stk. 1, synes da også at forudsætte, at den fulde virkning af fondsoprettelsen først opnås, såfremt der stilles sikkerhed for renter jfr. formuleringen »for krav, der kan gøres gældende mod fonden«, der må forstås således, at der trods fondsoprettelsen kan gøres arrest for rentekrav.

Betydningen af stk. 2 er først og fremmest, at den sikkerhed, der stilles for tillægsbeløbet, også vil få virkning i forhold til andre fordringshavere end den fordringshaver, der er den direkte anledning til fondsoprettelsen. Dette indebærer for fordringshaverne den fordel, at de ikke hver for sig vil være nødsaget til gennem foretagelse af arrest og efterfølgende anlæggelse af justifikationssøgsmål at sikre deres rentekrav i den periode, hvor

proceduren omkring fordelingen af fonden løber.

Som bestemmelsen er formuleret, skal retten altid kræve sikkerhed for et tillægsbeløb (ligesom for fondsbeløbet) uden at behøve at vurdere fondsopretterens økonomiske situation.

Såfremt fondsbeløbet indbetales kontant, må retten drage omsorg for, at det placeres således, at det afkaster rente, og dette rentefkast må tages i betragtning ved fastlæggelsen af tillægsbeløbet. Udvalget har ikke fundet det rigtigt at anvende princippet i deponeringsloven, hvorefter en deponering af det skyldige beløb i Nationalbanken indebærer, at der ikke påløber yderligere renter, da der ikke i de her omhandlede tilfælde som ved deponering efter deponeringsloven er tale om en situation, hvor risikoen for den forsinkede udbetaling til fordringshaveren bør overgå til denne. Efter det for udvalget oplyste vil det ikke kunne forventes, at retten kan anbringe indbetalte kontante midler til en rente, der svarer til procesrenten.

Som eksempel på omkostninger ved administration af fonden, for hvilke der skal stilles sikkerhed, nævnes udtrykkeligt sagsomkostninger; herved tænkes der bl. a. på retsafgifter samt andre sagsomkostninger, som den ansvarlige kan blive pålagt over for fordringshavere i fonden; også udgifter til fondsbestyreren skal der stilles sikkerhed for.

Som nævnt i bemærkningerne til § 351, stk. 1, vil en fordringshaver for en fordring, der er blevet rentebærende inden fondens oprettelse, næppe kunne kræve renter for tiden inden fondens oprettelse ved siden af den rente, der i alle tilfælde i medfør af § 351, stk. 1, indgår i selve fondsbeløbet. Det er derfor i sidste sætning i § 353, stk. 2, præciseret, at for så vidt angår kapitel 10-fonde, vil en sikkerhedsstillelse for et rentekrav alene vedrøre renter i tiden efter fondsoprettelsen.

I stk. 3 er angivet fra hvilket tidspunkt, fonden anses for oprettet. Er beløbene efter §§ 351 og 353, stk. 2, indbetalt eller sikkerhed herfor stillet ved kendelsens afsigelse, anses fonden for oprettet ved afsigelsen af kendelsen. I øvrigt anses fonden for oprettet, når retten ved påtegning på kendelsen bekræfter, at indbetalingen er sket eller sikkerheden stillet. Selv om afgørelsen kæres, regnes oprettelsen dog fra tidspunktet for afsi-

gelsen af den første kendelse. Men indbetales en af kæreinstansen fastsat forhøjelse af det tidligere fastsatte fondsbeløb eller tillægsbeløb ikke inden et i kæremålskendelsen fastsat tidspunkt, bortfalder virkningen af fondsoprettelsen; dette indebærer dog ikke, at den ansvarlige kan kræve det indbetalte beløb tilbagebetalt eller den stillede sikkerhed frigivet, jfr. princippet i § 358.

I stk. 4 er det angivet, at retten ved en senere kendelse kan forhøje sikkerhedsstillelsen for tillægsbeløbet efter stk. 2. Som nævnt i bemærkningerne til stk. 2 og 3 indtræffer de af fondsoprettelsen følgende retsvirkninger kun, såfremt der stilles sikkerhed for tillægsbeløbet, herunder evt. forhøjelse besluttet af en appelinstans. Udvalget har drøftet, om undladelse af at indbetale en forhøjelse i medfør af stk. 4 skulle have den virkning, at retsvirkningerne af fondsoprettelsen ophæves, men mener dog ikke at kunne tillægge en undladelse af denne virkning; dels fordi indbetalingen af forhøjelsen af tillægsbeløbet i den i stk. 4 omhandlede situation er isoleret fra indbetalingen af fondsbeløbet, hvorfor det er tvivlsomt, om hjemlen i konventionerne til at fastsætte særlige nationale procedurerer omkring fondsbehandlingen også er vid nok til at ophæve retsvirkningen af en ved retskraftig dom oprettet fond, jfr. 1969-konventionens artikel VI: »har ejeren oprettet en fond . . .«; dels fordi en efterfølgende ex officio ophævelse af fondsoprettelsens retsvirkninger vil kunne give anledning til forviklinger mellem fordringshaverne om den prioritet, hvormed deres fordringer er sikrede i det hidtidige fondsbeløb.

Selv om en kendelse efter stk. 4 således ikke er sanktioneret på samme måde som en kendelse efter stk. 1 og 2, jfr. stk. 3, har stk. 4 dog den betydning, at den enkelte fordringshaver med kendelsen om forhøjelsen i hånden lettere vil kunne gennemføre en individuel arrestforfølgning for det beløb, hvormed tillægsbeløbet er forhøjet, medens omvendt den ansvarlige lettere vil kunne afvise en arrest ved at henvise til en foretagen indbetaling af den af den behandlede domstol fastsatte forhøjelse.

Til § 354

I § 354, stk. 1, er det fastsat, at retten straks, d.v.s. ved afsigelsen af kendelsen,

resp. når fondsbeløbet og tillægsbeløbet er indbetalt, jfr. § 353, stk. 3, skal indrykke en bekendtgørelse om fondsoprettelsen i Statstidende samt opfordre fordringshavere til at anmelde deres krav inden en vis frist. I forbindelse med indkaldelsen gøres fordringshavere opmærksomme på, at der ikke længere vil kunne foretages individuelle retsskridt mod den ansvarlige, jfr. § 240, og på, at en dom om fondens fordeling også får bindende virkning for de, der ikke rettidigt har anmeldt deres krav, jfr. udkastets §§ 357 og 364.

Den i forslaget valgte fremgangsmåde adskiller sig fra konkurslovens § 108 derved, at der ikke i første omgang indkaldes til et forberedende møde til valg af en bestyrer samt kreditorudvalg, da fondens midler i modsætning til konkursboer i almindelighed er så overskuelige, at der ikke skønnes at være behov for en udtrykkelig regel om kreditorindflydelse fra dette tidlige tidspunkt. Af samme grund anser udvalget det ikke for nødvendigt, at fordringshaverne medvirker ved udnævnelsen af fondsbestyreren, der kan udnævnes efter forslagens § 355. Udvalget har i denne forbindelse noteret sig, at skifteretten efter konkurslovens § 112 kan beslutte, at der ikke skal vælges en kurator, og i stedet kan ansætte en medhjælper uden fordringshaverens medvirken, jfr. konkurslovens § 117.

Stk. 2 vedrører anden kundgørelsesform end indrykkelse i Statstidende. Indrykkelse i Statstidende skal dog altid ske. Det vil være op til domstolens skøn, hvorvidt der i det enkelte tilfælde skal ske kundgørelse også uden for Danmark i stater, hvor skade kan være opstået; ved olieforureningsskader med mange skadelidte i udlandet bør kundgørelse også ske i udlandet.

Anmeldelsesfristen efter gældende § 271, stk. 2, er mindst 6 måneder; efter udkastets stk. 2 må anmeldelsesfristen ikke være kortere end 2 måneder. Forslaget om at ændre anmeldelsesfristens længde må ses i sammenhæng med, at manglende anmeldelse efter udkastet ikke vil medføre præklusion, jfr. herved gældende § 271, stk. 2, samt bemærkningerne til § 357.

Bestemmelsen i sidste punktum i stk. 1 om, at der i indkaldelsen skal gøres opmærksom på indholdet af §§ 240, stk. 3, 357 og 364, er af ordensmæssig karakter; udeladelse af disse oplysninger vil således efter udval-

gets opfattelse ikke kunne begrunde en genoptagelse af sagen, ligesom den næppe heller vil kunne påføre retten erstatningsansvar. Det samme gælder den særskilte indkaldelse af de kendte fordringshavere, jfr. ordet »bør«, der også anvendes i konkurslovens § 129, stk. 2.

Til § 355

Udvalget har ikke ønsket at give udtrykkelige regler for fondsbestyrerens pligter. Som eksempler herpå skal dog nævnes, at han skal sørge for anbringelsen af fondens evt. kontante midler samt fremskaffe oplysninger til brug ved prøvelsen af de anmeldte fordringer, jfr. konkurslovens § 115; sø- og handelsretten kan ligeledes overlade det til fondsbestyreren at udarbejde en fortegnelse over anmeldte fordringer med indstilling om, hvorvidt de bør anerkendes, jfr. konkurslovens § 131, samt repræsentere fonden i retstvister efter udkastets § 361 i de tilfælde, hvor der rejses indsigelse mod indstillingen, såfremt fonden som sådan betragtes som part i sagen.

Efter udvalgets opfattelse vil retten ved udnævnelsen af en fondsbestyrer kunne kræve sikkerhedsstillelse, jfr. herved princippet i konkurslovens § 118. Om sikkerheden skal stilles, må bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Således vil der næppe være behov for en sikkerhedsstillelse fra fondsbestyrerens side, hvor fonden ikke rummer kontante indbetalinger, men alene en sikkerhedsstillelse fra den, der har oprettet fonden.

Til § 356

I § 356 er fastsat visse regler om indholdet af en anmeldelse af et krav i fonden. Bestemmelsen, der er ny, må betragtes som en ordensforskrift. Det må anses for vigtigt, at retten allerede inden det første fondsmøde modtager detaljerede oplysninger om grundlaget for kravet, da det vil gøre det muligt, at der inden det første fondsmøde udarbejdes en liste indeholdende en indstilling af, hvilke krav der kan anerkendes, jfr. herved princippet i konkurslovens § 131. Udvalget har dog ikke ønsket at foreslå udtrykkelige regler om, hvorvidt og hvornår en sådan indstilling skal

afgives, jfr. herved bemærkningerne til udkastets § 359.

Fordringshaverne skal efter udkastets § 356 endvidere underrette sø- og handelsretten om, hvorvidt kravet er eller har været gjort til genstand for særskilt søgsmål; det følger af udkastets § 240, stk. 3, at der ikke kan anlægges særskilt søgsmål mod en person, der har oprettet begrænsningsfond her i Danmark, men efter bestemmelsen vil fondsoprettelse her i Danmark ikke være til hinder for, at der anlægges sag i udlandet, jfr. bemærkningerne til § 240. Som nævnt i bemærkningerne til udkastets § 241, stk. 3, indebærer forbudet mod sagsanlæg efter § 240, stk. 3 ikke, at der vil kunne ske en fuldstændig kanalisering til sø- og handelsretten af sager vedrørende begrænsningsret efter kapitel 10; såfremt der er anlagt en retssag ved danske domstole inden fondens oprettelse, bevirker selve fondsoprettelsen ikke, at sagsøgeren er forpligtet til at hæve sagen og anmelde sit krav i fonden. En sådan ex-officio ophævelse ville virke som en urimelig økonomisk udgift for sagsøgeren i den først anlagte retssag. Den foreslåede bestemmelse i udkastets § 280, stk. 1, som vedrører krav omfattet af 1969-konventionen vil derimod hindre, at der sideløbende føres flere retssager om krav i anledning af den samme forureningskade.

Til § 357

§ 357 er en af de centrale bestemmelser, idet det af denne bestemmelse fremgår, at hvis et krav først anmeldes efter, at fondens fordeling er taget op til dom i første instans, vil fordringshaveren ikke få andel i fonden; kravet kan heller ikke rettes mod fondsopretterens øvrige formue, jfr. herved udkastets § 241, stk. 2, der også gælder efter, at fonden er fordelt. Disse retsvirkninger er angivet ved henvisningen til udkastets § 364.

Efter gældende § 271, stk. 2, forældes et krav mod fonden, og dermed også mod ejeren, jfr. artikel VI, litra a, i 1969-konventionen, såfremt kravet ikke er anmeldt inden en af retten fastsat frist, der ikke må være mindre end 6 måneder. De gældende regler i sølovens kapitel 10 opererer ikke med et præklusivt proklama; det fremgår imidlertid modsætningsvis af gældende § 240, stk. 1, at krav, der først anmeldes efter, at begræns-

ningsbeløbet m. v. er fordelt, ikke vil kunne rejses mod rederens øvrige formue, medmindre han har handlet svigagtigt; der opstilles ikke i gældende kapitel 10 regler om, hvornår begrænsningsbeløbet tidligst kan udbetales.

Efter udvalgets opfattelse er 1976-konventionen lige så lidt som 1969-konventionen til hinder for, at der udarbejdes regler om en faktisk præklusion ved siden af de almindelige forældelsesfrister; ganske vist kunne artiklerne V, stk. 7, samt 12; stk. 4, i henholdsvis 1969- og 1976-konventionen, hvorefter fondsopretteren ved fondens udlodning kan kræve et beløb sat til side til dækning af krav, som han på et senere tidspunkt kan blive forpligtet til at betale, isoleret set læses som om den, der har oprettet fonden, vil være selvstændigt retligt forpligtet over for en eller flere fordringshavere ved siden af fonden (efter fondens fordeling); heroverfor står, at det efter 1976-konventionens artikel 14 er op til de enkelte kontraherende stater at fastsætte de processuelle regler omkring fondens fordeling, hvorfor udvalget finder det berettiget at strukturere fondsproceduren således, at krav, der ikke anmeldes, inden fondens fordeling tages op til dom i første instans, betragtes som faktisk forældede (prækluderede).

Hjemlen til at foreskrive en sådan faktisk præklusion fremgik tydeligere af 1957-konventionens artikel 5, stk. 5, hvori det udtrykkeligt er anført, at procedurespørgsmål vedrørende bl. a. de tidsfrister, inden hvilke »begrænsningssøgsmål« skal være anlagt eller fremmet, afgøres i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

Som nævnt ovenfor har udvalget ikke ønsket at knytte denne faktiske præklusion sammen med indkaldelsen, jfr. gældende § 271, stk. 2, men foreslår, at præklusionen i lighed med gældende § 240 først indtræder, når fonden er ved at være klar til udlodning. Udvalget har også her lagt vægt på at tilpasse reguleringen til konkurslovens regler, hvorefter der skal tages hensyn til krav, der anmeldes, inden regnskabet stadfæstelse, jfr. konkurslovens § 134, stk. 2. Herved undgås det, at det efteranmeldte krav, på grund af ringe overskridelse af en i indkaldelsen fastsat frist, blev betragtet som prækluderet i en situation, hvor de øvrige krav ikke nåede op på begrænsningsbeløbet, således at et over-

skydende beløb kunne tilbagebetales til den, der har oprettet fonden; et sådant resultat ville være særlig grelt i lyset af, at retssager omkring fordelingen af en begrænsningsfond under tiden vil kunne strække sig over mere end 2 år.

Opmærksomheden henledes i denne forbindelse på, at der ikke efter udkastet vil være mulighed for at rette krav mod fondsopretteren for et krav, der er prækluderet, uanset om han måtte være bekendt med kravets eksistens, inden udlodningen fandt sted, jfr. bemærkningerne ovenfor.

I de tilfælde, hvor retten måtte komme til den afgørelse, at der ikke er begrænsningsret for kravet på grund af fondsopretterens grove fejl, vil en for sen anmeldelse af en fordring ikke medføre fordringens bortfald efter reglerne i kapitel 15, men fordringen kan naturligvis være forældet efter sølovens § 291. Den sene anmeldelse kan imidlertid få den virkning, at fordringshaveren ikke får del i den sikkerhedsstillelse, som fonden repræsenterer, jfr. § 363, stk. 2, men må søge sit fulde krav inddrevet i fondsopretterens øvrige midler.

Til § 358

Efter udkastets § 358 kan begrænsningsfonden frigives efter anmeldelsesfristens udløb, når samtlige anmeldte kreditorer samt fondsopretteren giver samtykke hertil. Bestemmelsens formål er at give fondens interessenter mulighed for at ophæve fonden, når det ikke kan anses for nødvendigt at føre fondsproceduren igennem, enten fordi det har vist sig muligt at nå frem til en forhandlingsløsning uden rettens mellemkomst, eller fordi det efter en nærmere undersøgelse af skadernes omfang viser sig, at summen af krav i anledning af skaden ikke vil overstige begrænsningsbeløbene efter udkastets § 238, henholdsvis gældende § 270. Bestemmelsen har derimod ikke den store betydning i forhold til fordringshaverne, idet disse i medfør af udkastets § 362 har mulighed for at få en foreløbig udbetaling, hvorfor det for dem ikke vil betyde den store ulempe, at selve den endelige fondsudlodning trækker i langdrag på grund af tvister omkring enkelte fordringer; det er indres herved, at også procesrenten vil være sikret i medfør af udkastets § 353, stk. 2. Indirekte har bestemmelsen dog

den betydning også i forhold til fordringshaverne, at den vil være til hinder for en aftale mellem fondsopretteren og enkelte fordringshavere om at ophæve fonden inden anmeldelsesfristens udløb; der er således tale om en præcisering af princippet i § 240, hvorefter fonden anses for oprettet med virkning for alle potentielle fordringshavere. Samtidig giver bestemmelsens eksistens alle fordringshavere en tilskyndelse til at anmelde deres krav i fonden snarest muligt for at undgå, at andre fordringshavere efter anmeldelsesfristens udløb deler fondens midler imellem sig.

En frigivelse af fonden efter udkastets § 358 vil medføre, at beskyttelsen mod arrest m. v. efter udkastets § 240 og § 241 ophæves; fondsopretteren bør derfor være relativt sikker på, at de samlede krav ikke vil overstige fondsbeløbet, forinden han søger fonden frigivet. Viser hans beslutning sig at have været forhastet, må han dog have mulighed for at oprette en ny begrænsningsfond, såfremt der foretages nye retlige skridt imod ham; i denne begrænsningsfond vil han kunne anmelde de krav, som han allerede har dækket fuldt ud i forbindelse med frigivelse af den første begrænsningsfond, jfr. udkastets § 239, stk. 3, men hans udlæg vil kun kunne dækkes med samme procent som øvrige anmeldte krav.

Til §§ 359/360/361

Som nævnt i bemærkningerne til § 354 udløser selve fondsoprettelsen ikke automatisk en indkaldelse af fordringshavere til fondsmøde. Det følger derfor af § 359, at der kræves en begæring fra den, der har oprettet fonden, hans ansvarsforsikrer eller fra en skadelidt til at starte fondsproceduren.

Tilsvarende regel findes i gældende § 271, stk. 2. I sølovsudvalgets betænkning nr. 694/1973, side 19, er denne 2-trins behandling kædet sammen med præklusionsreglen, der ligeledes er placeret i gældende § 271, stk. 2; efter den her givne begrundelse synes baggrunden for reglen at have været en beskyttelse af den enkelte fordringshaver mod, at fondens fordeling i urimelig grad blev udsat i afventen på anmeldelse af nye krav; sådanne nye krav blev derfor afskåret gennem et præklusivt proklama, der blev udstedt i forbindelse med begæringen om fondens fordeling. Nærværende lovudkast er opbygget således; at indkaldelsen, der ikke er

præklusiv, sker automatisk uden begæring herom, jfr. § 354. Udvalget finder dog fortsat, at der er behov for en 2-trins behandling; den overvejende del af sager vedrørende rederens globalbegrænsning løses direkte i forhandlinger mellem parterne uden domstolsafgørelse; en sådan forhandlingsløsning vil blive vanskeliggjort, såfremt fondsproceduren automatisk går i gang ved rettens godkendelse af fondens oprettelse; en udsættelse kunne formentlig kun ske, såfremt samtlige fordringshavere gav deres samtykke hertil.

Forsikringsselskabet er medtaget i modsætning til gældende § 271, idet også forsikringsselskabet må antages at have en selvstændig interesse i en så hurtig fordeling af fonden som muligt, da forsikringsselskabet formentlig i sidste instans vil være den, der skal udrede renter under fondsproceduren.

Kravet om fordelingen af fonden rejses over for sø- og handelsretten, der herefter skal indkalde de interesserede (potentielle) parter til fondsmøde; udvalget forestiller sig ikke, at det vil være nødvendigt med udfærdigelse af en egentlig stævning mod de andre interessenter i fonden.

Fondsbestyreren eller retten, såfremt der ikke er udnævnt en fondsbestyrer, bør i god tid inden fondsmødet udarbejde en redegørelse for, hvorvidt begrænsningsretten og ansvarsgrundlaget bestrides samt en indstilling af, hvorvidt de anmeldte krav bør anerkendes.

På fondsmødet bør retten danne sig et overblik over, hvilke spørgsmål der er omtvistede. Selve beslutningen om at oprette fonden kan der ikke rejses indsigelser imod; rettens afgørelse herom må betragtes som endelig. Derimod kan fordringshaverne kræve, at spørgsmålet om fondsbeløbets størrelse tages op til ny overvejelse, jfr. udkastets § 360. Spørgsmålet herom kan retten udskille til selvstændig prøvelse, hvor den, der har oprettet fonden, er part.

Som nævnt i bemærkningerne til udkastets § 352 skal retten ikke ved sin afgørelse om oprettelse af fonden tage stilling til, om svaret kan begrænses. Bestrides begrænsningsretten, må domstole udskille dette spørgsmål til selvstændig prøvelse; også her vil fondsopretteren være part.

I øvrigt bør alle fordringshavere have mulighed for at indtræde som parter, men det kan være hensigtsmæssigt at tilrettelægge

Bilag til f.t.l. vedr. søloven

processen således, at tvister om de enkelte fordringers størrelse afgøres efter en procedure, hvor fordringshaveren, hvis krav omtvistes, procederer mod fondsbestyreren, der optræder på de øvrige fordringshaveres vegne. Bortset fra de ovenfor nævnte tilfælde vil det således ikke være muligt for en fordringshaver at indstævne den, der har oprettet fonden, da en dom for en fordring i forbindelse med fondens fordeling ikke vil få virkning på andre midler end de, der findes i fonden; konkurslovens § 203, hvorefter en fordringshaver kan indstævne skyldneren for skifteretten, bygger i modsætning hertil på den forudsætning, at en ufyldstgjort del af et tilkendt beløb på et senere tidspunkt vil kunne inddrives i skyldnerens formue. Omvendt må den, der har oprettet fonden, kunne vælge at indtræde som part i en tvist om en eller flere af fordringerne. Rettens afgørelse i et spørgsmål, der er udskilt til selvstændig prøvelse vil binde fondsopretteren, såfremt han er indtrådt som part; dette vil få betydning, såfremt han ikke har ret til at begrænse sit ansvar, jfr. bemærkningerne til § 363, stk. 2.

I § 360 er det fastsat, at sø- og handelsretten kan omgøre beslutningen efter § 353, stk. 1 om fondsbeløbets størrelse. Bestemmelsen giver fordringshaverne mulighed for at få omstødt en urigtig beregning af begrænsningsbeløbenes størrelse. Det følger af formuleringen af § 364, at senere tilkomne fordringshavere ikke vil være bundne af rettens afgørelse vedr. fondsbeløbets størrelse (eller andre spørgsmål, der er særskilt afgjort) forudsat de anmelder deres krav inden fondens fordeling tages op til dom. Omgørelsesadgangen efter § 360 vedrører derfor især de tilfælde, hvor nye oplysninger kan begrunde en ændring af fondsbeløbet, selv om der ikke er kommet nye fordringshavere til.

I § 361 er det fastsat, at retsplejelovens regler om borgerlige sager skal lægges til grund ved rettens afgørelse af de enkelte spørgsmål, jfr. herved konkurslovens § 202.

Rettens afgørelse af indsigelser mod ansvarsgrundlaget, retten til ansvarsbegrænsning, fondens størrelse, eller et anmeldt krav, træffes ved dom. Beslutningen om frigivelse af fonden efter udkastets § 358 træffes ved kendelse. Udvalget har ikke anset det for nødvendigt at foreskrive, i hvilken form andre af rettens afgørelser skal træffes, jfr. her-

ved retsplejelovens §§ 217 og 218; en kendelse vil f. eks. skulle anvendes ved afgørelsen af spørgsmål efter retsplejelovens §§ 178, stk. 2, 187, 200, stk. 2, samt 320.

I henvisningen i lovudkastets § 361 til retsplejelovens regler om borgerlige sager ligger bl. a., at sagsomkostninger kan gives, hvor et stridspunkt undergives egentlig procedure under et særskilt fondsmøde. Det bemærkes, at sagsomkostninger i givet fald må pålægges de enkelte fordringshavere, respektive den, der har oprettet fonden, hvis han er part; sagsomkostninger kan derimod ikke belaste fondsbeløbet som sådant, da fondsbeløbet fuldt ud vil skulle anvendes til dækning af de anmeldte krav.

Det kan ikke generelt kræves, at der udtales stævning i forbindelse med de enkelte spørgsmål, der udskilles til et selvstændigt fondsmøde, jfr. herved princippet i konkurslovens kapitel 14 og kapitel 16. Skifteretten bør i overensstemmelse med princippet i konkurslovens § 119 foretage indkaldelse ved bekendtgørelse i Statstidende samt give alle, der har særlig interesse, særskilt underretning.

Til § 362

Efter § 362 kan retten beslutte, at der skal ske en foreløbig udlodning til delvis dækning af de anmeldte krav. Bestemmelsen er indsat for at undgå, at tvister omkring enkelte fordringer skal kunne stille sig hindrende i vejen for udbetaling af de krav, der ikke er omtvistede. Retten vil ved en forlods udlodning kunne tage forbehold om, at der skal ske tilbagebetaling, såfremt anmeldelsen af nye krav kraftigt forrykker udlodningsprocenten.

Til § 363

Efter udkastets § 363 skal retten, når samtlige tvister er afgjort, foretage den endelige fordeling af fonden. Anmeldelse af nye krav kan ikke ske, når retten har optaget fondens fordeling til dom, jfr. udkastets § 357. Udvalget foreslår således ikke bestemmelsen i gældende § 271, stk. 2, gentaget, hvorefter der ved fondens fordeling kan sættes et beløb til side til dækning af senere anmeldte krav. En sådan afgørelse ville under alle omstændigheder være baseret på et noget usikkert skøn.

Såfremt en fordringshaver har anmeldt, at han har et krav, men at kravets størrelse endnu ikke kan opgøres, kan retten udsætte sin beslutning om at optage fondens endelige fordeling til dom, og i stedet benytte sig af den i udkastets § 362 omhandlede adgang til at foretage en forlods udbetaling til de kendte fordringshavere. Det samme gælder, hvor fondsopretteren godtgør, at han senere vil blive nødt til at betale et krav helt eller delvis, jfr. § 239, stk. 4, der dog efter sin formulering »at der skal *reserveres* et tilstrækkeligt beløb« også giver mulighed for, at retten trods tilstedeværelsen af det ikke-endeligt opgjorte krav ved dom fordele fonden, hvilket de anmeldte fordringshavere vil have interesse i, fordi det vil afskære yderligere fordringshavere fra at anmelde deres krav. En beslutning om ikke at optage fondens fordeling til dom kan kæres.

Det følger af *stk. 2*, at fonden og tillægsbeløbet skal fordeles, selv om der ikke er ret til ansvarsbegrænsning. Baggrunden herfor er, at fondsoprettelsen erstatter den almindelige sikkerhedsstillelse mod arrest, hvorfor det ville indebære en urimelig forringelse af fordringshavernes stilling, såfremt fonden blot blev ophævet og midlerne tilbagebetalt til den, der har oprettet fonden. Det ligger da også i bestemmelsen, at en eventuel sikkerhedsstillelse for fondsbeløbet, f. eks. i form af en bank- eller forsikringsgaranti, ikke automatisk bortfalder fordi den, der har oprettet fonden, ikke findes at have ret til at begrænse ansvaret. En sådan garanti må derfor udformes på en måde, så det klart er specificeret, om den kun dækker fondsbeløbet plus tillægsbeløbet efter udkastets § 353, stk. 2, eller om den generelt dækker alle krav i anledning af den skadevoldende handling.

Bestemmelsen i *stk. 2* må læses i sammenhæng med udkastets § 357 og § 363, stk. 1; som følge heraf vil fordringshavere, der først anmelder deres krav efter, at fondens fordeling er taget op til dom, ikke kunne søge fyldestgørelse i fondens midler, medmindre fonden undtagelsesvis overstiger kravene fra de anmeldte fordringshavere, og rederen har mistet retten til at begrænse ansvaret, jfr. § 363, stk. 2. Denne retstilstand vil harmonere med, at hvis den ansvarlige i stedet for at oprette en begrænsningsfond havde afværget en arrest gennem en sikkerhedsstillelse på normal vis, ville arrestrekvirenten gennem et

efterfølgende udlæg have fået en fortrinsstilling i forhold til de senere tilkomne kreditorer. Fondsoprettelsen giver også visse fordringshavere en fortrinsstilling, men alle fordringshavere, der anmelder deres krav inden et fikseret tidspunkt, nemlig sagens optagelse til dom, bliver ligestillede.

Med ovenstående bemærkninger er der ikke taget stilling til forholdet mellem reglerne om fondsoprettelse i relation til konkurslovens regler om omstødelse af sikkerhedsstillelse, idet dette spørgsmål efter udvalgets opfattelse må løses af domspraksis i overensstemmelse med de almindelige regler.

I *stk. 2*, 2. sætning, er der foreslået den afvigelse fra de almindelige værnetingsbestemmelser, at domstolen skal kunne afsige fuldbyrdsdom for det fulde beløb, såfremt fondsopretteren ikke har ret til at begrænse ansvaret. En sådan fuldbyrdsdom kan dog kun afsiges, såfremt enten skyldneren eller vedkommende fordringshaver fremsætter begæring herom. 1969-konventionens og 1976-konventionens internationale værnetingsregler tager ganske vist kun direkte sigte på sager vedrørende fondens fordeling. Det er dog på den anden side efter udvalgets opfattelse omkostningsbesparende for alle parter, at der afsiges fuldbyrdsdom, fordi en fortsættelse af søgsmålet ved sø- og handelsretten vil holde de øvrige sagsomkostninger nede, da en gentagelse af den under fondsbehandlingen stedfundne bevisførelse vil kunne undgås i det omfang, de spørgsmål, som har fundet sin afgørelse under fondsproceduren, kan betragtes som afgjort ved en delafgørelse. Dette vil dog ikke fuldt ud gælde, fordi rederen i visse tilfælde ikke kan betragtes som bundet af, at en fordring under fondsproceduren er blevet anerkendt; forholdet kan f. eks. være dette, at han ikke har fremsat indsigelser mod en fordring under fondsproceduren, fordi han, så længe han har troet at have begrænsningsret, ikke har haft en økonomisk interesse i, hvorledes fondsbeløbet blev delt mellem de forskellige fordringshavere.

Til § 364

Bestemmelsen er dels en præklusionsregel, for så vidt som den sammenholdt med udkastets § 357 indebærer, at krav, der først anmeldes efter, at fondens fordeling er taget op

til dom i 1. instans, bortfalder, dels en retskrafts-bestemmelse, hvis formål det er at præcisere, at efter fondens fordeling er fordringshaverne bundet af rettens afgørelse, uanset om de direkte eller indirekte har indtaget en partsstilling i forbindelse med rettens afgørelser omkring fondens fordeling.

Indtil fondens fordeling tages op til dom,

er en fordringshaver, der ikke har indtaget en partsstilling under rettens behandling af et spørgsmål, der er udskilt til selvstændig prøvelse, ikke bundet af rettens afgørelse af dette spørgsmål. En senere anmeldt fordringshaver kan derfor kræve rettens afgørelse af en anden fordrings størrelse taget op til fornyet prøvelse.

Udvalgets bemærkninger til lovudkastet om de som regneenhed anvendte særlige trækingsrettigheder (SDR)

Til § 120, stk. 2

Ved lov nr. 645 af 13. december 1978 ændredes regneenhederne i sølovens kapitel 6 og 12 fra Poincaré francs til SDR. Værdibestemmelserne i sølovens kapitel 5 og 10 var imidlertid ikke omfattet af lovændringen, fordi Danmark ikke på tidspunktet for lovændringen havde tiltrådt ændringer i de konventioner, hvorpå disse kapitler hvilede, henholdsvis Haag-Visby reglerne fra 1968 og begrænsningskonventionen fra 1957.

Ved indarbejdelsen af 1976-konventionen i kapitel 10, jfr. ovf. under afsnit III, ændres regneenheden i dette kapitel til SDR, se udkastets § 238.

Efter vedtagelsen af en protokol til Haag-Visby reglerne den 21. december 1979 er der ligeledes skabt grundlag for, at regneenheden i sølovens kapitel 5 ændres til SDR.

Med ovennævnte lovændring fra 1978 blev der skabt hjemmel for, at der i en bekendtgørelse, bekg. nr. 104 af 16. marts 1979, blev foreskrevet, at 10.000 francs, jfr. § 120, stk. 2, svarer til 667 SDR.

Efter lovudkastet svarer 10.000 francs til 666,67 SDR, hvilket er i overensstemmelse med den nævnte protokol fra 1979.

Til § 366

Bestemmelsen indeholder en definition af de særlige trækingsrettigheder (SDR) som anvendes eller foreslås anvendt som regneenhed i kapitel 5, 6, 10 og 12. Om baggrunden for indførelsen af SDR som international regneenhed henvises til de indledende bemærkninger til udkastets kapitel 10 samt bemærkningerne til udkastets § 238, stk. 6. I bestemmelsens 2. og 3. pkt. er gengivet de tre

omregningskriterier, der er anført i 1976-begrænsningskonventionens art. 8, der næsten ordret gengiver de tilsvarende tre omregningskriterier i 1957-konventionens art. 3, stk. 6. Konventionsteksten giver ikke noget grundlag for at afgøre, hvorvidt tidspunktet for den »simple« sikkerhedsstillelse også skal være afgørende i den situation, hvor den ansvarlige erstatter en stillet sikkerhed med en egentlig begrænsningsfond, jfr. bl. a. udkastets § 241, stk. 2. Såfremt den ansvarlige successivt stiller sikkerhed til afværgelse af arrest for enkelte krav, vil der ikke være tale om sikkerhedsstillelse omfattet af 2. pkt. i udkastets § 366, selv om summen af de beløb, for hvilke der stilles sikkerhed, efterhånden når op på vedkommende ansvarsgrænse. Ved sikkerhedsstillelse i 2. pkt. forstås således alene en samlet og samtidig stillet sikkerhed, der svarer til vedkommende ansvarsgrænse. På denne baggrund foreslås det i 3. pkt., at tidspunktet for fondsoprettelsen alene anvendes som omregningstidspunkt, såfremt der ikke inden fondsoprettelsen er stillet en sikkerhed omfattet af 2. pkt. Opmærksomheden henledes på, at bestemmelsen i bestemmelsens 2. pkt. vedr. omregningstidspunktet ikke uden videre vil gælde begrænsningssager, omfattet af kapitel 5, medmindre sagen er anlagt ved danske domstole, jfr. § 120, stk. 2, 3. pkt.

Til §§ 367–375, 376 og 377

Bortset fra ændringerne i overskrifterne er der ikke ved den nye placering af de tidligere §§ 314–321 a og 323–324 foretaget nogen ændringer. Den nye placering er en konsekvens af udkastet til et nyt kapitel 15 om begrænsningsfonde samt til § 366.

Bilag 7

**Convention d'Athènes de 1974
relative au transport par mer
de passagers et de leurs baga-
ges**

Les Etats parties à la présente Convention,

AYANT RECONNU l'utilité de fixer d'un commun accord certaines règles en matière de transport par mer de passagers et de leurs bagages,

ONT DECIDE de conclure une convention à cet effet, et, en conséquence, sont convenus de ce qui suit :

Article 1
Définitions

Dans la présente Convention, les termes suivants sont employés dans le sens indiqué ci-dessous :

1. a) « transporteur » désigne une personne qui ou pour le compte de qui un contrat de transport a été conclu, que le transport soit effectivement assuré par lui ou par un transporteur substitué ;

b) « transporteur substitué » désigne une personne autre que le transporteur, que ce soit le propriétaire, l'affréteur ou l'exploitant d'un navire, qui assure effectivement la totalité ou une partie du transport ;

2. « contrat de transport » signifie un contrat conclu par un transporteur ou pour son compte pour le transport par mer d'un passager ou, le cas échéant, d'un passager et de ses bagages ;

**Athens Convention Relating to
the Carriage of Passengers
and their Luggage by Sea,
1974**

The States Parties to this Convention,

HAVING RECOGNIZED the desirability of determining by agreement certain rules relating to the carriage of passengers and their luggage by sea;

HAVE DECIDED to conclude a Convention for this purpose and have thereto agreed as follows:

Article 1
Definitions

In this Convention the following expressions have the meaning hereby assigned to them:

1. a) "carrier" means a person by or on behalf of whom a contract of carriage has been concluded, whether the carriage concluded, is actually performed by him or by a performing carrier;

b) "performing carrier" means a person other than the carrier, being the owner, charterer or operator of a ship, who actually performs the whole or a part of the carriage;

2. "contract of carriage" means a contract made by or on behalf of a carrier for the carriage by sea of a passenger or of a passenger and his luggage, as the case may be;

**Athen konvention angående
transport af passagerer og deres
bagage til søs 1974**

De kontraherende stater,

SOM HAR ERKENDT ønskeligheden af, at der ved overenskomst fastsættes visse regler angående transport af passagerer og deres bagage til søs,

HAR BESLUTTET at afslutte en konvention med dette formål og er derfor enedes om følgende:

Artikel 1
Definitioner

I denne konvention har de nedenstående udtryk den nedenfor angivne betydning:

1. a) »bortfragter« betyder en person, af hvem eller på hvis vegne en transportaftale er blevet afsluttet, uanset om transporten faktisk udfores af ham eller af en udførende bortfragter;

b) »udførende bortfragter« betyder en person, bortset fra bortfragteren, være sig ejeren, rederen, befragteren eller anden, der i øvrigt benytter skibet i ejerens sted, som faktisk udfører transporten eller en del af denne;

2. »transportaftale« betyder en kontrakt indgået af bortfragteren eller på dennes vegne vedrørende transport til søs af en passager, henholdsvis af en passager og hans bagage;

3. « navire » signifie uniquement un bâtiment de mer à l'exclusion de tout véhicule sur coussin d'air ;

4. « passager » signifie toute personne transportée sur un navire :

a) en vertu d'un contrat de transport, ou

b) qui, avec le consentement du transporteur, accompagne un véhicule ou des animaux vivants faisant l'objet d'un contrat de transport de marchandises non régi par la présente Convention ;

5. « bagages » signifie tout objet ou véhicule transporté par le transporteur en vertu d'un contrat de transport, à l'exception :

a) des biens ou des véhicules transportés en vertu d'un contrat d'affrètement, d'un connaissement ou d'un contrat concernant à titre principal le transport de marchandises, et

b) des animaux vivants ;

6. « bagages de cabine » signifie les bagages que le passager a dans sa cabine ou qu'il a en sa possession, sous sa garde ou son contrôle. Sauf pour l'application du paragraphe 8 du présent article et de l'article 8, les bagages de cabine comprennent les bagages que le passager a dans son véhicule ou sur celui-ci ;

7. « perte ou dommages survenus aux bagages » concerne également le préjudice matériel provenant de ce que les bagages n'ont pas été rendus au passager dans un délai raisonnable à compter du moment de l'arrivée sur lequel les bagages ont été transpor-

3. "ship" means only a sea-going vessel, excluding an air-cushion vehicle;

4. "passenger" means any person carried in a ship,

a) under a contract of carriage, or

b) who, with the consent of the carrier, is accompanying a vehicle or live animals which are covered by a contract for the carriage of goods not governed by this Convention;

5. "luggage" means any article or vehicle carried by the carrier under a contract of carriage, excluding:

a) articles and vehicles carried under a charter-party, bill of lading or other contract primarily concerned with the carriage goods, and

b) live animals;

6. "cabin luggage" means luggage the passenger has in his cabin or is otherwise in his possession, custody or control. Except for the application of paragraph 8 of this Article and Article 8, cabin luggage includes luggage which the passenger has in or on his vehicle;

7. "loss or damage to luggage" includes pecuniary loss resulting from the luggage not having been re-delivered to the passenger within a reasonable time after the arrival of the ship on which the luggage has been or should have been carried, but does not include

3. »skib« betyder alene et søgående skib, med undtagelse af et luftpudefartøj;

4. »passager« betyder enhver person, der transporteres med et skib

a) i henhold til en transportaftale, eller

b) som med bortfragterens samtykke ledsager et køretøj eller levende dyr, som er dækket af en kontrakt om godstransport, der ikke omfattes af nærværende konvention;

5. »bagage« betyder enhver genstand eller ethvert køretøj, som transporteres af bortfragteren i henhold til en transportaftale med undtagelse af:

a) genstande og køretøjer, som transporteres i henhold til et certeparti, konnossement eller anden kontrakt, som primært vedrører transport af gods, og

b) levende dyr;

6. »håndbagage« betyder bagage, som passageren har i sin kahyt, eller som på anden måde er i hans besiddelse, varetægt eller under hans kontrol. Med undtagelse af anvendelsen af denne artikels stk. 8 og art. 8 omfatter håndbagage sådan bagage, som passageren har i eller på sit køretøj;

7. »tab af eller skade på bagage« omfatter økonomiske tab, som hidrører fra, at bagagen ikke udleveres til passageren indenfor en rimelig tid efter ankomsten af det skib, med hvilket bagagen har eller skulle have været befordret, men omfatter ikke forsinkel-

tés ou auraient dû l'être, mais ne comprend pas les retards provenant de conflits du travail ;

8. « transport » concerne les périodes, suivantes :

a) en ce qui concerne le passager et/ou ses bagages de cabine, la période pendant laquelle le passager et ses bagages de cabine se trouvent à bord du navire ou en cours d'embarquement ou de débarquement, et la période pendant laquelle ceux-ci sont transportés par eau du quai au navire ou vice-versa, si le prix de ce transport est compris dans celui du billet ou si le bâtiment utilisé pour ce transport accessoire a été mis à la disposition du passager par le transporteur. Toutefois, le transport ne comprend pas, en ce qui concerne le passager, la période pendant laquelle il se trouve dans une gare maritime, ou sur un quai ou autre installation portuaire ;

b) en ce qui concerne les bagages de cabine, également la période pendant laquelle le passager se trouve dans une gare maritime ou sur un quai ou autre installation portuaire si ces bagages ont été pris en charge par le transporteur ou son préposé ou mandataire et n'ont pas encore été rendus au passager ;

c) en ce qui concerne les autres bagages qui ne sont pas des bagages de cabine, la période comprise entre le moment où ils ont été pris en charge par le transporteur ou son préposé ou mandataire, à terre ou à bord, et le moment où ils ont été rendus par le transporteur, son préposé ou son mandataire ;

delays resulting from labour disputes;

8. "carriage" covers the following periods:

a) with regard to the passenger and his cabin luggage, the period during which the passenger and/or his cabin luggage are on board the ship or in the course of embarkation or disembarkation, and the period during which the passenger and his cabin luggage are transported by water from land to the ship or vice-versa, if the cost of such transport is included in the fare or if the vessel used for this purpose of auxiliary transport has been put at the disposal of the passenger by the carrier. However, with regard to the passenger, carriage does not include the period during which he is in a marine terminal or station or on quay or on any other port installation;

b) with regard to cabin luggage, also the period during which the passenger is in a marine terminal or station or on a quay or in or on any other port installation if that luggage has been taken over by the carrier or his servant or agent and has not been re-delivered to the passenger;

c) with regard to other luggage which is not cabin luggage, the period from the time of its taking over by the carrier or his servant or agent on shore or on board until the time of its re-delivery by the carrier or his servant or agent;

ser som følge af arbejdskonflikter;

8. »transport« omfatter følgende perioder:

a) med hensyn til passageren og hans håndbagage, den periode hvor passageren og/eller hans håndbagage er om bord på skibet eller under indskibning eller udskibning, og den periode, under hvilken passageren og hans håndbagage transporteres ad søvejen fra land til skib og omvendt, såfremt billetprisen omfatter denne transport, eller hvis det dertil anvendte fartøj stilles til passagerens disposition af bortfragteren. For så vidt angår passageren, omfatter »transport« dog ikke den periode, hvor han befinder sig i en havneterminal eller på kaj eller i anden havneinstallation;

b) med hensyn til håndbagage også den periode, under hvilken passageren befinder sig i en havneterminal eller på kaj eller i anden havneinstallation, hvis håndbagagen er blevet taget i varetægt af bortfragteren eller hans folk eller agent og ikke er blevet tilbageleveret til passageren;

c) med hensyn til anden bagage, som ikke er håndbagage, perioden fra det tidspunkt den blev taget i varetægt af bortfragteren eller hans folk eller agent i land eller om bord indtil det tidspunkt, hvor den tilbageleveres af bortfragteren eller hans folk eller agent;

9. « transport international » signifie tout transport dont le lieu de départ et le lieu de destination sont, selon le contrat de transport, situés dans deux Etats différents ou dans un seul Etat si, selon le contrat de transport ou l'itinéraire prévu, il y a un port d'escale intermédiaire dans un autre Etat ;

10) « Organisation » désigne l'Organisation intergouvernementale consulative de la navigation maritime.

Article 2

Champ d'application

1. La présente Convention s'applique à tout transport international lorsque :

a) le navire bat le pavillon d'un Etat partie à la présente Convention ou est immatriculé dans un tel Etat, ou

b) le contrat de transport a été conclu dans un Etat partie à la présente Convention, ou

c) selon de contrat de transport, le lieu de départ ou de destination se trouve dans un Etat partie à la présente Convention.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, la présente Convention ne s'applique pas lorsque le transport est soumis à un régime de responsabilité civile prévu par les dispositions de toute autre convention internationale sur le transport de passagers ou de bagages par un mode de transport différent, pour autant que ces dispositions doivent être appliquées au transport par mer.

9. "International carriage" means any carriage in which, according to the contract of carriage, the place of departure and the place of destination are situated in two different States, or in a single State if, according to the contract of carriage or the scheduled itinerary, there is an intermediate port of call in another State;

10. "Organization" means the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization.

Article 2

Application

1. This Convention shall apply to any international carriage if:

a) the ship is flying the flag of or is registered in a State Party to this Convention, or

b) the contract of carriage has been made in a State Party to this Convention, or

c) the place of departure or destination, according to the contract of carriage, is in a State Party to this Convention.

2. Notwithstanding paragraph 1 of this Article, this Convention shall not apply when the carriage is subject, under any other international convention concerning the carriage of passengers or luggage by another mode of transport, to a civil liability regime under the provisions of such convention, insofar as those provisions have mandatory application to carriage by sea.

9. »international transport« betyder enhver transport, hvor ifølge transportaftalen afskibningsstedet og bestemmelsesstedet er beliggende i to forskellige stater, eller i samme stat, hvis skibet i henhold til transportaftalen eller den fastlagte sejlsplan undervejs anløber en havn i en anden stat;

10. »organisation« betyder Den mellemstatlige rådgivende søfartsorganisation.

Artikel 2

Anvendelse

1. Denne konvention skal finde anvendelse på enhver international transport, såfremt;

a) skibet fører en kontraherende stats flag eller er registreret i en kontraherende stat, eller

b) transportaftalen er indgået i en kontraherende stat, eller

c) afskibningsstedet eller bestemmelsesstedet ifølge transportaftalen er beliggende i en kontraherende stat.

2. Uanset stk. 1 i denne artikel skal konventionen ikke finde anvendelse, såfremt transporten i henhold til nogen anden international konvention om transport af passagerer eller bagage med andre transportmidler er undergivet et civilretligt ansvarssystem efter reglerne i en sådan konvention, for så vidt disse bestemmelser finder bindende anvendelse på søtransport.

*Article 3**Responsabilité du transporteur*

1. Le transporteur responsable du préjudice résultant du décès ou de lésions corporelles d'un passager et de la perte ou des dommages survenus aux bagages, si le fait générateur du préjudice subi a eu lieu au cours du transport et est imputable à la faute ou à la négligence du transporteur ou de ses préposés ou mandataires agissant dans l'exercice de leurs fonctions.

2. La preuve de ce que le fait générateur du préjudice est survenu au cours du transport, ainsi que la preuve de l'étendue du préjudice, incombe au demandeur.

3. La faute ou la négligence du transporteur, de ses préposés ou mandataires agissant dans l'exercice de leurs fonctions est présumée, sauf preuve contraire, si la mort ou les lésions corporelles du passager ou la perte ou les dommages survenus aux bagages de cabine résultent directement ou indirectement d'un naufrage, d'un abordage, d'un échouement, d'une explosion ou d'un incendie, ou d'un défaut du navire. En ce qui concerne la perte ou les dommages survenus aux autres bagages, la faute ou la négligence en question est présumée, sauf preuve contraire, quelle que soit la nature de l'événement générateur. Dans tous les autres cas, la preuve de la faute ou de la négligence incombe au demandeur.

*Article 4**Transporteur substitué*

1. Si tout ou partie du

*Article 3**Liability of the carrier*

1. The carrier shall be liable for the damage suffered as a result of the death of or personal injury to a passenger and the loss of or damage to luggage if the incident which caused the damage so suffered occurred in the course of the carriage and was due to the fault or neglect of the carrier or of his servants or agents acting within the scope of their employment.

2. The burden of proving that the incident which caused the loss or damage occurred in the course of the carriage, and the extent of the loss or damage, shall lie with the claimant.

3. Fault or neglect of the carrier or of his servants or agents acting within the scope of their employment shall be presumed, unless the contrary is proved, if the death of or personal injury to the passenger or the loss of or damage to cabin luggage arose from or in connexion with shipwreck, collision, stranding, explosion or fire, or defect in the ship. In respect of loss of or damage to other luggage, such fault or neglect shall be presumed, unless the contrary is proved, irrespective of the nature of the incident which caused the loss or damage. In all other cases the burden of proving fault or neglect shall lie with the claimant.

*Article 4**Performing carrier*

1. If the performance of the

*Artikel 3**Bortfragterens ansvar*

1. Bortfragteren er ansvarlig for skade, som hidrører fra passagerens død eller legemsskade, og for tab af eller skade på bagage, hvis den begivenhed, som foranledigede skaden, fandt sted under transporten og skyldtes fejl eller forsømmelse fra bortfragterens eller hans folks eller agenters side under udøvelsen af deres tjeneste.

2. Bevisbyrden for, at den begivenhed, som foranledigede tabet eller skaden, fandt sted under transporten, og for omfanget af tabet eller skaden, ligger hos ansøgeren.

3. Fejlen eller forsømmelsen skal anses at ligge hos bortfragteren, hans folk eller agenter, om ikke det modsatte bevises, såfremt passagerens død eller legemsskade eller tab af eller skade på håndbagage opstod ved eller i forbindelse med skibbrud, kollision, stranding, eksplosion eller brand eller som følge af mangler ved skibet. For så vidt angår tab af eller skade på anden bagage skal sådan fejl eller forsømmelse anses at foreligge, medmindre det modsatte bevises, uden hensyn til karakteren af den begivenhed, der forårsagede tabet eller skaden. I alle andre tilfælde ligger bevisbyrden for fejl eller forsømmelse hos sagsøgeren.

*Artikel 4**Udførende bortfragter*

1. Hvis udførelsen af trans-

transport a été confié à un transporteur substitué, le transporteur reste néanmoins responsable, aux termes des dispositions de la présente Convention, pour l'ensemble du transport. En outre, le transporteur substitué, ainsi que ses préposés ou mandataires, est assujéti aux dispositions de la présente Convention et peut s'en prévaloir pour la partie du transport qu'il exécute lui-même.

2. Le transporteur est responsable, en ce qui concerne le transport exécuté par le transporteur substitué, des actes et omissions du transporteur substitué ainsi que de ses préposés et mandataires agissant dans l'exercice de leurs fonctions.

3. Tout accord spécial en vertu duquel le transporteur assume des obligations qui ne sont pas imposées par la présente Convention ou renonce à des droits conférés par la présente Convention a effet à l'égard du transporteur substitué si ce dernier en convient de façon expresse et par écrit.

4. Lorsque le transporteur et le transporteur substitué sont responsables et dans la mesure où ils le sont, leur responsabilité est solidaire.

5. Aucune disposition du présent article ne doit porter atteinte au droit de recours du transporteur et du transporteur substitué.

Article 5
Biens de valeur

Le transporteur n'est pas responsable en cas de perte ou de dommage survenus à des espèces, des titres négociables, de l'or, de l'argenterie,

carriage or part thereof has been entrusted to a performing carrier, the carrier shall nevertheless remain liable for the entire carriage according to the provisions of this Convention. In addition, the performing carrier shall be subject and entitled to the provisions of this Convention for the part of the carriage performed by him.

2. The carrier shall, in relation to the carriage performed by the performing carrier, be liable for the acts and omissions of the performing carrier and of his servants and agents acting within the scope of their employment.

3. Any special agreement under which the carrier assumes obligations not imposed by this Convention or any waiver of rights conferred by this Convention shall affect the performing carrier only if agreed by him expressly and in writing.

4. Where and to the extent that both the carrier and the performing carrier are liable, their liability shall be joint and several.

5. Nothing in this Article shall prejudice any right of recourse as between the carrier and the performing carrier.

Article 5
Valuables

The carrier shall not be liable for the loss of or damage to monies, negotiable securities, gold, silverware, jewelry, ornaments, works of art,

porten eller en del af denne er blevet overladt til en udførende bortfragter, forbliver bortfragteren alligevel ansvarlig for hele transporten i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention. I tillæg hertil skal den udførende bortfragter være underkastet og berettiget i henhold til bestemmelserne i denne konvention for så vidt angår den del af transporten, han har udført.

2. Bortfragteren skal med hensyn til den transport, der er udført af den udførende bortfragter, være ansvarlig for handlinger og undladelser begået af den udførende bortfragter og hans folk og agenter under udøvelsen af deres tjeneste.

3. Enhver særlig aftale, i henhold til hvilken bortfragteren påtager sig forpligtelser, der ikke følger af denne konvention, eller giver afkald på rettigheder, der følger af konventionen, skal kun berøre den udførende bortfragter, såfremt han har tiltrådt den udtrykkeligt og skriftligt.

4. Hvor og i det omfang bortfragteren og den udførende bortfragter er ansvarlige, er deres ansvar solidarisk.

5. Intet i denne artikel skal afskære nogen ret til regres i forholdet mellem bortfragteren og den udførende bortfragter.

Artikel 5
Værdigenstande

Bortfragteren er ikke ansvarlig for tab af eller skade på penge, omsættelige værdipapirer, guld, sølv, juveler, smykker, kunstgenstande eller

de la joaillerie, des bijoux, des objets d'art ou d'autres biens de valeur, sauf si ces biens de valeur ont été déposés auprès du transporteur qui a convenu de les garder en sûreté, le transporteur étant dans ce cas responsable à concurrence de la limite fixée au paragraphe 3 de l'article 8, à moins qu'une limite plus élevée n'ait été fixée d'un commun accord conformément au paragraphe 1 de l'article 10.

Article 6

Faute du passager

Si le transporteur établit que la mort ou les lésions corporelles du passager, la perte ou les dommages survenus à ses bagages sont dus, directement ou indirectement, à la faute ou à la négligence du passager, le tribunal saisi peut, conformément aux dispositions de sa propre loi, écarter ou atténuer la responsabilité du transporteur.

Article 7

Limite de responsabilité en cas de lésions corporelles

1. La responsabilité du transporteur en cas de mort ou de lésions corporelles d'un passager est limitée, dans tous les cas, à un montant de 700.000 francs par transport. Si d'après la loi du tribunal saisi, l'indemnité peut être fixée sous forme de rente, le capital de la rente ne peut dépasser cette limite.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, la législation nationale de tout Etat partie à la présente Convention peut fixer

or other valuables, except where such valuables have been deposited with the carrier for the agreed purpose of safe-keeping in which case the carrier shall be liable up to the limit provided for in paragraph 3 of Article 8 unless a higher limit is agreed upon in accordance with paragraph 1 of Article 10.

Article 6

Contributory fault

If the carrier proves that the death of or personal injury to a passenger or the loss of or damage to his luggage was caused or contributed to by the fault or neglect of the passenger, the court seized of the case may exonerate the carrier wholly or partly from his liability in accordance with the provisions of the law of that court.

Article 7

Limit of liability for personal injury

1. The liability of the carrier for the death of or personal injury to a passenger shall in no case exceed 700,000 francs per carriage. Where in accordance with the law of the court seized of the case damages are awarded in the form of periodical income payments, the equivalent capital value of those payments shall not exceed the said limit.

2. Notwithstanding paragraph 1 of this Article, the national law of any State Party to this Convention may fix, as far as carriers who are na-

andre værdigenstande, bortset fra sådanne, der er deponeret hos bortfragteren med det udtrykkelige formål at lade dem opbevare i sikkerhed, i hvilket tilfælde bortfragteren skal være ansvarlig indtil den i stk. 3 i art. 8 fastsatte grænse, medmindre en højere grænse er aftalt i overensstemmelse med stk. 1 i art. 10.

Artikel 6

Egen skyld

Hvis bortfragteren kan bevise, at passageren ved egen fejl eller forsømmelse har forårsaget eller medvirket til, at dødsfaldet eller legemsskaden indtraf eller til tabet eller beskadigelsen af bagagen, kan domstolen i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, hvor sagen pådømmes, helt eller delvis fritage bortfragteren for ansvar.

Artikel 7

Begrænsning af ansvar for personskade

1. Bortfragterens erstatningsansvar for en passagers død eller legemsskade skal i intet tilfælde overstige 700.000 francs pr. transport. Såfremt erstatningen ifølge domstolens lov fastsættes i form af periodiske udbetalinger, skal disse udbetalingers kapitalværdi ikke overstige den nævnte grænse.

2. Uanset stk. 1 i denne artikel kan den nationale lovgivning i en kontraherende stat, for så vidt angår bortfragtere som er den pågæl-

er, pour les transporteurs qui sont ses ressortissants, une limite de responsabilité *per capita* plus élevée.

Article 8

Limite de responsabilité en cas de perte ou de dommages survenus aux bagages

1. La responsabilité du transporteur en cas de perte ou de dommages survenus aux bagages de cabine est limitée, dans tous les cas, à un montant de 12.500 francs par passager et par transport.

2. La responsabilité du transporteur en cas de perte ou de dommages survenus aux véhicules, y compris tous les bagages transportés dans le véhicule ou sur celui-ci, est limitée, dans tous les cas, à 50.000 francs par véhicule et par transport.

3. La responsabilité du transporteur en cas de perte ou de dommages survenus aux bagages autres que ceux visés aux paragraphes 1 et 2 du présent article, est limitée, dans tous les cas, à 18.000 francs par passager et par transport.

4. Le transporteur et le passager peuvent convenir que la responsabilité du transporteur ne sera engagée que sous déduction d'une franchise qui ne dépassera pas 1.750 francs en cas de dommages causés à un véhicule et 200 francs par passager en cas de perte ou de dommage survenus à d'autres bagages. Cette somme sera déduite du montant de la perte ou du dommage.

Article 9

Unité monétaire et conversion

1. Le franc mentionné dans

nationals of such State are concerned, a higher *per capita* limit of liability.

Article 8

Limit of liability for loss of or damage to luggage

1. The liability of the carrier for the loss of or damage to cabin luggage shall in no case exceed 12,500 francs per passenger, per carriage.

2. The liability of the carrier for the loss of or damage to vehicles including all luggage carried in or on the vehicle shall in no case exceed 50,000 francs per vehicle, per carriage.

3. The liability of the carrier for the loss of or damage to luggage other than that mentioned in paragraphs 1 and 2 of this Article shall in no case exceed 18,000 francs per passenger, per carriage.

4. The carrier and the passenger may agree that the liability of the carrier shall be subject to a deductible not exceeding 1,750 francs in the case of damage to a vehicle and not exceeding 200 francs per passenger in the case of loss of or damage to other luggage, such sum to be deducted from the loss or damage.

Article 9

Monetary unit and conversion

1. The francs mentioned in

dende stats borgere, fastsatte højere ansvarsgrænser *per capita*.

Artikel 8

Begrænsning af ansvar for tab af eller skade på bagage

1. Bortfragterens erstatningsansvar for tab af eller skade på håndbagage skal i intet tilfælde overstige 12.500 francs pr. passager pr. transport.

2. Bortfragterens erstatningsansvar for tab af eller skade på køretøjer inklusive al bagage i eller på disse skal i intet tilfælde overstige 50.000 francs pr. køretøj pr. transport.

3. Bortfragterens erstatningsansvar for tab af eller skade på anden bagage end den, som er nævnt under stk. 1 og 2 i denne artikel, skal i intet tilfælde overstige 18.000 francs pr. passager pr. transport.

4. Bortfragteren og passageren kan aftale, at erstatningsansvar først skal indtræde, efter at der er foretaget et fradrag på højst 1.750 francs ved skader på køretøj og højst 200 francs pr. passager i tilfælde af tab af eller skade på anden bagage, således at beløbet skal fratrækkes tabet eller skaden.

Artikel 9

Monetær enhed og omregning

1. Ved franc forstås i denne

la présente Convention est considéré comme une unité constituée par 65,5 milligrammes d'or au titre de 900 millièmes de fin.

2. Les montants visés aux articles 7 et 8 sont convertis en la monnaie de l'Etat dont relève le tribunal saisi du litige sur la base de la parité officielle de cette monnaie par rapport à l'unité définie au paragraphe 1 du présent article, à la date du jugement ou à la date adoptée d'un commun accord par les parties. En l'absence de parité officielle, l'autorité compétente de l'Etat intéressé détermine ce qu'il considère comme la parité officielle à adopter aux fins d'application de la présente Convention.

Article 10

Dispositions supplémentaires relatives aux limites de responsabilité

1. Le transporteur et le passager peuvent convenir de façon expresse et par écrit de limites de responsabilité plus élevées que celles prévues aux articles 7 et 8.

2. Les intérêts et les frais de justice ne sont pas inclus dans les limites de responsabilité prévues aux articles 7 et 8.

Article 11

Exonérations et limites que peuvent invoquer les préposés du transporteur

Si une action est intentée contre un préposé ou mandataire du transporteur ou du transporteur substitué en raison de dommages visés par la présente Convention, ce pré-

this Convention shall be deemed to refer to a unit consisting of 65,5 milligrams of gold of millesimal fineness 900.

2. The amounts referred to in Articles 7 and 8 shall be converted into the national currency of the State of the court seized of the case on the basis of the official value of that currency, by reference to the unit defined in paragraph 1 of this Article, on the date of the judgment or the date agreed upon by the parties. If there is no such official value, the competent authority of the State concerned shall determine what shall be considered as the official value for the purpose of this Convention.

Article 10

Supplementary provisions on limits of liability

1. The carrier and the passenger may agree, expressly and in writing, to higher limits of liability than those prescribed in Article 7 and 8.

2. Interest on damages and legal costs shall not be included in the limits of liability prescribed in Articles 7 and 8.

Article 11

Defences and limits for carriers' servants

If an action is brought against a servant or agent of the carrier or of the performing carrier arising out of damage covered by this Convention, such servant or agent, if

konvention en enhed, som består af 65,5 milligram guld af ni hundrede tusindedels finhed.

2. De i art. 7 og 8 nævnte beløb skal omregnes til domstolslandets nationale valuta på grundlag af denne valutas officielle værdi i forhold til den i stk. 1 i denne artikel nævnte enhed på datoen for dommen eller den mellem parterne aftalte dato. Hvis der ikke findes nogen sådan officiel værdi, skal den pågældende stats kompetente myndigheder bestemme, hvad der skal anses for den officielle værdi ved anvendelsen af denne konvention.

Artikel 10

Supplerende bestemmelser om grænser for erstatningsansvar

1. Bortfragteren og passageren kan ved udtrykkelig og skriftlig aftale fastsætte højere grænser for erstatningsansvaret end foreskrevet i artiklerne 7 og 8.

2. Renter af erstatningsbeløb samt retsomkostninger er ikke omfattet af de grænser for erstatningsansvaret, som foreskrives i artiklerne 7 og 8.

Artikel 11

Fritagelse og begrænsninger for bortfragterens folk

Såfremt krav rejses mod en af bortfragterens eller den udforende bortfragters folk vedrørende skader, som omfattes af denne konvention, skal han, hvis han godtgør, at han

posé ou mandataire peut, s'il prouve qu'il a agi dans l'exercice de ses fonctions, se prévaloir des exonérations et des limites de responsabilité que peuvent invoquer le transporteur ou le transporteur substitué en vertu de la présente Convention.

Article 12

Cumul d'actions en responsabilité

1. Lorsque les limites de responsabilité prévues aux articles 7 et 8 prennent effet, elles s'appliquent au montant total de la réparation qui peut être obtenu dans le cadre de toutes les actions en responsabilité intentées en cas de mort ou de lésions corporelles d'un passager ou de perte ou de dommages survenus à ses bagages.

2. En ce qui concerne le transport exécuté par un transporteur substitué le montant total de la réparation qui peut être obtenu du transporteur et du transporteur substitué, ainsi que de leurs préposés et mandataires agissant dans l'exercice de leurs fonctions, ne peut dépasser l'indemnité la plus élevée qui peut être mise à la charge soit du transporteur, soit du transporteur substitué, en vertu de la présente Convention, sous réserve qu'aucune des personnes mentionnées ne puisse être tenue pour responsable au-delà de la limite qui lui est applicable.

3. Dans tous les cas où le préposé ou mandataire, du transporteur ou du transporteur substitué peut, en vertu de l'article 11 de la présente Convention, se prévaloir des

he proves that he acted within the scope of his employment, shall be entitled to avail himself of the defences and limits of liability which the carrier or the performing carrier is entitled to invoke under this Convention.

Article 12

Aggregation of claims

1. Where the limits of liability prescribed in Articles 7 and 8 take effect, they shall apply to the aggregate of the amounts recoverable in all claims arising out of the death of or personal injury to any one passenger or the loss of or damage to his luggage.

2. In relation to the carriage performed by a performing carrier, the aggregate of the amounts recoverable from the carrier and the performing carrier and from their servants and agents acting within the scope of their employment shall not exceed the highest amount which could be awarded against either the carrier or the performing carrier under this Convention, but none of the persons mentioned shall be liable for a sum in excess of the limit applicable to him.

3. In any case where a servant or agent of the carrier or of the performing carrier is entitled under Article 11 of this Convention to avail himself of the limits of liability

har handlet i udøvelsen af sin tjeneste, kunne påberåbe sig de samme fritagelser eller begrænsninger af ansvar, som bortfragteren eller den udførende bortfragter er berettiget til at påberåbe sig i medfør af denne konvention.

Artikel 12

Sammenkædning af krav

1. Hvor de i artiklerne 7 og 8 foreskrevne grænser for erstatningsansvar gælder, skal de finde anvendelse på summen af de beløb, der kan opnås i henhold til alle krav, der opstår på grund af en passagers død eller legemsskade eller på grund af tabet af eller skaden på hans bagage.

2. For så vidt angår transport udført af en udførende bortfragter skal summen af de beløb, der kan opnås fra bortfragteren og den udførende bortfragter og fra deres folk under udøvelsen af deres tjeneste, ikke kunne overstige det højeste beløb, der kunne opnås fra enten bortfragteren eller den udførende bortfragter i henhold til denne konvention, men ingen af de nævnte personer skal være ansvarlige for et beløb, der overstiger den grænse, der er anvendelig for ham.

3. I alle tilfælde, hvor en af bortfragterens eller den udførende bortfragters folk i henhold til art. 11 i denne konvention er berettiget til at påberåbe sig de i art. 7 og 8 fo-

limites de responsabilité visées aux articles 7 et 8, le montant total de la réparation qui peut être obtenu du transporteur ou, le cas échéant, du transporteur substitué et de ce préposé ou mandataire ne peut dépasser ces limites.

Article 13

Déchéance du droit d'invoquer les limites de responsabilité

1. Le transporteur est déchu du bénéfice des limites de responsabilité visées aux articles 7 et 8 et au paragraphe 1 de l'article 10, s'il est prouvé que les dommages résultent d'un acte ou d'une omission que le transporteur a commis, soit avec l'intention de provoquer ces dommages, soit témérairement et en sachant que ces dommages en résulteraient probablement.

2. Le préposé ou mandataire du transporteur ou du transporteur substitué ne peut se prévaloir de ces limites s'il est prouvé que les dommages résultent d'un acte ou d'une omission que ce préposé ou mandataire a commis, soit avec l'intention de provoquer ces dommages, soit témérairement et en sachant que ces dommages en résulteraient probablement.

Article 14

Fondement des actions

Aucune action en responsabilité, en cas de décès ou de lésions corporelles du passager ou de perte ou de dommages survenus aux bagages, ne peut être intentée contre le transporteur ou le transporteur substitué, autrement que sur la base de la présente Convention.

prescribed in Articles 7 and 8, the aggregate of the amounts recoverable from the carrier, or the performing carrier as the case may be, and from that servant or agent, shall not exceed those limits.

Article 13

Loss of right to limit liability

1. The carrier shall not be entitled to the benefit of the limits of liability prescribed in Articles 7 and 8 and paragraph 1 of Article 10, if it is proved that the damage resulted from an act or omission of the carrier done with the intent to cause such damage, or recklessly and with knowledge that such damage would probably result.

2. The servant or agent of the carrier or of the performing carrier shall not be entitled to the benefit of those limits if it is proved that the damage resulted from an act or omission of that servant or agent done with the intent to cause such damage, or recklessly and with knowledge that such damage would probably result.

Article 14

Basis for claims

No action for damages for the death of or personal injury to a passenger, or for the loss of or damage to luggage, shall be brought against a carrier or performing carrier otherwise than in accordance with this Convention.

reskrevne grænser for erstatningsansvar, skal summen af de beløb, der kan opnås fra ham, henholdsvis bortfragteren og den udførende bortfragter, ikke kunne overstige de nævnte grænser.

Artikel 13

Tab af retten til at begrænse erstatningsansvar

1. Bortfragteren skal ikke være berettiget til at påberåbe sig de i art. 7 og 8 samt stk. 1 i art. 10 fastsatte ansvarsbegrænsningsregler, såfremt det bevises, at skaden skyldes bortfragterens handling eller undladelse, begået forsætligt eller groft uagtsomt og med forståelse af, at sådan skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

2. Bortfragterens eller den udførende bortfragters folk skal ikke være berettiget til at påberåbe sig de nævnte begrænsninger, såfremt det bevises, at skaden skyldes en handling eller undladelse af vedkommende begået forsætligt eller groft uagtsomt og med forståelse af, at sådan skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

Artikel 14

Grundlag for erstatningskrav

Intet krav om skadeserstatning for en passagers død eller legemsskade eller for tab af eller skade på bagage, skal kunne rejses mod bortfragteren eller den udførende bortfragter på anden måde end i overensstemmelse med denne konvention.

*Article 15**Notification de la perte ou des dommages survenus aux bagages*

1. Le passager doit adresser des notifications écrites au transporteur ou à son mandataire :

a) dans le cas de dommages apparents causés à des bagages :

i) pour les bagages de cabine, avant le débarquement du passager ou au moment de ce débarquement ;

ii) pour tous autres bagages, avant leur livraison ou au moment de cette livraison ;

b) dans le cas de dommages non apparents causés aux bagages ou de perte de bagages, dans les quinze jours qui suivent la date du débarquement ou de la livraison ou la date à laquelle la livraison ou la date à laquelle la livraison aurait dû avoir lieu.

2. Faute de se conformer aux dispositions du présent article, le passager est présumé, sauf preuve contraire, avoir reçu ses bagages en bon état.

3. Les notifications écrites sont inutiles si l'état des bagages a fait l'objet d'un constat ou d'une inspection contradictoire au moment de leur réception.

*Article 16**Délai de prescription pour les actions en responsabilité*

1. Toute action en réparation du préjudice résultant de la mort ou de lésions corporelles d'un passager, ou de perte ou de dommages survenus aux bagages, est soumise à une prescription de deux ans.

*Article 15**Notice of loss damage to luggage*

1. The passenger shall give written notice to the carrier or his agent:

a) in the case of apparent damage to luggage:

i) for cabin luggage, before or at the time of disembarkation of the passenger;

ii) for all other luggage, before or at the time of its re-delivery;

b) in the case of damage to luggage which is not apparent, or loss of luggage, within fifteen days from the date of disembarkation or re-delivery or from the time when such re-delivery should have taken place.

2. If the passenger fails to comply with this Article, he shall be presumed, unless the contrary is proved, to have received the luggage undamaged.

3. The notice in writing need not be given if the condition of the luggage has at the time of its receipt been the subject of joint survey or inspection

*Article 16**Time-bar for actions*

1. Any action for damages arising out of the death of or personal injury to a passenger or for the loss of or damage to luggage shall be time-barred after a period of two years.

*Artikel 15**Underretning om tab af eller skade på bagage*

1. Passageren skal give skriftlig underretning til bortfragteren eller hans agent:

a) i tilfælde af åbenbar skade på bagage:

i) for håndbagage, før eller samtidig med passagerens udskibning;

ii) for al anden bagage, før eller samtidig med udleveringen.

b) for skade på bagage, som ikke er åbenbar, eller for tab af bagage, inden 15 dage efter dagen for udskibningen eller udleveringen eller fra det tidspunkt, da udleveringen skulle have fundet sted.

2. Hvis passageren undlader at iagttage reglerne i denne artikel, skal han, medmindre det modsatte bevises, antages at have modtaget bagagen i uskadt stand.

3. Skriftlig underretning er ikke fornøden, såfremt bagagens tilstand har været genstand for en fælles undersøgelse ved modtagelsen.

*Artikel 16**Forældelse af krav*

1. Krav om skadeserstatning på grund af en passagers død eller legemsskade eller for tab af eller skade på bagage forældes efter en periode på 2 år.

Bilag til f.t.l. vedr. søloven

2. Le délai de prescription court :

a) dans le cas de lésions corporelles, à partir de la date du débarquement du passager ;

b) dans le cas d'un décès survenu au cours du transport, à partir de la date à laquelle le passager aurait dû être débarqué et, dans le cas de lésions corporelles s'étant produites au cours du transport et ayant entraîné le décès du passager après son débarquement, à partir de la date du décès; le délai ne peut toutefois dépasser trois ans à compter de la date du débarquement ;

c) dans le cas de perte ou de dommages survenus aux bagages, à partir de la date du débarquement ou de la date à laquelle le débarquement aurait dû avoir lieu, à compter de la date la plus tardive.

3. La loi du tribunal saisi régit les causes de suspension et d'interruption des délais de prescription, mais en aucun cas une instance régie par la présente Convention ne peut être introduite après expiration d'un délai de trois ans à compter de la date de débarquement du passager ou de la date à laquelle le débarquement aurait dû avoir lieu, la plus tardive de ces deux dates étant prise en considération.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 du présent article, le délai de prescription peut être prorogé par déclaration du transporteur ou par accord entre les parties conclu après la survenance du dommage. Déclaration et accord doivent être consignés par écrit.

2. The limitation period shall be calculated as follows:

a) in the case of personal injury, from the date of disembarkation of the passenger;

b) in the case of death occurring during carriage, from the date when the passenger should have disembarked, and in the case of personal injury after disembarkation, from the date of death; provided that this period shall not exceed three years from the date of disembarkation;

c) in the case of loss of or damage to luggage, from the date of disembarkation or from the date when disembarkation should have taken place, whichever is later.

3. The law of the court seized of the case shall govern the grounds of suspension and interruption of limitation periods, but in no case shall an action under this Convention be brought after the expiration of a period of three years from the date of disembarkation of the passenger or from the date when disembarkation should have taken place, whichever is later.

4. Notwithstanding paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, the period of limitation may be extended by a declaration of the carrier or by agreement of the parties after the cause of action has arisen. The declaration or agreement shall be in writing.

2. Forældelsesfristen beregnes som følger:

a) i tilfælde af legemsskade fra dagen for passagerens udskibning;

b) i tilfælde af dødsfald indtrådt under transporten fra den dag, på hvilken passageren skulle have været udskibbet, og i tilfælde af legemsskade, som indtræffer under transporten, og som medfører passagerens død efter udskibningen fra den dag, dødsfaldet fandt sted, dog skal denne periode ikke overstige 3 år fra udskibningen;

c) i tilfælde af tab af eller skade på bagage fra dagen for udskibningen eller fra den dag, da udskibningen skulle have fundet sted, alt eftersom hvilken dag er den seneste.

3. Domstolslandets lovgivning skal være afgørende for forlængelse eller afbrydelse af forældelsesfrister, men i intet tilfælde skal krav i medfør af denne konvention kunne rejses efter udløbet af en periode på 3 år fra den dag, da passageren blev udskibet eller fra den dag, da udskibningen skulle have fundet sted, alt eftersom hvilken dag er den seneste.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 i denne artikel kan forældelsesfristen forlænges ved en erklæring fra bortfragterens side eller ved aftale mellem parterne efter, at årsagen til kravet er opstået. Erklæringen eller aftalen skal være skriftlig.

*Article 17**Jurisdiction compétente*

1. Une action intentée en vertu de la présente Convention doit être introduite, au choix du demandeur, devant l'une des juridictions énumérées ci-dessous à condition que celle-ci soit située dans un Etat partie à la présente Convention :

a) le tribunal de la résidence habituelle ou du principal établissement du défendeur ;

b) le tribunal du lieu de départ ou du lieu de destination stipulé dans le contrat de transport ;

c) un tribunal de l'Etat du domicile ou de la résidence habituelle du demandeur, si le défendeur a un siège de son activité dans cet Etat et est soumis à la juridiction de celui-ci ;

d) un tribunal de l'Etat du lieu de conclusion du contrat si le défendeur y a un siège de son activité et est soumis à la juridiction de cet Etat.

2. Après l'événement qui a causé le dommage, les parties peuvent convenir de la juridiction ou du tribunal arbitral auquel le litige sera soumis.

*Article 18**Nullité de clauses contractuelles*

Toute stipulation contractuelle, conclue avant l'événement qui a causé la mort ou les lésions corporelles du passager, ou la perte ou les dommages survenus à ses bagages et tendant à exonérer le transporteur de sa responsabilité envers le passager ou à établir

*Article 17**Competent jurisdiction*

1. An action arising under this Convention shall, at the option of the claimant, be brought before one of the courts listed below, provided that court is located in a State Party to this Convention:

a) the court of the place of permanent residence of principal place of business of the defendant, or

b) the court of the place of departure or that of the destination according to the contract of carriage, or

c) a court of the State of the domicile or permanent residence of the claimant, if the defendant has a place of business and is subject to jurisdiction in that State, or

d) a court of the State where the contract of carriage was made, if the defendant has a place of business and is subject to jurisdiction in that State.

2. After the occurrence of the incident which has caused the damage, the parties may agree that the claim for damages shall be submitted to any jurisdiction or to arbitration.

*Article 18**Invalidity of contractual provisions*

Any contractual provision concluded before the occurrence of the incident which has caused the death of or personal injury to a passenger or the loss of or damage to his luggage, purporting to relieve the carrier of his liability towards the passenger or to

*Artikel 17**Værnetingsregler*

1. Et krav om erstatning i henhold til denne konvention kan efter sagsøgerens valg indbringes for en af de nedennævnte domstole for så vidt denne har sit sæde i en kontraherende stat:

a) domstolen på det sted, hvor sagsøgte har sin faste bopæl eller hovedforretningssted, eller

b) domstolen i afskibningshavnen eller på bestemmelsesstedet i henhold til transportaftalen, eller

c) en domstol i den stat, hvor sagsøgeren har domicil eller fast bopæl, såfremt sagsøgte har et forretningssted der og i øvrigt kan sagsøges i den pågældende stat, eller

d) en domstol i den stat, hvor transportkontrakten blev afsluttet, såfremt sagsøgte har et forretningssted der og i øvrigt kan sagsøges i den pågældende stat.

2. Efter at den hændelse er indtruffet, som har foranlediget tabet eller skaden, kan parterne frit indgå aftale om et hvilket som helst værneting eller om indbringelse for voldgift.

*Artikel 18**Ugyldighed af aftaler*

Enhver aftale, som indgås for den hændelse er indtruffet, som har foranlediget en passagers død eller legemsskade eller tab af eller skade på hans bagage, og som har til formål at fritage bortfragteren for hans ansvar over for passageren eller at foreskrive la-

une limite de responsabilité envers le passager ou à établir une limite de responsabilité inférieure à celle fixée par la présente Convention, sauf celle prévue au paragraphe 4 de l'article 8, ou à renverser le fardeau de la preuve qui incombe au transporteur, ou qui aurait pour effet de restreindre le choix spécifié au paragraphe 1 de l'article 17, est nulle et non avenue; mais la nullité de cette stipulation n'entraîne pas la nullité du contrat de transport, qui demeure soumis aux dispositions de la présente Convention.

Article 19

Autres conventions sur la limitation de la responsabilité

La présente Convention ne modifie en rien les droits et obligations du transporteur, du transporteur substitué et de leurs préposés ou mandataires tels qu'ils résultent des conventions internationales sur la limitation de la responsabilité des propriétaires de navires de mer.

Article 20

Dommage nucléaire

Nul ne peut être tenu pour responsable d'un dommage causé par un accident nucléaire en vertu de la présente Convention :

a) si l'exploitant d'une installation nucléaire est responsable de ce dommage en vertu de la Convention de Paris du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire, amendée par le Protocole additionnel du 28 janvier 1964, ou en vertu de la Convention de Vienne du 21 mai 1963 re-

prescribe a lower limit of liability than that fixed in this Convention except as provided in paragraph 4 of Article 8, and any such provision purporting to shift the burden of proof which rests on the carrier, or having the effect of restricting the option specified in paragraph 1 of Article 17, shall be null and void, but the nullity of that provision shall not render void the contract of carriage which shall remain subject to the provisions of this Convention.

Article 19

Other conventions on limitation of liability

This Convention shall not modify the rights or duties of the carrier, the performing carrier, and their servants or agents provided for in international conventions relating to the limitation of liability of owners of seagoing ships.

Article 20

Nuclear damage

No liability shall arise under this Convention for damage caused by a nuclear incident;

a) if the operator of a nuclear installation is liable for such damage under either the Paris Convention of 29 July 1960 on Third Party Liability in the Field of Nuclear Energy as amended by its Additional Protocol of 28 January 1964, or the Vienna Convention of 21 May 1963 on Civil Liability for Nuclear Damage, or

vere ansvarsgrænser end fastsat i denne konvention, bortset fra bestemmelsen i stk. 4 i art. 8, såvel som enhver aftale, som har til formål at flytte bevisbyrden fra bortfragteren eller har den virkning at begrænse den i stk. 1 i art. 17 fastsatte valgfrihed, skal være ugyldig; en sådan aftales ugyldighed skal imidlertid ikke medføre, at selve transportaftalen bliver ugyldig, men denne skal forblive underkastet bestemmelserne i denne konvention.

Artikel 19

Andre konventioner om begrænsning af erstatningsansvar

Denne konvention skal ikke have nogen indflydelse på de rettigheder eller forpligtelser, som tilkommer eller påhviler bortfragteren, den udførende bortfrakter og deres folk i medfør af bestemmelserne i internationale konventioner om begrænsning af ansvaret for ejere af søgående skibe.

Artikel 20

Nuklear skade

Intet erstatningsansvar skal opstå under denne konvention for skade forårsaget ved nuklear hændelse:

a) hvis den, der driver et nukleært anlæg, er ansvarlig for sådan skade enten i henhold til Paris-konventionen af 29. juli 1960 om trediemandsansvar inden for det nukleare energiområde, som ændret ved tillægsprotokol af 28. januar 1964, eller i henhold til Wien-konventionen af 21. maj 1963 om civilt ansvar for nuklear skade, eller

lative à la responsabilité civile en matière de dommage nucléaire ;

b) si l'exploitant d'une installation nucléaire est responsable de ce dommage en vertu de la législation nationale régissant la responsabilité du chef de tels dommages à condition que cette législation soit à tous égards aussi favorable aux personnes susceptibles de subir des dommages que l'une ou l'autre des Conventions de Paris ou de Vienne.

b) if the operator of a nuclear installation is liable for such damage by virtue of a national law governing the liability for such damage, provided that such law is in all respects as favourable to persons who may suffer damage as either the Paris or the Vienna Conventions.

b) hvis den, der driver et nukleart anlæg, er ansvarlig for sådan skade i henhold til en national lov, der regulerer erstatningsansvaret for sådan skade, forudsat at loven i alle henseender er lige så gunstig for personer, der lider skade, som enten Paris- eller Wienkonventionerne.

Article 21.

Transports commerciaux effectués par des personnes morales

La présente Convention s'applique aux transports effectués à titre commercial par un Etat ou d'autres personnes morales de droit public en vertu d'un contrat de transport tel que défini à l'article premier.

Article 21

Commercial carriage by public authorities

This Convention shall apply to commercial carriage undertaken by States or Public Authorities under contracts of carriage within the meaning of Article 1.

Artikel 21

Kommerciel transport udført af offentlige myndigheder

Denne konvention finder anvendelse på transport udført af stater eller offentlige myndigheder i kommercielt øjemed i henhold til transportaftaler, der falder inden for rammerne af, hvad der er angivet i art. 1.

Article 22

Déclaration de non-application

1. Lors de l'adhésion à la présente Convention, de sa signature, de sa ratification, de son acceptation ou de son approbation, toute Partie peut déclarer par écrit qu'elle n'appliquera pas les dispositions de la présente Convention, lorsque le passager et le transporteur sont des ressortissants de cette Partie.

2. Toute déclaration faite en vertu du paragraphe 1 du présent article peut être retirée à tout moment au moyen d'une notification écrite adressée au Secrétaire général de l'Organisation.

Article 22

Declaration of non-application

1. Any Party may at the time of signing, ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, declare in writing that it will not give effect to this Convention when the passenger and the carrier are subjects or nationals of that Party.

2. Any declaration made under paragraph 1 of this Article may be withdrawn at any time by a notification in writing to the Secretary-General of the Organization.

Artikel 22

Erklæring om ikke-anvendelse

1. Enhver kontraherende part kan ved undertegnelsen eller ratifikationen af eller tilslutningen til denne konvention skriftligt erklære, at den ikke vil anvende konventionen, når såvel passageren som bortfragteren er den kontraherende stats undersætter eller statsborgere.

2. Enhver erklæring, afgivet i henhold til stk. 1 i denne artikel, kan trækkes tilbage til enhver tid ved skriftlig notifikation til organisationens generalsekretær.

*Article 23**Signature, ratification et adhésion*

1. La présente Convention est ouverte à la signature au siège de l'Organisation jusqu'au 31 décembre 1975 et reste ensuite ouverte à l'adhésion.

2. Les Etats peuvent devenir Parties à la présente Convention par :

a) signature sans réserve quant à la ratification, l'acceptation ou l'application ;

b) signature sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation, suivie de ratification, acceptation ou approbation ; ou

c) adhésion.

3. La ratification, l'acceptation, l'approbation ou l'adhésion s'effectuent par le dépôt d'un instrument en bonne et due forme auprès du Secrétaire général de l'Organisation.

*Article 24**Entrée en vigueur*

1. La présente Convention entre en vigueur le quarantevingt-dixième jour après la date à laquelle dix Etats, soit l'ont signée sans réserve quant à la ratification, l'acceptation ou l'approbation, soit ont déposé un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

2. Pour tout Etat qui ultérieurement signe la présente Convention sans réserve quant à la ratification, l'acceptation ou l'approbation ou dépose un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, la Convention entre en vigueur le

*Article 23**Signature, ratification and accession*

1. This Convention shall be open for signature at the Headquarters of the Organization until 31 December 1975 and shall thereafter remain open for accession.

2. States may become Parties to this Convention by:

a) Signature without reservation as to ratification, acceptance or approval;

b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or

c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General of the Organization.

*Article 24**Entry into force*

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date on which ten States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited the requisite instruments of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For any State which subsequently signs this Convention without reservation as to ratification, acceptance or approval, or deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall come into force on the ninetieth

*Artikel 23**Undertegnelse, ratifikation og tiltrædelse*

1. Denne konvention skal være åben for undertegnelse ved organisationens hovedsæde indtil 31. december 1975 og skal derefter være åben for tiltrædelse.

2. Stater kan blive deltagere i denne konvention ved:

a) undertegnelse uden forbehold af ratifikation, antagelse eller godkendelse,

b) undertegnelse med forbehold af ratifikation, antagelse eller godkendelse, efterfulgt af ratifikation, antagelse eller godkendelse,

c) tiltrædelse.

3. Ratifikation, antagelse, godkendelse eller tiltrædelse sker ved deponering hos organisationens generalsekretær af et formelt instrument herom.

*Artikel 24**Ikrafttrædelse*

1. Denne konvention træder i kraft på den halvfemsindstyvende dag efter den dato, på hvilken ti stater enten har undertegnet den uden forbehold af ratifikation, antagelse eller godkendelse eller har deponeret det fornødne ratifikations-, antagelses-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

2. For enhver stat, som senere undertegner denne konvention uden forbehold af ratifikation, antagelse eller godkendelse, eller som deponerer sit ratifikations-, antagelses-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, træder konventionen i kraft den

quatre-vingt-dixième jour après la date de la signature ou du dépôt.

Article 25
Dénonciation

1. La présente Convention peut être dénoncée par l'une quelconque des Parties à tout moment après la date à laquelle la Convention est entrée en vigueur à l'égard de cette Partie.

2. La dénonciation s'effectue par le dépôt d'un instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation qui informe toutes les autres Parties de la réception de l'instrument de dénonciation et de la date à laquelle cet instrument a été déposé.

3. La dénonciation prend effet un an après la date du dépôt de l'instrument de dénonciation ou à l'expiration de toute période plus longue qui pourrait y être spécifiée.

Article 26
Révision et amendement

1. L'Organisation peut convoquer une conférence ayant pour objet de réviser ou d'amender la présente Convention.

2. L'Organisation convoque une conférence des Parties à la présente Convention ayant pour objet de la réviser ou de l'amender à la demande du tiers au moins des Parties.

3. Tout Etat qui devient Partie à la présente Convention après l'entrée en vigueur d'un amendement adopté par une conférence convoquée

day after the date of such signature or deposit.

Article 25
Denunciation

1. This Convention may be denounced by a Party at any time after the date on which the Convention entered into force for that Party.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General of the Organization who shall inform all other Parties of the receipt of the instrument of denunciation and of the date of its deposit.

3. A denunciation shall take effect one year after the deposit of an instrument of denunciation, or after such longer period as may be specified in the instrument.

Article 26
Revision and amendment

1. A Conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of the Parties to this Convention for revising or amending it at the request of not less than one-third of the Parties.

3. Any State becoming a Party to this Convention after the entry into force of an amendment adopted by a conference convened in ac-

halvfemsindstyvende dag efter datoen for sådan undertegnelse eller deponering.

Artikel 25
Opsigelse

1. Denne konvention kan opsiges af en deltagende stat på et hvilket som helst tidspunkt efter den dato, på hvilken konventionen trådte i kraft for den stat.

2. Opsigelsen sker ved deponering af et opsigelsesinstrument hos organisationens generalsekretær, der skal underrette alle andre deltagerlande om modtagelsen af instrumentet og om datoen for dets deponering.

3. En opsigelse får virkning et år efter deponeringen af et opsigelsesinstrument, eller efter en sådan længere periode, som måtte være angivet i instrumentet.

Artikel 26
Revision og ændringer

1. Organisationen kan indkalde en konference med det formål at revidere eller ændre denne konvention.

2. Organisationen skal indkalde til en konference mellem de i denne konvention deltagende stater om revision eller ændring af konventionen, når det begæres af mindst en tredjedel af de deltagende stater.

3. Enhver stat, der bliver deltager i denne konvention efter ikrafttrædelsen af en ændring vedtaget af en i overensstemmelse med denne arti-

conformément aux dispositions du présent article est lié par la Convention modifiée.

Article 27
Dépositaire

1. La présente Convention est déposée auprès du Secrétaire général de l'Organisation.

2. Le Secrétaire général de l'Organisation :

a) informe tous les Etats qui ont signé la Convention ou y ont adhéré :

i) de toute signature nouvelle et de tout dépôt d'instrument, ainsi que de la date à laquelle cette signature ou ce dépôt sont intervenus ;

ii) de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention ;

iii) de toute dénonciation de la présente Convention et de la date à laquelle celle-ci prend effet ;

b) transmet des copies certifiées conformes de la présente Convention à tous les Etats signataires de cette Convention et à tous les Etats qui y ont adhéré.

3. Dès l'entrée en vigueur de la présente Convention, le Secrétaire général de l'Organisation en transmet une copie certifiée conforme au Secréariat de l'Organisation des Nations Unies en vue de son enregistrement et de sa publication conformément à l'Article 102 de la Charte des Nations Unies.

Article 28
Langues

La présente Convention est établie en un seul exemplaire original en langues anglaise et

cordance with this Article shall be bound by the Convention as amended.

Article 27
Depositary

1. This Convention shall be deposited with the Secretary-General of the Organization.

2. The Secretary-General of the Organization shall:

a) inform all States which have signed or acceded to this Convention of:

i) each new signature and each deposit of an instrument together with the date thereof;

ii) the date of entry into force of this Convention;

iii) any denunciation of this Convention and the date on which it takes effect;

b) transmit certified true copies of this Convention to all signatory States and to all States which have acceded to this Convention.

3. Upon entry into force of this Convention, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Secretary-General of the Organization to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 28
Languages

This Convention is established in a single original in the English and French lan-

kel indkaldt konference, skal være bundet af den ændrede konvention.

Artikel 27
Deponering

1. Denne konvention skal deponeres hos organisations generalsekretær.

2. Organisationens generalsekretær skal:

a) underrette alle stater, som har undertegnet eller tiltrådt konventionen om:

i) hver ny undertegnelse og hver deponering af instrument med angivelse af datoen, herfor,

ii) datoen for konventionens ikrafttrædelse,

iii) enhver opsigelse af denne konvention med angivelse af datoen fra hvilken, den får virkning;

b) fremsende bekræftede genpartier af denne konvention til alle stater, som har undertegnet eller tiltrådt konventionen.

3. Når denne konvention træder i kraft, skal organisations generalsekretær oversende teksten til De forenede Nationers sekretariat til registrering og offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pagt.

Artikel 28
Spog

Denne konvention er udfærdiget i et enkelt originaleksemplar på engelsk

française, les deux textes faisant également foi. Il en est établi des traductions officielles en langues espagnole et russe qui sont préparées par le Secrétaire général de l'Organisation et déposées avec l'exemplaire original revêtu des signatures.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT A ATHENES ce treize décembre mil neuf cent soixantequatorze.

guages, both texts being equally authentic. Official translations in the Russian and Spanish languages shall be prepared by the Secretary-General of the Organization and deposited with the signed original.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized for that purpose have signed this Convention.

DONE AT ATHENS this thirteenth day of December one thousand nine hundred and seventy-four.

og fransk, hvilke to tekster er lige autentiske. Organisationens generalsekretær skal lade udarbejde officielle oversættelser til russisk og spansk, og disse deponeres sammen med den underskrevne original.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede behørigt befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

UDFÆRDIGET I ATHEN den trettende dag i december nittenhundredefireoghalvfjerds.

Bilag 8

Convention de 1976 sur la limitation de la responsabilité en matière de créances maritimes

Les Etats Parties à la présente Convention.

AYANT RECONNU l'utilité de fixer d'un commun accord certaines règles uniformes relatives à la limitation de responsabilité en matière de créances maritimes ;

ONT DECIDE de conclure une convention à cet effet, et, en conséquence, sont convenus de ce qui suit :

**CHAPITRE I
LE DROIT A LIMITATION**

Article 1er

Personnes en droit de limiter leur responsabilité

1. Les propriétaires de navires et les assistants, tels que définis ci-après, peuvent limiter leur responsabilité conformément aux règles de la présente Convention à l'égard des créances visées à l'article 2.

2. L'expression « propriétaire de navire » désigne le propriétaire, l'affrèteur, l'armateur, l'armateur-gérant d'un navire de mer.

3. Par « assistant », on entend toute personne fournissant des services en relation directe avec les opérations d'assistance ou de sauvetage. Ces opérations comprennent celles que vise l'article 2, paragraphe 1 (d), (e) et (f).

4. Si l'une quelconque des créances prévues à l'article 2

Convention on Limitation of Liability for maritime claims, 1976

The States Parties to this Convention,

HAVING RECOGNIZED the desirability of determining by agreement certain uniform rules relation to the limitation of liability for maritime claims;

HAVE DECIDED to conclude a Convention for this purpose and have thereto agreed as follows:

**CHAPTER I
THE RIGHT OF LIMITATION**

Article 1

Persons entitled to limit liability

1. Shipowners and salvors, as hereinafter defined, may limit their liability in accordance with the rules of this Convention for claims set out in Article 2.

2. The term shipowner shall mean the owner, charterer, manager and operator of a sea-going ship.

3. Salvor shall mean any person rendering services in direct connexion with salvage operations. Salvage operations shall also include operations referred to in Article 2, paragraph 1 (d), (e) and (f).

4. If any claims set out in Article 2 are made against

Konvention om begrænsning af ansvaret for søretlige krav

De stater, der er deltagere i denne konvention, og som har erkendt ønskeligheden af, at der ved overenskomst fastsættes visse ensartede regler om begrænsning af ansvaret for søretlige krav, har besluttet at afslutte en konvention med dette formål og er derfor blevet enige om følgende:

**KAPITEL I
RETEN TIL BEGRÆNSNING**

Artikel 1

Personer, der er berettigede til at begrænse ansvaret.

1. Redere og bjærgere som defineret nedenfor kan i overensstemmelse med reglerne i denne konvention begrænse deres ansvar for så vidt angår de i artikel 2 angivne krav.

2. Med udtrykket reder forstås ejeren, befragteren, disponenten eller andre, der i reders sted benytter et søgående skib.

3. Med bjærger forstås enhver, der yder tjeneste i direkte forbindelse med bjærgningsoperationer. Bjærgningsoperationer omfatter også de i artikel 2, stk. 1 (d), (e) og (f) nævnte operationer.

4. Hvis krav som angivet i artikel 2 rejses over for en

est formée contre toute personne dont les faits, négligences et fautes entraînent la responsabilité du propriétaire ou de l'assistant, cette personne est en droit de se prévaloir de la limitation de responsabilité prévue dans la présente Convention.

5. Dans la présente Convention, l'expression « responsabilité du propriétaire de navire » comprend la responsabilité résultant d'une action portant sur le navire lui-même.

6. L'assureur qui couvre la responsabilité à l'égard des créances soumises à limitation conformément aux règles de la présente Convention est en droit de se prévaloir de celle-ci dans la même mesure que l'assuré lui-même.

7. Le fait d'invoquer la limitation de responsabilité n'emporte pas la reconnaissance de cette responsabilité.

Article 2

Créances soumises à la limitation

1. Sous réserve des articles 3 et 4, les créances suivantes, quel que soit le fondement de la responsabilité, sont soumises à la limitation de responsabilité :

(a) créances pour mort, pour lésions corporelles, pour pertes et pour dommages à tous biens (y compris les dommages causés aux ouvrages d'art des ports, bassins, voies navigables et aides à la navigation), survenus à bord du navire ou en relation directe avec l'exploitation de celui-ci ou avec des opérations d'assistance ou de sauvetage, ainsi que tout autre pré-

any person for whose act, neglect or default the shipowner or salvor is responsible, such person shall be entitled to avail himself of the limitation of liability provided for in this Convention.

5. In this Convention the liability of a shipowner shall include liability in an action brought against the vessel herself.

6. An insurer of liability for claims subject to limitation in accordance with the rules of this Convention shall be entitled to the benefits of this Convention to the same extent as the assured himself.

7. The act of invoking limitation of liability shall not constitute an admission of liability.

Article 2

Claims subject to limitation

1. Subject to Articles 3 and 4 the following claims, whatever the basis of liability may be, shall be subject to limitation of liability;

(a) claims in respect of loss of life or personal injury or loss of or damage to property (including damage to harbour works, basins and waterways) and aids to navigation occurring on board or in direct connexion with the operation of the ship or with salvage operations, and consequential

person, for hvis handling, fejl eller forsømmelse rederen eller bjærgeren er ansvarlig, er denne person berettiget til at påberåbe sig adgangen til ansvarsbegrænsning efter reglerne i denne konvention.

5. I denne konvention skal rederens ansvar omfatte ansvar under en retssag anlagt mod skibet selv.

6. Den, der forsikrer mod ansvar for krav, der kan begrænses efter reglerne i denne konvention, kan påberåbe sig fordelene efter konventionen i samme udstrækning som den forsikrede selv.

7. Den omstændighed, at ansvarsbegrænsning påberåbes, anses ikke for en indrømmelse af ansvar.

Artikel 2

Krav, der er undergivet begrænsning

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 og 4 er følgende krav uanset ansvarsgrundlaget undergivet ansvarsbegrænsning:

(a) Krav i anledning af tab af liv eller personskade eller tab af eller skade på ejendom (herunder skade på havneanlæg, bassiner og vandveje og hjælpemidler ved navigationen), som opstår om bord på eller i direkte forbindelse med skibets drift eller bjærgningsoperationen, samt deraf føl-

judice en résultant ;

(b) créances pour tout préjudice résultant d'un retard dans le transport par mer de la cargaison, des passagers ou de leurs bagages ;

(c) créances pour d'autres préjudices résultant de l'atteinte à tous droits de source extra contractuelle, et survenus en relation directe avec l'exploitation du navire ou avec des opérations d'assistance ou de sauvetage ;

(d) créances pour avoir renfloué, enlevé, détruit ou rendu inoffensif un navire coulé, naufragé, échoué ou abandonné, y compris tout ce qui se trouve et s'est trouvé à bord ;

(e) créances pour avoir enlevé, détruit ou rendu inoffensive la cargaison du navire ;

(f) créances produites par une autre personne que la personne responsable pour les mesures prises afin de prévenir ou de réduire un dommage pour lequel la personne responsable peut limiter sa responsabilité conformément à la présente Convention, et pour les dommages ultérieurement causés par ces mesures.

2. Les créances visées au paragraphe 1 sont soumises à la limitation de responsabilité même si elles font l'objet d'une action, contractuelle ou non, récursoire ou en garantie. Toutefois, les créances produites aux termes des alinéas d), e), et f) du paragraphe 1 ne sont pas soumises à la limitation de responsabilité dans la mesure où elles sont relatives à la rémunération en application d'un contrat conclu avec la personne responsable.

loss resulting therefrom ;

(b) claims in respect of loss resulting from delay in the carriage by sea of cargo, passengers or their luggage ;

(c) claims in respect of other loss resulting from infringement of rights other than contractual rights, occurring in direct connexion with the operation of the ship or salvage operations ;

(d) claims in respect of raising, removal, destruction or the rendering harmless of a ship which is sunk, wrecked, stranded or abandoned, including anything that is or has been on board such ship ;

(e) claims in respect of the removal, destruction or the rendering harmless of the cargo of the ship ;

(f) claims of a person other than the person liable in respect of measures taken in order to avert or minimize loss for which the person liable may limit his liability in accordance with this Convention, and further loss caused by such measures.

2. Claims set out in paragraph 1 shall be subject to limitation of liability even if brought by way of recourse or for indemnity under a contract or otherwise.

However, claims set out under paragraphs 1 (d), (e) and (f) shall not be subject to limitation of liability to the extent that they relate to remuneration under a contract with the person liable.

gende tab ;

(b) Krav i anledning af tab som følge af forsinkelse med befordring til søs af gods, passagerer eller deres rejse-gods ;

(c) Krav i anledning af andre tab som følge af krænkelse af ikke-kontraktsmæssige rettigheder, som finder sted i direkte forbindelse med skibets drift eller bjærgningsoperationen.

(d) Krav i anledning af hævning, fjernelse, ødelæggelse eller uskadelliggørelse af et skib, som er sunket, forlist, strandet eller forladt, herunder alt det, som er eller har været om bord på et sådant skib ;

(e) Krav i anledning af fjernelse, ødelæggelse eller uskadelliggørelse af skibets ladning ;

(f) Krav, der tilkommer en anden end den ansvarlige, i anledning af forholdsregler, der tages for at afværge eller begrænse tab, for hvilke den ansvarlige person kan begrænse sit ansvar i overensstemmelse med denne konvention, og yderligere tab forårsaget af sådanne forholdsregler.

2. De i stk. 1 angivne krav skal være undergivet ansvarsbegrænsning, selv om de rejses som regreskrav eller på grundlag af en indemnitetserklæring i henhold til kontrakt eller på anden måde. Dog er de i stk. 1 (d), (e) og (f) anførte krav ikke undergivet ansvarsbegrænsning, såfremt de grunder sig på et vederlag i henhold til en kontrakt med den ansvarlige person.

Article 3

Créances exclues de la limitation

Les règles de la présente Convention ne s'appliquent pas :

(a) aux créances du chef d'assistance, de sauvetage, ou de contribution en avarie commune ;

(b) aux créances pour dommages dus à la pollution par les hydrocarbures au sens de la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures en date du 29 novembre 1969 ou de tout amendement ou de tout protocole à celle-ci qui est en vigueur ;

(c) aux créances soumises à toute convention internationale ou législation nationale régissant ou interdisant la limitation de responsabilité pour dommages nucléaires ;

(d) aux créances contre le propriétaire d'un navire nucléaire pour dommages nucléaires ;

(e) aux créances des préposés du propriétaire du navire ou de l'assistant dont les fonctions se rattachent au service du navire ou aux opérations d'assistance ou de sauvetage ainsi qu'aux créances de leurs héritiers, ayants-cause ou autres personnes fondées à former de telles créances si, selon la loi régissant le contrat d'engagement conclu entre le propriétaire du navire ou l'assistant et les préposés, le propriétaire du navire ou l'assistant n'a pas le droit de limiter sa responsabilité relativement à ces créances, ou, si, selon cette loi, il ne peut le faire qu'à concurrence d'un montant supérieur à celui prévu à l'article 6.

Article 3

Claims exempted from limitation

The rules of this Convention shall not apply to:

(a) claims for salvage or contribution in general average;

(b) claims for oil pollution damage within the meaning of the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, dated 29th November 1969, or of any amendment or Protocol thereto which is in force.

(c) claims subject to any international convention or national legislation governing or prohibiting limitation of liability for nuclear damage;

(d) claims against the shipowner of a nuclear ship for nuclear damage;

(e) claims by servants of the shipowner or salvor whose duties are connected with the ship or the salvage operations, including claims of their heirs, dependants or other persons entitled to make such claims, if under the law governing the contract of service between the shipowner or salvor and such servants the shipowner or salvor is not entitled to limit his liability in respect of such claims, or if he is by such law only permitted to limit his liability to an amount greater than that provided for in Article 6.

Artikel 3

Krav, der er undtaget fra begrænsning

Reglerne i denne konvention finder ikke anvendelse på

(a) Krav på bjærgeløn eller groshavaribidrag;

(b) Krav i anledning olieforureningsskader som omhandlet i den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening, dateret 29. november 1969 eller i nogen ændring eller protokol dertil, som er i kraft;

(c) Krav undergivet internationale konventioner eller national lovgivning, som regulerer eller forbyder ansvarsbegrænsning ved atomskader;

(d) Krav mod rederen af et atomskib i anledning af atomskade;

(e) Krav, der tilkommer ansatte hos rederen eller bjærgeren, der udfører arbejde i skibets tjeneste eller i forbindelse med bjærgningsoperationer, herunder krav fra deres arvinger, personer der var afhængige af dem, eller andre personer, der er berettiget til at rejse sådanne krav, såfremt rederen eller bjærgeren efter den lovgivning, der regulerer tjenesteaftalen mellem rederen eller bjærgeren og sådanne ansatte, ikke er berettiget til at begrænse ansvaret for disse krav, eller dersom han efter denne lovgivning kun kan begrænse sit ansvar til et beløb, der er højere end det i artikel 6 fastsatte.

*Article 4**Conduite supprimant la limitation*

Une personne responsable n'est pas en droit de limiter sa responsabilité s'il est prouvé que le dommage résulte de son fait ou de son omission personnels, commis avec l'intention de provoquer un tel dommage, ou commis témérement et avec conscience qu'un tel dommage en résulterait probablement.

*Article 5**Compensation des créances*

Si une personne en droit de limiter sa responsabilité selon les règles de la présente Convention a contre son créancier une créance née du même événement, leurs créances respectives se compensent et les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent qu'au soldé éventuel.

CHAPITRE II

LIMITES DE LA
RESPONSABILITE*Article 6**Limites générales*

1. La limite de responsabilité à l'égard des créances autres que celles mentionnées à l'article 7, nées d'un même événement, est calculée comme suit :

(a) à l'égard des créances pour mort ou lésions corporelles,

i) 333.000 unités de compte pour un navire dont la jauge ne dépasse pas 500 tonneaux ;

ii) pour un navire dont la jauge dépasse le chiffre ci-dessus, le montant suivant qui vient s'ajouter au montant

*Article 4**Conduct barring limitation*

A person liable shall not be entitled to limit his liability if it is proved that the loss resulted from his personal act or omission, committed with the intent to cause such loss, or recklessly and with knowledge that such loss would probably result.

*Article 5**Counterclaims*

Where a person entitled to limitation of liability under the rules of this Convention has a claim against the claimant arising out of the same occurrence, their respective claims shall be set off against each other and the provisions of this Convention shall only apply to the balance, if any.

CHAPTER II

LIMITS OF LIABILITY

*Article 6**The general limits*

1. The limits of liability for claims other than those mentioned in article 7 arising on any distinct occasion, shall be calculated as follows:

(a) in respect of claims for loss of life or personal injury,

(i) 333,000 Units of Account for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons,

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition

*Artikel 4**Handlering, der udelukker begrænsning*

Den, som er ansvarlig, skal ikke være berettiget til at begrænse sit ansvar, hvis det bevises, at tabet skyldtes hans egen handling eller undladelse, begået forsætligt eller groft uagtksomt og med forståelsen af, at sådant tab sandsynligvis ville blive forårsaget.

*Artikel 5**Modkrav*

Når en person, der er berettiget til at begrænse sit ansvar efter reglerne i denne konvention, har et krav mod fordringshaveren, der er opstået ved den samme hændelse, skal deres respektive krav modregnes, og bestemmelserne i denne konvention skal kun finde anvendelse på den eventuelle forskel.

KAPITEL II

ANSVARSGRÆNSER

*Artikel 6**De almindelige ansvarsgrænser*

1. Ansvarsgrænserne for krav, der er opstået ved en og samme hændelse, bortset fra krav, der er nævnt i artikel 7, skal beregnes således:

(a) for så vidt angår krav i anledning af tab af liv eller personskade:

(i) for et skib med en tonnage på ikke over 500 tons, 333.000 beregningsenheder,

(ii) for et skib med en større tonnage, forhøjes det under (i) nævnte beløb således: for

- indiqué à l'alinéa i) :
 pour chaque tonneau de 501 à 3.000 tonneaux, 500 unités de compte ;
 pour chaque tonneau de 3.001 à 30.000 tonneaux, 333 unités de compte ;
 pour chaque tonneau de 30.001 à 70.000 tonneaux, 250 unités de compte ;
 et pour chaque tonneau au-dessus de 70.000 tonneaux, 167 unités de compte,
 (b) à l'égard de toutes les autres créances,
 i) 167.000 unités de compte pour un navire dont la jauge ne dépasse pas 500 tonneaux ;
 ii) pour un navire dont la jauge dépasse le chiffre ci-dessus, le montant suivant qui vient s'ajouter au montant indiqué à l'alinéa i) :
- pour chaque tonneaux de 501 à 30.000 tonneaux, 167 unités de compte ;
 pour chaque tonneau de 30.001 à 70.000 tonneaux, 125 unités de compte ;
 et pour chaque tonneau au-dessus de 70.000 tonneaux, 83 unités de compte.
2. Lorsque le montant calculé conformément à l'alinéa a), du paragraphe 1 est insuffisant pour régler intégralement les créances visées dans cet alinéa, le montant calculé conformément à l'alinéa b) du paragraphe 1 peut être utilisé pour régler le solde impayé des créances visées à l'alinéa (a) du paragraphe 1 et ce solde impayé vient en concurrence avec les créances visées à l'alinéa b) paragraphe 1.
3. Toutefois, sans préjudice du droit des créances pour mort ou lésions corporelles conformément au paragraphe 2, un Etat Partie peut stipuler dans sa législation nationale que les créances pour dom-
- to that mentioned in (i):
 for each ton from 501 to 3,000 tons, 500 Units of Account;
 for each ton from 3,001 to 30,000 tons, 333 Units of Account;
 for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 250 Units of Account; and
 for each ton in excess of 70,000 tons, 167 Units of Account,
 (b) in respect of any other claims,
 (i) 167,000 Units of Account for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons,
 (ii) for a ship with a tonnage in excess thereof the following amount in addition to that mentioned in (i):
- for each ton from 501 to 30,000 tons, 167 Units of Account;
 for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 125 Units of Account; and
 for each ton in excess of 70,000 tons, 83 Units of Account.
2. Where the amount calculated in accordance with paragraph 1 (a) is insufficient to pay the claims mentioned therein in full, the amount calculated in accordance with paragraph 1 (b) shall be available for payment of the unpaid balance of claims under paragraph 1 (a) and such unpaid balance shall rank rateably with claims mentioned under paragraph 1 (b).
3. However, without prejudice to the right of claims for loss of life or personal injury according to paragraph 2, a State Party may provide in its national law that claims in re-
- hvert ton fra 501-3.000 tons, med 500 beregningsenheder,
 for hvert ton fra 3.001-30.000 tons, med 333 beregningsenheder,
 for hvert ton fra 30.001-70.000 tons, med 250 beregningsenheder, og
 for hvert ton udover 70.000 tons, med 167 beregningsenheder;
 (b) for så vidt angår andre krav:
 (i) for et skib med en tonnage på ikke over 500 tons, 167.000 beregningsenheder
 (ii) for et skib med en større tonnage forhøjes det under (i) nævnte beløb således:
- for hvert ton fra 501-30.000 tons, med 167 beregningsenheder,
 for hvert ton fra 30.001-70.000 tons, med 125 beregningsenheder, og
 for hvert ton udover 70.000 tons, med 83 beregningsenheder.
2. Såfremt det i medfør af stk. 1 (a) beregnede beløb ikke er tilstrækkelige til fuldt ud at betale de der nævnte krav, kan beløbet beregnet i medfør af stk. 1 (b) anvendes til betaling af de ubetalte restkrav efter stk. 1 (a) og sådanne ubetalte restkrav skal indgå på lige fod med de i stk. 1 (b) nævnte krav.
3. En kontraherende stat kan dog, såfremt der ikke herved sker en forringelse af retsstillingen for krav i anledning af tab af liv eller personskade i medfør af stk. 2, i sin nationale lovgivning fastsætte,

mages causés aux ouvrages d'art des ports, bassins, voies navigables et aides à la navigation, ont la priorité sur les autres créances visées à l'alinéa b) du paragraphe 1 qui est prévue par cette législation.

4. Les limites de responsabilité de tout assistant n'agissant pas à partir d'un navire, ou de tout assistant uniquement à bord du navire auquel ou à l'égard duquel il fournit des services d'assistance ou de sauvetage, sont calculées selon un tonnage de 1.500 tonneaux de jauge.

5. Aux fins de la présente Convention, le calcul du tonnage du navire est effectué conformément aux règles de mesuré sur le tonnage brut révisées à l'Annexe I de la Convention internationale de 1969 sur le jaugeage des navires.

Article 7 (nouveau)

Limite applicable aux créances des passagers

1. Dans le cas de créances résultant de la mort ou de lésions corporelles des passagers d'un navire et nées d'un même événement, la limite de la responsabilité du propriétaire du navire est fixée à une somme de 46.666 unités de compte multipliée par le nombre de passagers que le navire est autorisé à transporter d'après le certificat du navire, sans pouvoir excéder 25 millions unités de compte.

2. Aux fins du présent article « créances résultant de la mort ou de lésions corporelles des passagers d'un navire » signifie toute créance formée par toute personne transportée sur ce navire ou pour le

spect of damage to harbour works, basins and waterways and aids to navigation shall have such priority over other claims under paragraph 1 (b) as is provided by that law.

4. The limits of liability for any salvor not operating from any ship or for any salvor operating solely on the ship to, or in respect of which he is rendering salvage services, shall be calculated according to a tonnage of 1,500 tons.

5. For the purpose of this Convention the ship's tonnage shall be the gross tonnage calculated in accordance with the tonnage measurement rules contained in Annex I of the International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969.

Article 7

The limit for passenger claims

1. In respect of claims arising on any distinct occasion for loss of life or personal injury to passengers of a ship, the limit of liability of the shipowner thereof shall be an amount of 46,666 Units of Account multiplied by the number of passengers which the ship is authorized to carry according to the ship's certificate, but not exceeding 25 million Units of Account.

2. For the purpose of this Article "claims for loss of life or personal injury to passengers of a ship" shall mean any such claims brought by or on behalf of any person car-

at krav i anledning af skade på havneanlæg, bassiner og vandveje samt hjælpemidler ved navigation skal have en sådan fortrinnsstilling i forhold til andre krav i stk. 1 (b), som fastsættes i vedkommende lov.

4. Ansvarsgrænserne for en bjærger, der ikke opererer fra et skib eller kun opererer på det skib, i forhold til hvilket han yder bjærgningsbistand, skal beregnes på grundlag af en tonnage på 1.500 tons.

5. Ved anvendelsen af denne konvention er skibets tonnage lig med bruttotonnagen beregnet i overensstemmelse med målingsreglerne indeholdt i Annex I til den internationale konvention om måling af skibe fra 1969.

Artikel 7

Ansvarsgrænser for passagerkrav

1. For krav, der hidrører fra en og samme hændelse, i anledning af, at passagerer på et skib dør eller kommer til skade, er ansvarsgrænsen for vedkommende reder et beløb på 46.666 beregningsenheder multipliceret med det antal passagerer, som skibet har tilladelse til at medføre ifølge skibets certifikat, dog højst 25 mill. beregningsenheder.

2. Ved anvendelsen af denne artikel betyder »krav i anledning af, at passagerer dør eller kommer til skade«, ethvert krav af denne art, som rejses af eller på vegne af en person, der befordres med

compte de cette personne :

(a) en vertu d'un contrat de transport de passager, ou

(b) qui, avec le consentement du transporteur, accompagne un véhicule ou des vivants animaux faisant l'objet d'un contrat de transport de marchandises.

ried in that ship;

(a) under a contract of passenger carriage, or

(b) who, with the consent of the carrier, is accompanying a vehicle or live animals which are covered by a contract for the carriage of goods.

skibet:

(a) i henhold til en aftale om passagerbefordring, eller

(b) som med bortfragterens samtykke ledsager et køretøj eller levende dyr, der er omfattet af en aftale om godsbefordring.

Article 8

Unité de compte

1. L'unité de compte visée aux articles 6 et 7 ci-dessus est le Droit de Tirage spécial tel que défini par le Fonds monétaire international. Les montants mentionnés aux articles 6 et 7 sont convertis dans la monnaie nationale de l'Etat dans lequel la limitation de responsabilité est invoquée ; la conversion s'effectue suivant la valeur de cette monnaie à la date où le fonds aura été constitué, le paiement effectué ou la garantie équivalente fournie conformément à la loi de cet Etat. La valeur, en Droit de Tirage special, d'une monnaie nationale d'un Etat Partie qui est membre du Fonds monétaire international, est calculée selon la méthode d'évaluation appliquée par le Fonds monétaire international à la date en question pour ses propres opérations et transactions. La valeur, en Droit de Tirage spécial, d'une monnaie nationale d'un Etat Partie qui n'est pas membre du Fonds monétaire international, est calculée de la façon déterminée par cet Etat Partie.

2. Toutefois, les Etats qui ne sont pas membres du Fonds monétaire international

Article 8

Unit of account

1. The Unit of Account referred to in Articles 6 and 7 is the Special Drawing Right as defined by the International Monetary Fund. The amounts mentioned in Articles 6 and 7 shall be converted into the national currency of the State in which limitation is sought, according to the value of that currency at the date the limitation fund shall have been constituted, payment is made, or security is given which under the law of that State is equivalent to such payment. The value of a national currency in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in accordance with the method of valuation applied by the International Monetary Fund in effect at the date in question for its operations and transactions. The value of a national currency in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is not a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in a manner determined by that State Party.

2. Nevertheless, those States which are not Members of the International Monetary

Artikel 8

Beregningsenhed

Beregningsenheden, som anvendes i artikel 6 og 7, er den særlige trækingsrettighed, således som denne er defineret af Den internationale Valutafond. Beløbene nævnt i artikel 6 og 7 skal omregnes til national valuta i den stat, hvor begrænsningen søges, i overensstemmelse med kursværdien på det tidspunkt der er oprettet en begrænsningsfond, foretaget betaling eller stillet en sikkerhed, som i henhold til vedkommende stats lovgivning modsvarer sådan betaling. For en kontraherende stat, der er medlem af Den internationale Valutafond, beregnes værdien af den nationale valuta, udtrykt i den specielle trækingsrettighed, i overensstemmelse med den af Den internationale Valutafond anvendte beregningsmetode, der bruges ved dens virksomhed og transaktioner den pågældende dag. For en kontraherende stat, der ikke er medlem af Den internationale Valutafond, beregnes værdien af den nationale valuta, udtrykt i de specielle trækingsrettigheder efter regler, der fastsættes af vedkommende stat.

2. Stater, som ikke er medlem af Den internationale Valutafond, og hvis lovgivning

et dont la législation ne permet pas d'appliquer les dispositions du paragraphe 1 peuvent, au moment de la signature sans réserve quant à la ratification, l'acceptation ou l'approbation, ou au moment de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation ou de l'adhésion, ou encore à tout moment par la suite, déclarer que la limite de la responsabilité prévue dans la présente Convention et applicable sur leur territoire est fixée de la manière suivante :

(a) en ce qui concerne l'alinéa a) du paragraphe 1 de l'article 6, à une somme de :

i) 5 millions d'unités monétaires pour un navire dont la jauge ne dépasse pas 500 tonneaux ;

ii) pour un navire dont la jauge dépasse le chiffre ci-dessus, le montant suivant qui vient s'ajouter au montant indiqué à l'alinéa i) :

pour chaque tonneau de 501 à 3.000 tonneaux, 7.500 unités monétaires ;

pour chaque tonneau de 3.001 à 30.000 tonneaux, 5.000 unités monétaires ;

pour chaque tonneau de 30.001 à 70.000 tonneaux, 3.750 unités monétaires ;

et pour chaque tonneau au-dessus de 70.000 tonneaux, 2.500 unités monétaires, et

(b) en ce qui concerne l'alinéa b) du paragraphe 1 de l'article 6, à une somme de :

i) 25 millions d'unités monétaires pour un navire dont la jauge ne dépasse pas 500 tonneaux ;

ii) pour un navire dont la jauge dépasse le chiffre ci-dessus, le montant suivant qui vient s'ajouter au montant indiqué à l'alinéa i) :

Fund and whose law does not permit the application of the provisions of paragraph 1 may, at the time of signature without reservation as to ratification, acceptance or approval or at the time of ratification, acceptance, approval or accession or at any time thereafter, declare that the limits of liability provided for in this Convention to be applied in their territories shall be fixed as follows:

(a) in respect of Article 6, paragraph 1 (a), at an amount of:

(i) 5 million monetary units for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons;

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each ton from 501 to 3,000 tons, 7,500 monetary units;

for each ton from 3,001 to 30,000 tons, 5,000 monetary units;

for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 3,750 monetary units; and

for each ton in excess of 70,000 tons, 2,500 monetary units; and

(b) in respect of Article 6, paragraph 1 (b), at an amount of:

(i) 2,5 million monetary units for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons;

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

ikke tillader anvendelse af bestemmelserne i stk. 1, kan dog ved undertegnelse uden forbehold om ratifikation, antagelse eller godkendelse, eller på tidspunktet for ratifikationen, antagelsen, godkendelsen eller tiltrædelsen, eller når som helst derefter erklære, at ansvarsgrænserne fastsat i denne konvention, når de anvendes på deres territorier, skal fastsættes som følger:

(a) for så vidt angår artikel 6, stk. 1 (a) til et beløb på:

(i) for et skib med en tonnage på ikke over 500 tons, 5 mill. monetære enheder,

(ii) for et skib med en større tonnage forhøjes det under (i) nævnte beløb således:

for hvert ton fra 501-3.000 tons, med 7.500 monetære enheder,

for hvert ton fra 3.001-30.000 tons, med 5.000 monetære enheder,

for hvert ton fra 30.001-70.000 tons, med 3.750 monetære enheder, og

for hvert ton udover 70.000 tons, med 2.500 monetære enheder; og

(b) for så vidt angår artikel 6, stk. 1 (b) til et beløb på:

(i) for et skib med en tonnage på ikke over 500 tons, 2,5 mill. monetære enheder,

(ii) for et skib med en større tonnage forhøjes det under (i) nævnte beløb således:

pour chaque tonneau de 501 à 30.000 tonneaux, 2.500 unités monétaires ;

pour chaque tonneau de 30.001 à 70.000 tonneaux, 1.850 unités monétaires ;

et pour chaque tonneau au-dessus de 70.000 tonneaux, 1.250 unités monétaires, et

(c) en ce qui concerne le paragraphe 1 de l'article 7 à une somme de 700.000 unités monétaires multipliées par le nombre de passagers que le navire est autorisé à transporter conformément à son certificat, mais ne dépassant pas 375 millions d'unités monétaires.

Les paragraphes 2 et 3 de l'article 6 s'appliquent en conséquence aux alinéas a) et b) du présent paragraphe.

3. L'unité monétaire mentionnée au paragraphe 2 correspond à soixante-cinq milligrammes et demi d'or au titre de neuf cent millièmes de fin. La conversion de cette somme en monnaie nationale s'effectue conformément à la législation de l'Etat en cause.

4. Le calcul mentionné à la dernière phrase du paragraphe 1 et la conversion mentionnée au paragraphe 3 doivent être faits de façon à exprimer en monnaie nationale de l'Etat Partie la même valeur réelle, dans la mesure du possible, que celle exprimée en unités de compte dans les articles 6 et 7. Au moment de la signature sans réserve quant à la ratification, l'acceptation ou l'approbation, ou lors du dépôt de l'instrument visé à l'article 16, et chaque fois qu'un changement se produit dans leur méthode de calcul ou dans la valeur de leur monnaie nationale par rap-

for each ton from 501 to 30,000 tons, 2,500 monetary units;

for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 1,850 monetary units; and

for each ton in excess of 70,000 tons, 1,250 monetary units; and

(c) in respect of Article 7, paragraph 1, at an amount of 700,000 monetary units multiplied by the number of passengers which the ship is authorized to carry according to its certificate, but not exceeding 375 million monetary units.

Paragraphs 2 and 3 of Article 6 apply correspondingly to subparagraphs (a) and (b) of this paragraph.

3. The monetary unit referred to in paragraph 2 corresponds to sixty-five and a half milligrammes of gold of millesimal fineness nine hundred. The conversion of this sum into the national currency shall be made according to the law of the State concerned.

4. The calculation mentioned in the last sentence of paragraph 1 and the conversion mentioned in paragraph 3 shall be made in such a manner as to express in the national currency of the State Party as far as possible the same real value for the amounts in Articles 6 and 7 as is expressed there in units of account. States Parties shall communicate to the depositary the manner of calculation pursuant to paragraph 1, or the result of the conversion in paragraph 3, as the case may be, at the time of

for hvert ton fra 501–30.000 tons, med 2.500 monetære enheder,

for hvert ton fra 30.001–70.000 tons, med 1.850 monetære enheder, og

for hvert ton udover 70.000 tons, med 1.250 monetære enheder; og

(c) for så vidt angår artikel 7, stk. 1, til et beløb på 700.000 monetære enheder multipliceret med antallet af passagerer, som skibet har tilladelse til at medføre ifølge dets certifikat, dog højst 375 mill. monetære enheder.

Stk. 2 og 3 i artikel 6 gælder tilsvarende for bestemmelserne i (a) og (b) i dette stk.

3. Den monetære enhed, der anvendes i stk. 2, svarer til 65½ milligram guld af nihundredetusindedels finhed. Omregningen af dette beløb til national valuta sker i overensstemmelse med den pågældende stats lovgivning.

4. Den i stk. 1 sidste sætning anførte beregning og den i stk. 3 anførte omregning skal foretages på en måde, der i den nationale valuta i den kontraherende stat så vidt muligt udtrykker den samme reelle værdi af beløbene i artikel 6 og 7 som den, der er udtrykt i de specielle trækningsrettigheder. Kontraherende stater skal underrette depositaren om beregningsmåden efter stk. 1, henholdsvis om resultatet af omregningen efter stk. 3 ved undertegnelse uden forbehold om ratifikation, accept, godkendelse eller ved

port à l'unité de compte ou à l'unité monétaire, les Etats Parties communiquent au dépositaire leur méthode de calcul conformément au paragraphe 1, ou les résultats de la conversion conformément au paragraphe 3, selon le cas.

Article 9 (auparavant 7)

Concours de créances

1. Les limites de la responsabilité déterminée selon l'article 6 s'appliquent à l'ensemble de toutes les créances nées d'un même événement:

a) à l'égard de la personne ou des personnes visées au paragraphe 2 de l'article premier et de toute personne dont les faits, négligences ou fautes entraînent la responsabilité de celle-ci ou de celles-ci; ou

b) à l'égard du propriétaire d'un navire qui fournit des services d'assistance ou de sauvetage à partir de ce navire et à l'égard de l'assistant ou des assistants agissant à partir dudit navire et de toute personne dont les faits, négligences ou fautes entraînent la responsabilité de celui-ci ou de ceux-ci.

c) à l'égard de l'assistant ou des assistants n'agissant pas à partir d'un navire ou agissant uniquement à bord du navire auquel ou à l'égard duquel des services d'assistance ou de sauvetage sont fournis et de toute personne dont les faits, négligences ou fautes entraînent la responsabilité de celui-ci ou de ceux-ci.

2. Les limites de la responsabilité déterminées selon l'article 7 s'appliquent à l'ensem-

the signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, or when depositing an instrument referred to in Article 16 and whenever there is a change in either.

Article 9

Aggregation of claims

1. The limits of liability determined in accordance with Article 6 shall apply to the aggregate of all claims which arise on any distinct occasion:

(a) against the person or persons mentioned in paragraph 2 of Article 1 and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible; or

(b) against the shipowner of a ship rendering salvage services from that ship and the salvor or salvors operating from such ship and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible; or

(c) against the salvor or salvors who are not operating from a ship or who are operating solely on the ship to, or in respect of which, the salvage services are rendered and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible.

2. The limits of liability determined in accordance with Article 7 shall apply to the

deponeringen af et instrument som nævnt i artikel 16, og når som helst der måtte ske ændring af bergningsmåden eller omregningen.

Artikel 9

Sammentælling af krav

1. De ansvarsgrænser, som er beregnet i henhold til artikel 6, skal anvendes på summen af de krav, der er opstået ved en og samme hændelse:

(a) mod personen eller personerne som nævnt i stk. 2 i artikel 1 og mod enhver person, for hvis handlinger, fejl eller forsømmelser den eller de pågældende er ansvarlige, eller

(b) mod rederen af et skib, fra hvilket der ydes bjærgningsbistand, og mod bjærgeren eller bjærgerne, der opererer fra et sådant skib, og mod enhver person, for hvis handlinger, fejl eller forsømmelser han eller de pågældende er ansvarlige, eller

(c) mod bjærgeren eller bjærgerne, som ikke opererer fra et skib eller som alene opererer på det skib, i forhold til hvilket der ydes bjærgningsbistand, og mod enhver person for hvis handlinger, fejl eller forsømmelser, den pågældende er ansvarlig.

2. Ansvarsgrænserne beregnet i overensstemmelse med artikel 7 skal anvendes på

ble de toute les créances pouvant naître d'un même événement à l'égard de la personne ou des personnes visées au paragraphe 2 de l'article premier s'agissant du navire auquel il est fait référence à l'article 7 et de toute personne dont les faits, négligences ou fautes entraînent la responsabilité de celle-ci ou de celles-ci.

Article 10

Limitation de la responsabilité sans constitution d'un fonds de limitation

1. La limitation de la responsabilité peut être invoquée même si le fonds de limitation vise à l'article 11 n'a pas été constitué. Toutefois, un Etat Partie peut stipuler dans sa législation nationale que lorsqu'une action est intentée devant ses tribunaux pour obtenir le paiement d'une créance soumise à limitation, une personne responsable n'a le droit d'invoquer le droit de limiter sa responsabilité que si un fonds de limitation a été constitué conformément aux dispositions de la présente Convention ou est constitué lorsque le droit de limiter la responsabilité est invoqué.

2. Si la limitation de la responsabilité est invoquée sans constitution d'un fonds de limitation, les dispositions de l'article 12 s'appliquent.

3. Les règles de procédure pour l'application du présent article sont régies par la législation nationale de l'Etat Partie dans lequel l'action est intentée.

aggregate of all claims subject thereto which may arise on any distinct occasion against the person or persons mentioned in paragraph 2 of Article 1 in respect of the ship referred to in Article 7 and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible.

Article 10

Limitation of liability without constitution of a limitation fund

1. Limitation of liability may be invoked notwithstanding that a limitation fund as mentioned in Article 11 has not been constituted. However, a State Party may provide in its national law that where an action is brought in its Courts to enforce a claim subject to limitation, a person liable may only invoke the right to limit liability if a limitation fund has been constituted in accordance with the provisions of this Convention or is constituted when the right to limit liability is invoked.

2. If limitation of liability is invoked without the constitution of a limitation fund, the provisions of Article 12 shall apply correspondingly.

3. Questions of procedure arising under the rules of this Article shall be decided in accordance with the national law of the State Party in which action is brought.

summen af alle de der nævnte krav, som hidrører fra den samme begivenhed, mod den eller de i art. 1, stk. 2, nævnte personer i relation til det i art. 7 nævnte skib, og mod nogen person, for hvis handlinger, fejl eller forsømmelser, den eller de pågældende er ansvarlige.

Artikel 10

Ansvarsbegrænsning uden oprettelse af begrænsningsfond

1. Ansvarsbegrænsning kan påberåbes, selv om begrænsningsfond som nævnt i artikel 11 ikke er oprettet. En kontraherende stat kan dog i sin nationale lovgivning bestemme, at når der anlægges sag ved dens domstole til inddrivelse af et krav, der er undergivet begrænsning, kan ret til ansvarsbegrænsning kun påberåbes, såfremt en begrænsningsfond er oprettet efter reglerne i denne konvention eller oprettes, når retten til ansvarsbegrænsning påberåbes.

2. Hvis ansvarsbegrænsning påberåbes, uden at et begrænsningsfond er oprettet, finder bestemmelserne i artikel 12 tilsvarende anvendelse.

3. Processuelle spørgsmål, der opstår ved anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel, afgøres efter den nationale lovgivning i den kontraherende stat, hvor sagen anlægges.

CHAPITRE III
LE FONDS DE LIMITA-
TION

Article 11

Constitution du fonds

1. Toute personne dont la responsabilité peut être mise en cause peut constituer un fonds auprès du tribunal ou de toute autre autorité compétente de tout Etat Partie dans lequel une action est engagée pour des créances soumises à limitation. Le fonds est constitué à concurrence du montant tel qu'il est calculé selon les dispositions des articles 6 et 7 applicables aux créances dont cette personne peut être responsable, augmenté des intérêts courus depuis la date de l'événement donnant naissance à la responsabilité jusqu'à celle de la constitution du fonds. Tout fonds ainsi constitué n'est disponible que pour payer les créances à l'égard desquelles la limitation de responsabilité peut être invoquée.

2. Un fonds peut être constitué, soit en consignnant la somme, soit en fournissant une garantie acceptable en vertu de la législation de l'Etat Partie dans lequel le fonds est constituée, et considéré comme adéquate par le tribunal ou autre autorité compétente.

3. Un fonds constitué par l'une des personnes mentionnées aux alinéas a), b) ou c) du paragraphe 1 ou au paragraphe 2 de l'article 9, ou par son assureur, est réputé constitué par toutes les personnes visées aux alinéas a), ou c) du paragraphe 1 ou au paragraphe 2 respectivement.

CHAPTER III
THE LIMITATION FUND

Article 11

Constitution of the Fund

1. Any person alleged to be liable may constitute a fund with the Court or other competent authority in any State Party in which legal proceedings are instituted in respect of claims subject to limitation. The fund shall be constituted in the sum of such of the amounts set out in Articles 6 and 7 as are applicable to claims for which that person may be liable, together with interest thereon from the date of the occurrence giving rise to the liability until the date of the constitution of the fund. Any fund thus constituted shall be available only for the payment of claims in respect of which limitation of liability can be invoked.

2. A fund may be constituted, either by depositing the sum, or by producing a guarantee acceptable under the legislation of the State Party where the fund is constituted and considered to be adequate by the Court or other competent authority.

3. A fund constituted by one of the persons mentioned in paragraph 1 (a), (b) or (c) or paragraph 2 of Article 9 or his insurer shall be deemed constituted by all persons mentioned in paragraph 1 (a), (b) or (c) or paragraph 2, respectively.

KAPITEL III
BEGRÆNSNINGSFON-
DEN

Artikel 11

Oprettelse af fonden

1. Enhver, der påstås ansvarlig, kan oprette en fond ved en domstol eller anden kompetent myndighed i enhver kontraherende stat, hvor det retlige skridt foretages, for så vidt angår krav, der er undergivet begrænsning. Fonden skal oprettes, så den svarer til summen af de i artikel 6 og 7 nævnte beløb, der vedrører krav, for hvilke vedkommende person kan være ansvarlig, tillige med renter heraf fra tidspunktet for den ansvars-pådragende handling og indtil tidspunktet for oprettelsen af fonden. En således oprettet fond skal kun være tilgængelig for betaling af krav, der er undergivet ansvarsbegrænsning.

2. En fond kan oprettes enten ved at deponere beløbet eller ved, at der stilles en garanti, som kan accepteres efter lovgivningen i den kontraherende stat, hvor fonden oprettes, og som anses for tilstrækkelig af domstolen eller anden kompetent myndighed.

3. En fond oprettet af en af personerne nævnt i artikel 9, stk. 1 (a), (b) eller (c) eller stk. 2, eller af vedkommendes forsikringsgiver, skal anses for at være oprettet af alle de dér nævnte personer.

*Article 12**Répartition du fonds*

1. Sous réserve des dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 de l'article 6 et de celles de l'article 7, le fonds est réparti entre les créanciers, proportionnellement au montant de leurs créances reconnues contre le fonds.

2. Si, avant la répartition du fonds, la personne responsable, ou son assureur, a réglé un créance contre le fonds, cette personne est subrogée jusqu'à concurrence du montant qu'elle a réglé, dans les droits dont le bénéficiaire de ce règlement aurait joui en vertu de la présente Convention.

3. Le droit de subrogation prévu au paragraphe 2 peut aussi être exercé par des personnes autres que celles ci-dessus mentionnées, pour toute somme qu'elles auraient versée à titre de réparation, mais seulement dans la mesure où une telle subrogation est autorisée par la loi nationale applicable.

4. Si la personne responsable ou toute autre personne établit qu'elle pourrait être ultérieurement contrainte de verser en tout ou partie à titre de réparation une somme pour laquelle elle aurait joui d'un droit de subrogation en application des paragraphes 2 et 3 si cette somme avait été versée avant la distribution du fonds, le tribunal ou toute autre autorité compétente de l'Etat dans lequel le fonds est constitué peut ordonner qu'une somme suffisante soit provisoirement réservée pour permettre à cette personne de faire valoir ultérieurement ses droits contre le fonds.

*Article 12**Distribution of the Fund*

1. Subject to the provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of Article 6, and Article 7, the fund shall be distributed among the claimants in proportion to their established claims against the fund.

2. If, before the fund is distributed, the person liable, or his insurer, has settled a claim against the fund, such person shall, up to the amount he has paid, acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.

3. The right of subrogation provided for in paragraph 2 may also be exercised by persons other than those therein mentioned in respect of any amount of compensation which they may have paid, but only to the extent that such subrogation is permitted under the applicable national law.

4. Where the person liable or any other person establishes that he may be compelled to pay, at a later date, in whole or in part any such amount of compensation with regard to which such person would have enjoyed a right of subrogation pursuant to paragraphs 2 and 3 had the compensation been paid before the fund was distributed, the Court or other competent authority of the State where the fund has been constituted may order that a sufficient sum shall be provisionally set aside to enable such person at such later date to enforce his claim against the fund.

*Artikel 12**Fordeling af fonden*

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, 2 og 3 og artikel 7, skal fonden fordeles mellem fordringshaverne i forhold til deres godtgjorte krav mod fonden.

2. Hvis den ansvarlige person eller hans forsikringsgiver, inden fonden fordeles, har fyldstgjort et krav mod fonden, indtræder vedkommende op til det beløb, han har betalt, ved subrogation i de rettigheder, som efter denne konvention tilkommer den person, som blev fyldstgjort.

3. Den i stk. 2 fastsatte ret til subrogation tilkommer også andre personer end de dér nævnte, for så vidt angår erstatningsbeløb, som de måtte have betalt, men kun i den udstrækning, en sådan subrogation er tilladt i medfør af den nationale lovgivning, der finder anvendelse.

4. Hvor den ansvarlige person eller nogen anden person godtgør, at han på et senere tidspunkt kan blive nødt til helt eller delvist at betale et erstatningsbeløb, hvorved han, hvis erstatningen var blevet betalt, før fonden blev fordelt, ville have erhvervet en subrogationsret efter stk. 2 og 3, kan vedkommende domstol eller anden kompetent myndighed i den stat, hvor fonden er blevet oprettet, bestemme, at et passende beløb indtil videre skal reserveres for at sætte den pågældende i stand til på et sådant senere tidspunkt at inddrive sit krav mod fonden.

*Article 13**Fin de non-recevoir*

1. Si un fonds de limitation a été constitué conformément à l'article 11, aucune personne ayant produit une créance contre le fonds ne peut être admise à exercer des droits relatifs à cette créance sur d'autres biens d'une personne au nom de laquelle le fonds a été constitué.

2. Après constitution d'un fonds de limitation conformément à l'article 11, tout navire ou tout autre bien appartenant à une personne au profit de laquelle le fonds a été constitué, qui a été saisi dans la juridiction d'un Etat Partie pour une créance qui peut être opposée au fonds, ou toute garantie fournie, peut faire l'objet d'une mainlevée ordonnée par le tribunal ou toute autre autorité compétente de cet Etat. Toutefois, cette mainlevée est toujours ordonnée si le fonds de limitation a été constitué :

(a) au port où l'événement s'est produit ou, si celui-ci s'est produit en dehors d'un port, au port d'escale suivant ;

(b) au port de débarquement pour les créances pour mort ou lésions corporelles ;

(c) au port de déchargement pour les créances pour dommages à la cargaison ; ou

(d) dans l'Etat où la saisie a lieu.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent que si le créancier peut

*Article 13**Bar to other actions*

1. Where a limitation fund has been constituted in accordance with Article 11, any person having made a claim against the fund shall be barred from exercising any right in respect of such claim against any other assets of a person by or on behalf of whom the fund has been constituted.

2. After a limitation fund has been constituted in accordance with Article 11, any ship or other property, belonging to a person on behalf of whom the fund has been constituted, which has been arrested or attached within the jurisdiction of a State Party for a claim which may be raised against the fund, or any security given, may be released by order of the Court or other competent authority of such State. However, such release shall always be ordered if the limitation fund has been constituted:

(a) at the port where the occurrence took place, or, if it took place out of port, at the first port of call thereafter; or

(b) at the port of disembarkation in respect of claims for loss of life or personal injury; or

(c) at the port of discharge in respect of damage to cargo; or

(d) in the State where the arrest is made.

3. The rules of paragraphs 1 and 2 shall apply only if the claimant may bring a claim

*Artikel 13**Udelukkelse af andre retlige skridt*

1. Når en begrænsningsfond er blevet oprettet i overensstemmelse med artikel 11, er enhver, der har anmeldt et krav over for fonden, afskåret fra at udøve nogen rettighed i anledning af kravet over aktiver tilhørende personer, af hvem eller på hvis vegne fonden er oprettet.

2. Efter at en begrænsningsfond er blevet oprettet i overensstemmelse med artikel 11, kan et skib eller anden ejendom tilhørende en person, på hvis vegne fonden er oprettet, og hvori der er gjort arrest eller foretaget lignende rådighedsindskrænkning indenfor en kontraherende stats jurisdiktion for et krav, der kan gøres gældende mod fonden, eller sikkerhed, der er blevet stillet herfor, frigives ved beslutning af en domstol eller anden kompetent myndighed. Beslutning om frigivelse skal dog altid træffes, såfremt begrænsningsfond er blevet oprettet:

(a) i den havn, hvor hændelsen fandt sted, eller, hvis den ikke fandt sted i havn, i den første anløbshavn derefter.

(b) i landsætningshavnen for så vidt angår krav i anledning af tab af liv eller personskade.

(c) i lossehavnen for så vidt angår skade på ladning, eller

(d) i den stat, hvor arresten fandt sted.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder kun anvendelse, såfremt fordringshaveren kan

produire une créance contre le fonds de limitation devant le tribunal administrant ce fonds et si ce dernier est effectivement disponible et librement transférable en ce qui concerne cette créance.

Article 14
Loi applicable

Sous réserve des dispositions du présent chapitre, les règles relatives à la constitution et à la répartition d'un fonds de limitation, ainsi que toutes règles de procédure en rapport avec elles, sont régies par la loi de l'Etat Partie dans lequel le fonds est constitué.

CHAPITRE IV
CHAMP D'APPLICATION

Article 15

1. La présente Convention s'applique chaque fois qu'une personne mentionnée à l'article 1 cherche à limiter sa responsabilité devant le tribunal d'un Etat Partie, tente de faire libérer un navire ou de faire lever tout autre bien saisi ou toute autre garantie fournie devant la juridiction dudit Etat Partie. Néanmoins, tout Etat Partie a le droit d'exclure totalement ou partiellement de l'application de la présente Convention toute personne mentionnée à l'article 1 qui n'a pas, au moment où les dispositions de la présente Convention sont invoquées devant les tribunaux de cet Etat, sa résidence habituelle ou son principal établissement dans l'un des Etats Parties ou dont le navire à l'égard duquel elle invoque le droit de limiter sa responsabilité ou dont elle veut obtenir

against the limitation fund before the Court administering that fund and the fund is actually available and freely transferable in respect of that claim.

Article 14
Governing law

Subject to the provisions of this Chapter the rules relating to the constitution and distribution of a limitation fund, and all rules of procedure in connexion therewith, shall be governed by the law of the State in which the fund is constituted.

CHAPTER IV
SCOPE OF APPLICATION

Article 15

1. This Convention shall apply whenever any person referred to in Article 1 seeks to limit his liability before the Court of a State Party or seeks to procure the release of a ship or other property or the discharge of any security given within the jurisdiction of any such State. Nevertheless, each State Party may exclude wholly or partially from the application of this Convention any person referred to in Article 1, who at the time when the rules of this Convention are invoked before the Courts of that State does not have his habitual residence in a State Party, or does not have his principal place of business in a State Party or any ship in relation to which the right of limitation is invoked or whose re-

fremsætte et krav mod begrænsningsfonden over for den domstol, som administrerer fonden, og denne fond faktisk er tilgængelig og frit kan overføres, for så vidt angår det pågældende krav.

Artikel 14
Den lovgivning, der skal anvendes

1. Med undtagelse af bestemmelserne i dette kapitel skal bestemmelserne om oprettelse og fordeling af en begrænsningsfond og alle processuelle regler i forbindelse hermed være underkastet lovgivningen i den kontraherende stat, hvor fonden oprettes.

KAPITEL IV
ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 15

1. Denne konvention skal finde anvendelse i alle tilfælde, hvor en person som nævnt i artikel 1 søger at begrænse sit ansvar ved domstolen i en kontraherende stat eller søger at få frigivet et skib eller anden ejendom eller nogen form for sikkerhed, der er stillet inden for en sådan stats jurisdiktion. En kontraherende stat kan dog helt eller delvist undlade at anvende denne konvention på en i artikel 1 nævnt person, såfremt han på det tidspunkt, hvor reglerne i denne konvention påberåbes ved domstolen i vedkommende stat, ikke har sin bopæl i en kontraherende stat eller ikke har sit hovedforretningssted i en kontraherende stat, eller på et skib, i forhold til hvilket der påberåbes ansvarsbegrænsning, eller som søges

la libération, ne bat pas, à la date ci-dessus prévue, le pavillon de l'un des Etats Parties.

2. Un Etat Partie peut stipuler aux termes de dispositions expresses de sa législation nationale que le régime de la limitation de responsabilité s'applique aux navires qui sont :

(a) en vertu de la législation dudit Etat, des bateaux destinés à la navigation sur les voies d'eau voies d'eau intérieures ;

(b) des navires u'une jauge inférieure à 300 tonneaux.

Un Etat Partie qui fait usage de la faculté prévue au présent paragraphe notifie au depositaire les limites de responsabilité adoptées dans sa législation nationale ou le fait que de telles limites ne sont pas prévues.

3. Un Etat Partie peut stipuler aux termes de dispositions expresses de sa législation nationale que le régime de la limitation de responsabilité s'applique aux créances nées d'événements dans lesquels les intérêts de personnes qui sont ressortissants d'autres Etats Parties ne sont en aucune manière en cause.

4. Les tribunaux d'un Etat Partie n'appliquent pas la présente Convention aux navires construits ou adaptés pour les opérations de forage lorsqu'ils effectuent ces opérations :

(a) lorsque cet Etat établi dans le cadre de sa législation nationale une limite de responsabilité supérieure à celle qui est prévue par ailleurs à l'article 6 ; ou

(b) lorsque cet Etat est de-

lease is sought and which does not at the time specified above fly the flag of a State Party.

2. A State Party may regulate by specific provisions of national law the system of limitation of liability to be applied to vessels which are:

(a) according to the law of that State, ships intended for navigation on inland waterways;

(b) ships of less than 300 tons.

A State Party which makes use of the option provided for in this paragraph shall inform the depositary of the limits of liability adopted in its national legislation or of the fact that there are none.

3. A State Party may regulate by specific provisions of national law the system of limitation of liability to be applied to claims arising in cases in which interests of persons who are nationals of other States Parties are in no way involved.

4. The Courts of a State Party shall not apply this Convention to ships constructed for, or adapted to, and engaged in, drilling:

(a) when that State has established under its national legislation a higher limit of liability than that otherwise provided for in Article 6; or

(b) when that State has be-

frigivet, og som ikke på det ovenfor nævnte tidspunkt fører en kontraherende stats flag.

2. En kontraherende stat kan ved særlige bestemmelser i national lovgivning regulere det ansvarsbegrænsningssystem, som skal anvendes på skibe, som

(a) i overensstemmelse med vedkommende stats lovgivning er beregnet til sejlads på indre vandveje;

(b) er mindre end 300 tons.

En kontraherende stat, som gør brug af den i dette stk. anviste ret, skal underrette depositaren om de i den nationale lovgivning fastsatte ansvarsgræser eller om, at sådanne ikke er fastsat.

3. En kontraherende stat kan ved særlige bestemmelser i national lovgivning regulere det ansvarsbegrænsningssystem, der skal finde anvendelse på krav, der opstår i tilfælde, hvor interesser hos personer, der er statsborgere i en anden kontraherende stat, ikke på nogen måde er berørt.

4. Domstolene i en kontraherende stat skal ikke anvende denne konvention på skibe, der er bygget eller indrettet til borevirksomhed og beskæftiget hermed,

(a) når vedkommende stat i sin nationale lovgivning har fastsat en højere ansvarsgrænse end den, der er fastsat i artikel 6, eller

(b) når vedkommende stat

venu Partie à une convention internationale qui fixe le régime de responsabilité applicable à ces navires.

Dans le cas où s'applique l'alinéa a) ci-dessus, cet Etat en informe le dépositaire.

5. La présente Convention ne s'applique pas :

- (a) aux aéroglisseurs ;
- (b) aux plates-formes flottantes destinées à l'exploration ou à l'exploitation des ressources naturelles des fonds marins et de leur sous-sol.

come party to an international convention regulating the system of liability in respect of such ships.

In a case to which subparagraph (a) applies that State Party shall inform the depositary accordingly.

5. This Convention shall not apply to:

- (a) air-cushion vehicles;
- (b) floating platforms constructed for the purpose of exploring or exploiting the natural resources of the seabed or the subsoil thereof.

er blevet deltager i en international konvention, der regulerer spørgsmålet om ansvar for sådanne skibe.

Finder bestemmelsen i stk. 1 (a) anvendelse, skal vedkommende kontraherende stat underrette depositaren herom.

5. Denne konvention gælder ikke for

- (a) luftpudefartøjer
- (b) flydende platforme bygget til undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske naturforekomster.

CHAPITRE V CLAUSES FINALES

Article 16

Signature, ratification et adhésion

1. La présente Convention est ouverte à la signature de tous les Etats au siège de l'Organisation intergouvernementale consultative de la navigation maritime (ci-après dénommée « l'Organisation ») du 1er février 1977 au 31 décembre 1977 et reste ensuite ouverte à l'adhésion.

2. Tous les Etats peuvent devenir Parties à la Présente Convention par :

- a) signature sans réserve quant à la ratification, l'acceptation ou l'approbation ;
- b) signature sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation, suivie de ratification, acceptation ou approbation ; ou
- c) adhésion.

3. La ratification, l'acceptation, l'approbation ou l'adhésion s'effectuent par le dépôt d'un instrument en bonne et due forme auprès du Secrétaire

CHAPTER V FINAL CLAUSES

Article 16

Signature, Ratification and Accession

1. This Convention shall be open for signature by all States at the Headquarters of the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization (hereinafter referred to as "the Organization") from 1 February 1977 until 31 December 1977 and shall thereafter remain open for accession.

2. All States may become parties to this Convention by:

- (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- (b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or
- (c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-

KAPITEL V AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Undertegnelse, ratifikation og tiltrædelse

1. Denne konvention er åben for undertegnelse for alle stater i hovedkvarteret i Den mellemstatlige rådgivende Søfartsorganisation (herefter kaldet organisationen) fra 1. februar 1977 til 31. december 1977 og er derefter åben for tiltrædelse.

2. Alle stater kan blive deltagere i konventionen ved:

- (a) undertegnelse uden forbehold om ratifikation, accept eller godkendelse, eller
- (b) undertegnelse med forbehold om ratifikation, accept eller godkendelse, efterfulgt af ratifikation, accept eller godkendelse, eller
- (c) tiltrædelse.

3. Ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse sker ved deponering hos organisationens generalsekretær (herefter kaldet generalsekretæ-

re général de l'Organisation (ci-après dénommé « le Secrétaire général »).

General of the Organization (hereinafter referred to as "the Secretary-General").

ren) af et formelt instrument herom.

Article 17

Entrée en vigueur

1. La présente Convention entre en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période d'un an à compter de la date à laquelle douze Etats soit l'ont signée sans réserve quant à la ratification, l'acceptation ou l'approbation, soit ont déposé un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

2. Pour un Etat qui dépose un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation de la Convention ou d'adhésion à celle-ci ou qui signe sans réserve quant à la ratification, l'acceptation ou l'approbation après que les conditions régissant son entrée en vigueur ont été remplies mais avant la date de l'entrée en vigueur, la ratification, l'acceptation, l'approbation ou l'adhésion ou la signature sans réserve quant à la ratification, l'acceptation ou l'approbation prend effet à la date de l'entrée en vigueur de la Convention ou le premier jour du mois qui suit le quatre-vingt-dixième jour après la date de la signature ou du dépôt de l'instrument, si cette dernière date est postérieure.

3. Pour tout Etat qui ultérieurement devient Partie à la présente Convention, la Convention entre en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de quatre-vingt-dix jours à compter de la date à laquelle cet Etat a déposé son instrument.

Article 17

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the month following one year after the date on which twelve States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited the requisite instruments of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or signs without reservation as to ratification, acceptance or approval, in respect of this Convention after the requirements for entry into force have been met but prior to the date of entry into force, the ratification, acceptance, approval or accession or the signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, shall take effect on the date of entry into force of the Convention or on the first day of the month following the ninetieth day after the date of the signature or the deposit of the instrument, whichever is the later date.

3. For any State which subsequently becomes a Party to this Convention, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of ninety days after the date when such State deposited its instrument.

Artikel 17

Ikrafttrædelse

1. Denne konvention træder i kraft på den første dag i måneden, der følger efter tidspunktet, hvor tolv stater enten har undertegnet uden forbehold om ratifikation, accept eller godkendelse, eller har deponeret de fornødne instrumenter til ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse.

2. For en stat, der med hensyn til denne konvention deponerer et instrument til ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse eller underskriver uden forbehold om ratifikation, accept eller godkendelse, efter at ikrafttrædelsesbetingelserne er opfyldt, men før ikrafttrædelsestidspunktet, får ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen eller undertegnelsen uden forbehold om ratifikation, accept eller godkendelse virkning fra den dag, konventionen træder i kraft, eller, om denne dag indtræder senere, fra den første dag i måneden, der følger efter den halvfemsindstyvende dag efter undertegnelsen eller deponeringen af instrumentet.

3. For en stat, som senere bliver deltager i nærværende konvention, træder konventionen i kraft den halvfemsindstyvende dag efter denne stats deponering af instrumentet.

4. S'agissant des relations entre les Etats qui ratifient, acceptent, approuvent la présente Convention ou y adhèrent, la présence Convention remplace et abroge la Convention internationale sur la limitation de la responsabilité des propriétaires de navires de mer, faite à Bruxelles le 10 octobre 1957 et la Convention internationale pour l'unification de certaines règles concernant la limitation de la responsabilité des propriétaires de navires de mer, signée à Bruxelles le 25 août 1924.

Article 18
Réserve

1. Tout Etat peut, lors de la signature, de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation ou de l'adhésion, réserver le droit d'exclure l'application des alinéas d) et e) du paragraphe 1 de l'article 2. Aucune autre réserve portant sur une question de fond de la présente Convention ne sera recevable.

2. Une réserve faite lors de la signature doit être confirmée lors de la ratification, de l'acceptation ou de l'approbation.

3. Tout Etat qui a formulé une réserve à l'égard de la présente Convention peut la retirer à tout moment au moyen d'une notification adressée au Secrétaire général. Ce retrait prend effet à la date à laquelle la notification est reçue. S'il est indiqué dans la notification que le retrait d'une réserve prendra effet à une date qui y est précisée et que cette date est postérieure à celle de la réception de la notification par le Secrétaire

4. In respect of the relations between States which ratify, accept, or approve this Convention or accede to it, this Convention shall replace and abrogate the International Convention relating to the Limitation of the Liability of Owners of Sea-going Ships, done at Brussels on 10 October 1957, and the International Convention for the Unification of certain Rules relating to the Limitation of Liability of the Owners of Sea-going Vessels, signed at Brussels on 25 August 1924.

Article 18
Reservations

1. Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, reserve the right to exclude the application of Article 2 paragraph 1 (d) and (e). No other reservations shall be admissible to the substantive provisions of this Convention.

2. Reservations made at the time of signature are subject to confirmation upon ratification, acceptance or approval.

3. Any State which has made a reservation to this Convention may withdraw it at any time by means of a notification addressed to the Secretary-General. Such withdrawal shall take effect to the date the notification is received. If the notification states that the withdrawal of a reservation is to take effect on a date specified therein, and such date is later than the date the notification is received by the Secretary-

4. I forholdet mellem stater, som ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder nærværende konvention, skal den træde i stedet for og ophæve den internationale konvention om begrænsning af rederens ansvar, udfærdiget i Brussel den 10. oktober 1957 og den internationale konvention om indførelse af visse ensartede regler angående begrænsningen af ansvaret for ejere af søgående skibe, undertegnet i Brussel den 25. august 1924.

Artikel 18
Forbehold

1. En stat kan ved undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse forbeholde sig ret til ikke at lade artikel 2, stk. 1 (d) og (e) finde anvendelse. Ingen andre forbehold i denne konvention er tilladt, for så vidt angår de materielle bestemmelser.

2. Forbehold, der tages ved undertegnelsen, skal bekræftes ved ratifikation, accept eller godkendelse.

3. En stat, som har taget forbehold angående denne konvention, kan når som helst trække dette tilbage ved en meddelelse til generalsekretæren. En sådan tilbagetrækning træder i kraft, når meddelelsen modtages. Hvis meddelelsen angiver, at tilbagetrækningen af et forbehold først træder i kraft på et nærmere angivet tidspunkt, og et sådant tidspunkt falder senere end tidspunktet for generalsekretærens modtagelse af medde-

général, le retrait prend effet à cette dernière date.

General, the withdrawal shall take effect on such later date.

lelsen, træder tilbagetrækningen først i kraft fra dette senere tidspunkt.

Article 19

Denonciation

1. La présente Convention peut être dénoncée par l'une quelconque des Parties à tout moment un an après la date à laquelle la Convention entre en vigueur à l'égard de cette Partie.

2. La dénonciation s'effectue par le dépôt d'un instrument auprès du Secrétaire général.

3. La dénonciation prend effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une année à compter de la date du dépôt de l'instrument ou à l'expiration de toute période plus longue qui pourrait y être spécifiée.

Article 19

Denunciation

1. This Convention may be denounced by a State Party at any time after one year from the date on which the Convention entered into force for that Party.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General.

3. Denunciation shall take effect on the first day of the month following the expiration of one year after the date of deposit of the instrument, or after such longer period as may be specified in the instrument.

Artikel 19

Opsigelse

1. Denne konvention kan opsiges af en kontraherende stat på et hvilket som helst tidspunkt efter den dato, på hvilken konventionen træder i kraft for denne stat.

2. Opsigelse sker ved deponering af et opsigelsesinstrument hos generalsekretæren.

3. Opsigelse træder i kraft fra den første dag i måneden, der følger efter udløbet af et år efter datoen for deponeringen af instrumentet eller et sådant senere tidspunkt, som måtte være angivet i instrumentet.

Article 20

Révision et amendement

1. L'Organisation peut convoquer une conférence ayant pour objet de réviser ou d'amender la présente Convention.

2. L'Organisation convoque une conférence des Etats Parties à la présente Convention ayant pour objet de la réviser ou de l'amender à la demande du tiers à moins des Parties.

3. Tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion déposé après la date d'entrée en vigueur d'un amendement à la présente Convention s'applique au texte modifié de la Convention, à moins qu'une disposition contraire ne soit stipulée dans l'instrument.

Article 20

Revision and Amendment

1. A Conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of the States Parties to this Convention for revising or amending it as the request of not less than one-third of the Parties.

3. After the date of the entry into force of an amendment to this Convention, any instrument of ratification, acceptance, approval or accession, deposited shall be deemed to apply to the Convention as amended, unless a contrary intention is expressed in the instrument.

Artikel 20

Revision og ændring

1. Organisationen kan indkalde en konference med det formål at revidere eller ændre denne konvention.

2. Organisationen skal indkalde til en konference mellem de i denne konvention deltagende stater, om revision eller ændring af denne, når begæring herom fremkommer fra mindst en tredjedel af de kontraherende stater.

3. Efter at en ændring til denne konvention er trådt i kraft, betragtes ethvert instrument til ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse, der deponeres, som omfattende konventionen i dens ændrede form, medmindre der gives udtryk for det modsatte i instrumentet.

*Article 21**Revision des montants de limitation et de l'unité de compte ou de l'unité monétaire*

1. Nonobstant les dispositions de l'article 20, une conférence ayant pour seul objet de réviser les montants fixés aux articles 6 et 7 et au paragraphe 2 de l'article 8, ou de remplacer l'une ou l'autre ou l'une et l'autre des deux unités définies aux paragraphes 1 et 2 de cet article par d'article 8, ou de remplacer l'une ou l'autre ou l'une et l'autre des deux unités définies aux paragraphes 1 et 2 de cet article par d'autres unités, est convoquée par l'Organisation conformément aux paragraphes 2 et 3 du présent article. La révision des montants n'est faite qu'à la suite d'une modification sensible de leur valeur réelle.

2. L'Organisation convoque la Conférence à la demande d'un quart des Etats Parties au moins.

3. La décision de réviser les montants ou de remplacer les unités par d'autres unités est prise à la majorité des deux tiers des Etats Parties présents et votants à cette conférence.

4. Tout Etat déposant son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion à la Convention après l'entrée en vigueur d'un amendement applique la Convention telle qu'amendée.

*Article 22**Dépositaire*

1. La présente Convention

*Article 21**Revision of the limitation amounts and of Unit of Account or monetary unit*

1. Notwithstanding the provisions of Article 20, a Conference only for the purpose of altering the amounts specified in Articles 6 and 7 and in Article 8, paragraph 2, or of substituting either or both of the Units defined in Article 8, paragraphs 1 and 2, by other units shall be convened by the Organization in accordance with paragraphs 2 and 3 of this Article. An alteration of the amounts shall be made only because of a significant change in their real value.

2. The Organization shall convene such a Conference at the request of not less than one fourth of the States Parties.

3. A decision to alter the amounts or to substitute the Units by other units of account shall be taken by a two-thirds majority of the States Parties present and voting in such Conference.

4. Any State depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession to the Convention, after entry into force of an amendment, shall apply the Convention as amended.

*Article 22**Depositary*

1. This Convention shall be

*Artikel 21**Revision af begrænsningsbeløbene og beregningsenheden eller den monetære enhed*

1. Uanset bestemmelserne i artikel 20 skal organisationen i overensstemmelse med stk. 2 og 3 i nærværende artikel sammenkalde til en konference alene med de formål at ændre beløbene nævnt i artikel 6 og 7 og i artikel 8, stk. 2, eller at erstatte en af, eller begge, de i artikel 8, stk. 1 og 2 definerede enheder med andre enheder. En ændring af beløbene kan kun gennemføres, såfremt der er sket en væsentlig ændring i deres reelle værdi.

2. Organisationen skal sammenkalde til en sådan konference på begæring af mindst en fjerdedel af de kontraherende stater.

3. En beslutning om at ændre beløbene eller erstatte enhederne med andre beregningsenheder kan kun træffes med to tredjedels flertal af de kontraherende stater, der er tilstede og stemmer ved en sådan konference.

4. En stat, der deponerer sit instrument til ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse efter en ændring er trådt i kraft, skal anvende den ændrede konvention.

*Artikel 22**Depositar*

1. Denne konvention skal

est déposée auprès du Secrétaire général.

Le Secrétaire général :

a) transmet des copies certifiées conformes de la présente Convention à tous les Etats invités à participer à la Conférence sur la limitation de la responsabilité en matière de créances maritimes et à tous les Etats qui adhèrent à la Convention ;

b) informe tous Etats qui ont signé la Convention ou y ont adhéré :

(i) de toute signature nouvelle, de tout dépôt d'instrument et de toute réserve s'y rapportant, ainsi que de la date à laquelle cette signature ou ce dépôt sont intervenus ;

(ii) de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention ou de tout amendement à ladite convention ;

(iii) de toute dénonciation de la présente Convention et de la date à laquelle celle-ci prend effet ;

(iv) de tout amendement adopté conformément aux articles 20 ou 21 ;

(v) de toute communications requise par l'un quelconque des articles de la présente Convention.

3. Dès l'entrée en vigueur de la présente Convention, le Secrétaire général en transmet une copie certifiée conforme au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies en vue de son enregistrement et de sa publication conformément à l'Article 102 de la Charte des Nations Unies.

Article 23

Langues

La présente Convention est

deposited with the Secretary-General.

2. The Secretary-General shall:

(a) transmit certified true copies of this Convention to all States which were invited to attend the Conference on Limitation of Liability for Maritime Claims and to any other States which accede to this Convention;

(b) inform all States which have signed or acceded to this Convention of:

(i) each new signature and each deposit of an instrument and any reservation thereto together with the date thereof;

(ii) the date of entry into force of this Convention or any amendment thereto;

(iii) any denunciation of this Convention and the date on which it takes effect;

(iv) any amendment adopted in conformity with Articles 20 or 21;

(v) any communication called for by any Article of this Convention.

3. Upon entry into force of this Convention, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 23

Languages

This Convention is esta-

deponeres hos generalsekretæren.

2. Generalsekretæren skal

(a) oversende bekræftede genparter af konventionen til alle stater, som var indbudt til at deltage i konferencen om begrænsning af ansvaret for søretlige krav og til alle andre stater, som tiltræder denne konvention;

(b) underrette alle stater, som har undertegnet eller tiltrådt konventionen om:

(i) hver ny undertegnelse og hver deponering af et instrument og ethvert forbehold i forbindelse hermed tillige med datoen herfor,

(ii) ikrafttrædelsestidspunktet for denne konvention eller for nogen ændring heraf,

(iii) enhver opsigelse af konventionen og tidspunktet, fra hvilket den får virkning,

(iv) enhver ændring vedtaget i overensstemmelse med artikel 20 eller 21,

(v) enhver meddelelse, som kræves efter denne konventions artikler.

3. Så snart denne konvention træder i kraft, skal en bekræftet genpart overgives til De forenede Nationers sekretariat af generalsekretæren til registrering og offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pagt.

Artikel 23

Sprog

Denne konvention udfærdi-

établie en un seul exemplaire original en langues anglaise, espagnole, française et russe, chaque texte faisant également foi.

FAIT A LONDRES ce dix-neuf novembre mille neuf cent soixante-seize.

EN FOIT DE QUOI les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

published in a single original in the English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE AT LONDON this nineteenth day of November one thousand nine hundred and seventy-six.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized for that purpose have signed this Convention.

ges i et enkelt originaleksemplar på engelsk, fransk, russisk og spansk, hvilke tekster er lige autentiske.

UDFÆRDIGET I LONDON den nittende november nittenhundredeseksoghalvfjerds.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, behørigt befuldmægtiget hertil, underskrevet denne konvention.

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 53, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2, Partrederiets fordringshavere kan for så vidt angår forpligtelser, som påhvilede rederiet ved overgangen alene holde den tidligere partreder ansvarlig. For rederiforpligtelser der er stiftet efter overgangen, er kun erhververen ansvarlig dog er også den tidligere partreder ansvarlig over for trediemand der har indgået aftale med rederiet uden at kende eller burde kende overgangen.«

§ 53. Når en partreders skibspart overgår til en anden, frigøres partrederen ikke derved for ansvar over for medrederne for de forpligtelser, som påhvilede rederiet ved overgangen, før medrederne er underrettet i medfør af § 51. Ved overgangen af en skibspart indtræder erhververen over for medrederne i den tidligere ejers rettigheder og forpligtelser. Erhververen er bundet af de tidligere truffne beslutninger. Medrederne kan overfor erhververen modregne fordringer, som de efter rederiforholdet har på den tidligere ejer, såfremt erhververens krav hidrører fra rederiforholdet.

Stk. 2. Partrederiets fordringshavere, kan for så vidt angår forpligtelser, som påhviler rederiet ved overgangen, enten holde den tidligere partreder eller erhververen ansvarlig. For rederiforpligtelser, der er stiftet efter overgangen, er kun erhververen ansvarlig dog er den tidligere partreder ansvarlig overfor tredjemand, der har indgået aftale med rederiet uden at kende eller burde kende overgangen. Har en fordringshaver foretaget retslige skridt mod erhververen, er den tidligere partreder frigjort overfor denne fordringshaver.

2. § 120, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Erstatningen skal dog ikke overstige 666,67 særlige trækingsrettigheder (SDR) for hvert kollo eller anden enhed af godset

eller 2 SDR pr. kilo bruttovægt af det gods, som er tabt, skadet eller forsinket, afhængig af, hvad der giver det højeste beløb. Ved særlige trækingsrettigheder forstås den i § 366 omhandlede regneenhed. Datoen for omregning skal bero på domstolslandets lovgivning.«

§ 120. Erstatning efter § 118 fastsættes med udgangspunkt i værdien af gods af samme slags på den plads og det tidspunkt, hvor godset i overensstemmelse med fragtaftalen blev eller skulle have været losset. Godsets værdi skal fastsættes efter børsprisen eller i mangel heraf efter markedsprisen eller, såfremt der hverken findes en børspris eller en markedspris, efter den sædvanlige værdi af gods af samme art og kvalitet.

Stk. 2. Erstatningen skal dog ikke overstige 10.000 frcs. for hvert kollo eller anden enhed af godset eller 30 frcs. pr. kilo bruttovægt af det gods, som er tabt, skadet eller forsinket, afhængigt af, hvad der giver det højeste beløb. Ved francs forstås den i § 235, stk. 3, omhandlede møntenhed. Datoen for omregning skal bero på domstolslandets lovgivning.

Stk. 3. Såfremt der anvendes containere, pallet eller lignende transportindretning til at samle godset, skal ethvert kollo eller anden enhed, som er opført i konnossement eller andet modtagelsesbevis for befordringen som pakket i vedkommende indretning, anses som et kollo eller en enhed ved anvendelse af bestemmelserne i stk. 2. Er antallet af kolli eller enheder ikke angivet i konnossement eller modtagelsesbevis, anses transportindretningen for at udgøre kolloet eller enheden.

Stk. 4. Bortfragteren og afladeren kan aftale et højere maksimumsbeløb end nævnt i stk. 2 og 3 for bortfragterens ansvar. Såfremt afladeren har givet oplysning om godsets art og værdi og oplysningen uden forbehold er optaget i konnossement eller andet modtagelsesbevis for befordringen, skal denne værdi

gælde som grænse for bortfragterens ansvar, hvis dette fører til en højere ansvarsgrænse end reglerne i stk. 2 og 3. Den skal endvidere anses for at udgøre godsets værdi, hvis ikke andet bevises.

Stk. 5. Bortfragteren er ikke i noget tilfælde ansvarlig for tab af eller skade på godset, såfremt afladeren svigagtigt har givet urigtige oplysninger om godsets art eller værdi i konnossementet eller andet modtagelsesbevis for befordringen.

Stk. 6. Bortfragteren kan ikke påberåbe sig ansvarsbegrænsning efter denne paragraf, hvis det bevises, at han selv har forvoldt tabet eller skaden forsætligt eller groft uagtsomt og med forståelse af, at skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

3. § 171, stk. 2 og 3 affattes således:

»*Stk. 2.* Ved »passager« forstås den person, der befordres eller skal befordres med skib i henhold til en befordringsaftale, samt den, som med bortfragterens samtykke ledsager et køretøj eller levende dyr, som dækkes af en aftale om befordring af gods.

Stk. 3. Med »rejsegods« forstås enhver genstand, herunder køretøj, som befordres i tilslutning til en aftale om passagerbefordring, samt værdigenstande som nævnt i § 189, stk. 2. Ved »håndbagage« forstås rejsegods, som passageren har i sin varetægt eller i sin kahyt, eller som han medfører i eller i på sit køretøj. Reglerne om rejsegods anvendes ikke, hvis godset befordres i henhold til et certeparti eller konnossement eller et dokument, som benyttes ved godsbefordring.«

§ 171. Ved »bortfragter« forstås i dette kapitel den, som erhvervsmæssigt eller mod vederlag ved aftale påtager sig befordring med skib af passagerer eller af passagerer og rejsegods. Bortfragteren kan være reder, befragter (underbortfragter) eller anden.

Stk. 2. Ved »passager« forstås den person, der skal befordres eller bliver befordret med skib i henhold til en befordringsaftale.

Stk. 3. Ved »rejsegods« forstås enhver genstand, herunder køretøj, som befordres i tilslutning til en aftale om passagerbefordring. Ved »håndbagage« forstås rejsegods, som passageren har i sin varetægt eller i sin kahyt, eller som han medfører i eller på sit køretøj. Reglerne om rejsegods anvendes ikke, hvis godset befordres i henhold til et certeparti eller konnossement.

4. § 189, stk. 2, affattes således:

Stk. 2. Bortfragteren er ikke ansvarlig for tab af eller skade på penge, værdipapirer og andre værdigenstande, såsom sølv, guld, ure, juveler, smykker og kunstgenstande, medmindre de er modtaget af bortfragteren til opbevaring i sikkerhed.«

§ 189. Bortfragteren er forpligtet til at erstatte tab, som forvoldes ved, at rejsegods går tabt eller beskadiges på grund af en hændelse under befordringen, såfremt tabet eller skaden er forvoldt ved fejl eller forsømmelse af ham selv eller nogen, han svarer for. Det samme gælder tab eller skade forvoldt ved forsinkelse med befordringen eller udlevering af rejsegods.

Stk. 2. Medmindre andet er udtrykkeligt aftalt, er bortfragteren ikke ansvarlig for tab af eller skade på penge, værdipapirer og andre værdigenstande såsom guld, sølv, ure, juveler, smykker og kunstgenstande.

5. § 191, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Ved dødsfald eller personskade har den, som kræver erstatning, også bevisbyrden for, at skaden skyldes fejl eller forsømmelse, fra bortfragteren selv eller nogen, han svarer for. Er skaden indtruffet ved eller i forbindelse med forlis, sammenstød, standing, eksplosion, brand eller som følge af mangler ved skibet, har dog bortfragteren bevisbyrden for, at der er udvist fejl eller forsømmelse.«

§ 191. Den, som kræver erstatning, har bevisbyrden for tabets eller skadens størrelse og for, at tabet eller skaden er opstået ved en hændelse under transporten.

Stk. 2. Ved dødsfald eller personskade har den, som kræver erstatning, også bevisbyrden for, at skaden skyldes fejl eller forsømmelse af bortfragteren selv eller nogen, han svarer for. Er skaden indtruffet ved eller i forbindelse med forlis, sammenstød, grundstødning, eksplosion eller brand, har dog bortfragteren bevisbyrden for, at der ikke udvist fejl eller forsømmelse.

Stk. 3. For tab af eller skade på håndbagage gælder bestemmelsen i stk. 2 tilsvarende. For tab af eller skade på andet rejsegods har bortfragteren bevisbyrden for, at der ikke er udvist fejl eller forsømmelse.

Stk. 4. For tab som følge af forsinkelse har bortfragteren bevisbyrden for, at tabet ikke skyldes fejl og forsømmelse af ham selv eller nogen, han svarer for.

6. § 192 affattes således:

»§ 192. Bortfragterens ansvar skal ikke overstige 100.000 SDR for hver passager, som er død eller kommet til skade. Ansvar for forsinkelse i forbindelse med befordringen af passageren kan ikke overstige 2.000 SDR.

Stk. 2. Bortfragterens ansvar for tab som følge af, at rejsegods er gået tabt, er blevet beskadiget eller forsinket, kan ikke overstige:

- 1) 1.300 SDR pr. passager for håndbagage,
- 2) 5.000 SDR for værdigenstande som nævnt i § 189, stk. 2.
- 3) 8.000 SDR pr. køretøj for tab af eller skade på køretøjer, og
- 4) 2.000 SDR pr. passager for tab af eller skade på andet rejsegods.

Stk. 3. Begrænsningsbeløbene i stk. 1 og 2 gælder for hver enkelt rejse.

Stk. 4. De i stk. 1 og 2 fastsatte grænser for erstatningens størrelse omfatter ikke renter og sagsomkostninger.

Stk. 5. Ved SDR forstås den i § 366 omhandlede regneenhed.

Stk. 6. Ved aftale mellem passageren og bortfragteren kan der fastsættes en højere ansvarsgrænse end den i stk. 1 og 2 anførte.«

§ 192. Bortfragterens ansvar skal ikke overstige 700.000 francs for hver passager, som dør eller kommer til skade. Ansvar for forsinkelse i forbindelse med befordringen af passageren kan ikke overstige 16.000 francs.

Stk. 2. Bortfragterens ansvar for tab som følge af, at rejsegods er gået tabt, er blevet beskadiget eller forsinket, kan ikke overstige:

1. 10.000 francs pr. passager for håndbagage, som ikke medføres i eller på et medfølgende køretøj.
2. 50.000 francs pr. køretøj for tab af eller skade på køretøjet samt den håndbagage, som medførte i eller på køretøjet, og
3. 16.000 francs pr. passager for tab af eller skade på andet rejsegods.

Stk. 3. For så vidt angår tab af eller skade på rejsegods som nævnt i stk. 2, nr. 1, gælder begrænsningsbeløbet for hver enkelt hændelse og ellers for hver enkelt rejse.

Stk. 4. De i stk. 1 og 2, fastsatte grænser for erstatningens størrelse omfatter ikke renter og sagsområder.

Stk. 5. Ved francs forstås den i § 235, stk. 3, omhandlede møntenhed. Omregning til dansk mønt sker efter kursen på betalingsdagen.

Stk. 6. Ved udtrykkelig aftale mellem passageren og bortfragteren kan der fastsættes en højere ansvarsgrænse end den i stk. 1 og 2 anførte.

7. § 193 affattes således:

»§ 193. Bortfragteren kan i det opståede tab foretage fradrag på højst:

- 1) 150 SDR pr. køretøj for skade på køretøj,
- 2) 20 SDR pr. passager for tab af eller skade på andet rejsegods,
- 3) 20 SDR pr. passager for tab som følge af forsinkelse.«

§ 193. Ved udtrykkelig aftale med passageren kan bortfragteren forbeholde sig ret til i det opståede tab at foretage fradrag på højst:

1. 1.500 francs pr. køretøj for skade på køretøj,
2. 200 francs pr. passager for tab af eller skade på andet rejsegods og
3. 200 francs pr. passager for tab som følge af forsinkelse.

8. I § 194 indsættes foran »skade«: »sådan«.

§ 194. Bortfragteren har ikke ret til at begrænse ansvar i medfør af § 192 eller foretage fradrag som nævnt i § 193, såfremt det bevises, at bortfragteren selv har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt med forståelse af, at skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

9. § 196 og § 197 affattes således:

»§ 196. Udføres en befordring helt eller delvis af en anden end bortfragteren, forbliver denne dog ansvarlig, som om han selv havde udført hele befordringen. Bestemmelserne i dette kapitel finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved befordring, som udføres med skib, er den, som udfører befordringen, kun ansvarlig for sin del af befordringen efter samme regler som bortfragteren. Aftale, hvorved bortfragteren påtager sig ansvar udover det, der er fastlagt i dette kapitel, er ikke bindende for den, der udfører befordringen, medmindre denne har samtykke heri.

Stk. 3. Bortfragteren og den, der er ansvarlig efter stk. 2, hæfter solidarisk.

§ 197. Bestemmelserne om bortfragterens indsigelser og ansvarsbegrænsning gælder tilsvarende for den, som bortfragteren svarer for § 233 og § 196, stk. 1. Summen af de erstatningsbeløb, som bortfragteren og de personer, som denne svarer for, kan tilpligtes at udrede, må ikke overstige den for bortfragteren fastsatte ansvarsgrænse. Hver enkelt er alene ansvarlig op til den grænse, som gælder for ham.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 kan ikke påberåbes af den, som har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt og med forståelse af, at sådan skade sandsynligvis ville blive forårsaget.«

§ 196. Bestemmelserne om bortfragterens indsigelser og ansvarsbegrænsning gælder tilsvarende for dem, som bortfragteren svarer for efter § 223. Summen af de erstatningsbeløb, som bortfragteren og hans folk kan tilpligtes at udrede, må ikke overstige den for bortfragteren fastsatte ansvarsgrænse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 kan ikke påberåbes af den, som har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt med forståelse af, at skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

§ 197. Udføres en befordring helt eller delvis af en anden end bortfragteren, forbliver denne dog ansvarlig, som om han selv havde udført hele befordringen. Bestemmelserne i dette kapitel finder derved tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved befordring, som udføres med skib, er den som udfører befordringen, ansvarlig for sin del af befordringen efter samme bestemmelser som bortfragteren. § 196 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Bortfragteren og den, som er ansvarlig efter stk. 2, hæfter solidarisk, og det samlede ansvar kan ikke overstige de i § 192 fastsatte ansvarsgrænser.

10. § 199 affattes således:

»§ 199. Søgsmål om befordring af passager og rejsegods kan kun indbringes for:

- 1) domstolen på det sted, hvor sagsøgte har sin bopæl eller sit hovedforretningssted,
- 2) domstolen på afgangsstedet eller på bestemmelsesstedet i henhold til transportaftalen,
- 3) domstolen i den stat, hvor befordringsaftalen blev indgået, dersom sagsøgte har forretningssted i den pågældende stat og kan sagsøges der.

Stk. 2. Efter at der er opstået en retstvist, kan parterne dog aftale et andet værneting eller henskyde sagen til afgørelse ved voldgift.«

§ 199. Enhver forhåndsaf tale, som har til formål at begrænse sagsøgerens ret til at vælge værneting i retstvister om befordring af passager og rejsegods eller at henskyde sådanne retstvister til voldgift, er ugyldig.

Stk. 2. Det kan dog aftales, at søgsmål efter sagsøgerens valg kun skal kunne indbringes for:

1. domstolen på det sted, hvor sagsøgte har sin bopæl eller sit hovedforretningssted,
2. domstolen på afgangsstedet eller på bestemmelsesstedet i henhold til transportaftalen eller
3. domstolen i den stat, hvor sagsøgeren har sin bopæl, såfremt sagsøgte har et forretningssted der og i øvrigt kan sagsøges i den pågældende stat.

11. § 200 affattes således:

»§ 200. Reglerne i §§ 181–199 samt § 291, stk. 1, nr. 3–5, kan ikke ved forhåndsaf tale fraviges til skade for passageren ved befordring mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige og ved indenrigsfart i disse stater samt anden fart til eller fra disse stater, selv om fremmed ret i øvrigt skal anvendes på befordringen.«

§ 200. §§ 181–198 kan ikke fraviges ved aftale til skade for passageren ved befordring mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige og ved indenrigsfart i disse stater, eller når afgang- eller ankomststedet ifølge befordringsaftalen ligger i en af disse stater. Dette gælder, uanset om befordringen i øvrigt er undergivet fremmed ret.

12. § 201 affattes således:

»§ 201. Uanset § 200 kan bortfragteren ved befordring af passagerer forbeholde sig ansvarsfrihed for tiden, før passageren går om bord, og efter at han er kommet i land, men dog ikke for søtransport mellem skib og land eller omvendt, såfremt billetprisen omfatter denne transport eller den udføres af et transportmiddel, der er stillet til rådighed af bortfragteren.

Stk. 2. Før håndbagage, der ikke befinder sig i eller på et medfølgende køretøj, kan bortfragteren forbeholde sig ansvarsfrihed

for tiden, før godset bliver bragt om bord og efter, at det er bragt i land, dog ikke for søtransport mellem skib og land som nævnt i stk. 1, eller for den tid godset er i bortfragterens varetægt, såfremt passageren befinder sig på kaj, i terminal eller i en anden havneinstallation.

Stk. 3. Skal befordringen ifølge befordringsaftalen delvis udgøres af en bestemt anden fragtfører end bortfragteren, kan bortfragteren forbeholde sig ansvarsfrihed for tab eller skade, der indtræffer under den del af befordringen, som udføres af den anden. Det samme gælder, såfremt passageren ifølge befordringsaftalen har ret til helt eller delvis at blive befordret af en anden end bortfragteren.

Stk. 4. Bortfragteren kan i alle tilfælde forbeholde sig ansvarsfrihed for så vidt angår levende dyr, der befordres som rejsegods.«

§ 201. Uanset § 200 kan bortfragteren ved befordring af passagerer forbeholde sig ansvarsfrihed for tiden, før passageren går om bord, og efter at han er kommet i land, men dog ikke for søtransport mellem skib og land eller omvendt, såfremt billetprisen omfatter denne transport eller udføres af et transportmiddel, der er stillet til rådighed af bortfragteren. For håndbagagens vedkommende kan bortfragteren ligeledes forbeholde sig ansvarsfrihed for tiden, før godset bliver bragt om bord, og efter at det er bragt i land, dog ikke for søtransport mellem skib og land som nævnt ovenfor eller for den tid, godset er i bortfragterens varetægt på kaj eller i en anden havneinstallation.

Stk. 2. Er det aftalt, eller fremgår det af omstændighederne, at befordringen helt eller delvis skal udføres af en anden end bortfragteren, kan bortfragteren forbeholde sig ansvarsfrihed for tab eller skade, der indtræffer under den del af befordringen, som udføres af den anden. Det samme gælder, såfremt passageren ifølge befordringsaftalen har ret til helt eller delvis at blive befordret af en anden end bortfragteren.

Stk. 3. Bortfragteren kan i alle tilfælde forbeholde sig ansvarsfrihed, for så vidt angår levende dyr, der befordres som rejsegods.

13 og 20, forslag til nyt 10. kapitel om ansvar og ansvarsbegrænsning og nyt 15. kapitel om begrænsningsfonde, er ikke medtaget med gældende formulering, da der stilles for-

slag om en helt ændret systematik i forhold til det gældende 10. kapitel om begrænsning af rederes ansvar.

14. I § 270, stk. 3 affattes 1. og 2. pkt. således:

»Ved særlige trækingsrettigheder forstås den i § 366 omhandlede regneenhed. Ved drægtighed forstås skibets nettotonnage med tillæg af det rum for maskeriet, der ved beregningen af nettotonnagen er truffet fra bruttotonnagen.«

§ 270. Ejeren har ret til at begrænse sit ansvar efter § 267 til 2.000 francs pr. ton af skibets drægtighed. Har ejeren begrænset sit ansvar, kan det samlede erstatningsbeløb dog ikke i noget tilfælde overstige 210 mill. francs. Den nævnte ansvarsgrænse gælder for alt ansvar, som er opstået ved én og samme hændelse eller ved en række af hændelser, der har samme oprindelse.

Stk. 2. Ejeren kan dog ikke begrænse sit ansvar, hvis det grunder sig på fejl eller forsømmelse af ejeren selv, medmindre den gjorde tjeneste som fører eller medlem i øvrigt af skibets besætning og fejlen eller forsømmelsen blev begået i denne hans egen-skab.

Stk. 3. For renter og sagsomkostninger hæfter ejeren uden begrænsning.

Stk. 4. Ved francs forstås den i § 235, stk. 3, omhandlede møntenhed. Ved drægtighed forstås den i § 235, stk. 4, omhandlede tonnage. Kan skibet ikke måles ved anvendelse af de almindelige målingsregler, skal skibets drægtighed bestemmes som 40 pct. af vægten i tons af den olie, som skibet kan laste.

15. § 271 affattes således:

»§ 271. Såfremt der her i landet anlægges sag i anledning af krav, som ejeren ønsker at begrænse sit ansvar for i medfør af § 270, må han oprette en begrænsningsfond ved sø- og handelsretten i København.

Stk. 2. Fonden fordeles forholdsmæssigt mellem alle fordringer opstået ved en og samme begivenhed eller række af begivenheder, der har samme oprindelse, § 239, stk. 3 og 4, gælder tilsvarende.

Stk. 3. Krav, som vedrører rimelige udgifter til forholdsregler eller opofrelser, som ejeren frivilligt har foretaget med henblik på at afværge eller begrænse skade som nævnt i

§ 267, er ligestillet med andre krav ved fordelingen af fonden.

Stk. 4. De nærmere regler om fondens oprettelse og fordeling m.v. følger af kapitel 15.

Stk. 5. Har ejeren oprettet en begrænsningsfond i overensstemmelse med Bruxelles-konventionen af 29. november 1969 om ansvar for skade ved olieforurening eller konventionen som ændret ved protokol af 19. november 1976 (ansvarskonventionen) i en fremmed stat, som har tilsluttet sig konventionen, har det samme virkning for hans ret til ansvarsbegrænsning som oprettelse af en fond ved sø- og handelsretten i København«.

§ 271. Vil ejeren begrænse sit ansvar i medfør af § 270, må han oprette en fond ved en domstol, hvor sag om erstatning efter § 267 er anlagt imod ham. Fondens skal svare til det fulde begrænsningsbeløb. Fondens oprettes enten ved, at beløbet deponeres, eller ved, at der afgives bankgaranti eller anden garanti, som retten finder tilstrækkelig. Fondens fordeles forholdsmæssigt mellem alle fordringer opstået ved en og samme begivenhed eller række af begivenheder, der har samme oprindelse.

Stk. 2. Når fonden er oprettet, kan ejeren eller en skadelidt rejse krav om dens fordeling. Domstolen skal da, såfremt forældelse ikke er indtrådt ifølge § 292, indkalde eventuelle fordringshavere til inden en i indkaldelsen angivet tid, der ikke må være kortere end 6 måneder, at anmelde krav om andel i fonden. Indkaldelsen skal se ved indrykkelse i Statstidende og de lokale dagblade, samt på tilsvarende måde kundgøres i andre konventionsstater, hvor skade eller udgifter kan være opstået. Særskilt meddelelse skal ved anbefalet brev tilstilles alle kendte fordringshavere. Fordringshavere, som ikke har anmeldt deres krav inden den i indkaldelsen angivne frist, kan ikke gøre sådanne krav gældende mod fonden, medmindre de hverken havde eller burde have haft kendskab til indkaldelsen. Retten kan beslutte, at der tilbageholdes et beløb til dækning af krav, der ikke er blevet anmeldt i tide, uden at dette kan bebrejdes de pågældende, eller som vedrører senere opståede tab eller skader. Dette beløb udbetales, når alle krav er opgjort og senest ved udløbet af den i § 292 anførte 6 års frist.

Stk. 3. Har ejeren eller nogen anden betalt erstatning til en skadelidt, indtræder denne i skadelidtes ret mod fonden. Godtgør ejeren eller nogen anden, at han senere kan blive nødt til at betale erstatningskrav, og at

han i så fald vil indtræde i skadelidtes ret mod fonden, kan retten bestemme, at et tilstrækkeligt beløb reserveres, således at han senere kan gøre sin ret gældende mod fonden.

Stk. 4. Krav, som vedrører rimelige udgifter til forholdsregler eller opofrelser, som ejeren frivilligt har foretaget med henblik på at afværge eller begrænse skade som nævnt i § 267, er ligestillet med andre krav ved fordelingen af fonden.

Stk. 5. Har ejeren oprettet en begrænsningsfond i overensstemmelse med Bruxelleskonventionen af 29. november 1969 om ansvar for skader ved olieforurening (ansvarskonventionen) i en fremmed stat, som har tilsluttet sig konventionen, har dette samme virkning for hans ret til ansvarsbegrænsning som oprettelse af en fond ved en dansk domstol.

16. § 279, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Krav om fordeling af og udbetaling af en begrænsningsfond er oprettet i en anden stat, der har tilsluttet sig ansvarskonventionen.«

§ 279. Sag mod skibets ejer eller hans forsikringsgiver om ansvar for skade eller udgifter af den art, som er nævnt i § 267, kan kun anlægges for dansk domstol, dersom skade er opstået på dansk territorium, eller skaden eller udgifterne skyldes forholdsregler, der er taget med henblik på at afværge eller begrænse skade på dansk territorium.

Stk. 2. Når dansk domstol er kompetent i henhold til stk. 1, omfatter kompetencen tillige sagsanlæg vedrørende skade eller udgifter, der skyldes samme hændelse eller række af hændelser, der har samme oprindelse, og som er indtruffet i en fremmed stat, der har tilsluttet sig ansvarskonventionen, eller som skyldes forholdsregler, der er taget for at afværge eller begrænse skade på en sådan stats territorium.

Stk. 3. Sag om fordelingen af og udbetaling fra den i § 271 nævnte begrænsningsfond kan kun anlægges ved dansk domstol, når fonden er oprettet ved dansk domstol.

Stk. 4. Sag om erstatning eller refusion efter fondskonventionen kan kun anlægges ved dansk domstol i de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde, og kun dersom sag i anledning af samme skade mod skibets ejer eller forsikringsgiveren ikke er rejst i ??????.

17. § 280, stk. 1, 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 280. Når dansk domstol er kompetent efter § 279, skal sagen anlægges ved sø- og handelsretten i København.

Stk. 2. Sag mod den internationale erstatningsfond skal her i landet anlægges ved sø- og handelsretten i København.

Stk. 4 bliver herefter *stk. 3*.

§ 280. Når dansk domstol er kompetent i henhold til § 279, er værnetinget København, såfremt ingen anden ret er kompetent i henhold til retsplejelovens regler.

Stk. 2. Sag som nævnt i § 279, *stk. 3*, skal anlægges ved den ret, hvor begrænsningsfonden er oprettet.

Stk. 3. Sag mod den internationale erstatningsfond skal anlægges ved en ret, hvor sag efter § 279, *stk. 1*, er eller kunne have været anlagt. Når sag er anlagt mod fonden, skal andre sager mod fonden i anledning af samme hændelse eller række af hændelser, som har samme oprindelse, anlægges ved den samme ret.

Stk. 4. Den internationale erstatningsfond kan indtræde som hovedinterventient i enhver sag mod skibets ejer eller hans forsikringsgiver om erstatning efter dette kapitel. Dommen får bindende virkning for fonden, når den er retskraftig og eksigibel.

Stk. 5. Når sag om erstatning efter dette kapitel er anlagt mod ejeren eller hans for-

sikringsgiver, kan hver af sagens parter ?????? den internationale erstatningsfond. Har adcitation fundet sted i så god tid, at fonden effektivt har kunne varetage sine interesser, får dommen bindende virkning for fonden, når den er retskraftig og eksigibel.

18. I § 282, *stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

»Ejeren har i disse tilfælde ret til at begrænse ansvaret efter reglerne i kapitel 10.«

§ 282. Bestemmelserne i §§ 267–272, 276 og 279–281 om ansvar for skade eller udgifter af den art, som er nævnt i § 267, finder anvendelse på skade, som er opstået her i riget eller i en anden stat, som har tilsluttet sig ansvarskonventionen, samt på forholdsregler, der tages med henblik på at afværge eller begrænse skade her i riget eller i en sådan stat, uden hensyn til, hvor de nævnte forholdsregler er taget.

Stk. 2. Endvidere finder bestemmelserne i §§ 267 og 268 tilsvarende anvendelse i alle tilfælde, hvor der her i riget er opstået skade ved forurening forårsaget af olie som nævnt i § 267, *stk. 2*, som udtømmes eller udflyder fra skib, uanset om skibet transporterer olie i bulk som last, eller hvor der er taget forholdsregler for at afværge eller begrænse skade på dansk territorium.